Si t'ho

PENSES, PDeCAT

PDeCAT

Chacón

Programa Electoral

Eleccions al Parlament 2021

1 EL NOSTRE REPTE 6

2 EL REPTE NACIONAL 10

3 PER UN NOU PACTE INTERGENERACIONAL 16

4 POLÍTIQUES SOCIALS 30

5 CATALUNYA AL MÓN 64

6 ECONOMIA I TREBALL 84

7 LA GOVERNANÇA 110

EL NOSTRE REPTE

VENIM DE LLUNY, TENIM CLAR ON ANEM

Catalanes i catalans,

Les eleccions d'aquest 14 de febrer de 2021 tenen una importància cabdal per al nostre país. Certament, tota contesa electoral resulta rellevant. L'acte de votar, en si mateix, enforteix la democràcia i apodera la ciutadania. Tanmateix, les circumstàncies actuals resulten excepcionals. Patim els efectes de la pandèmia, amb les crisis sanitària, econòmica i social que l'acompanyen. Ha estat i és un temps d'intens sofriment, per la mort i la malaltia de tantes persones estimades. Les conseqüències de la Covid sobre amplis sectors de l'economia, i per tant dels treballadors, són colpidores, i tindran greus efectes en la qualitat de vida de moltes famílies. La societat del benestar, que entre tots hem creat al llarg dels anys, es veu amenaçada.

Vivim en una societat del risc global. L'afany de garantir la nostra seguretat es fa present amb molta intensitat, especialment després de l'experiència traumàtica d'una epidèmia sobrevinguda. Hem de lluitar contra els perills sense posar en risc els nostres drets i llibertats, en un delicat equilibri. El món és ple d'incerteses. Gestionar la complexitat i no perdre el nord, constitueix el gran repte avui. I fer-ho amb una forta convicció: únicament des de la fraternitat, podrem avançar sense deixar ningú enrere. El principi d'equitat ha d'inspirar les polítiques públiques, si volem esdevenir una comunitat nacional unida, que ofereixi oportunitats a tothom des de la primera infància i al llarg de la vida. No resultarà fàcil aconseguir-ho. Desconfiem del populisme que promet solucions simples a problemes complexos. Ens cal activar la intel·ligència col·lectiva, el talent de totes les persones per afrontar exitosament els grans reptes que tenim al davant.

A Catalunya hi ha presos i exiliats per raons polítiques. La repressió de l'estat s'ha fer sentir amb cruesa sobre moltes persones. Això afecta els drets de tots els ciutadans, i devalua la qualitat democràtica de la societat. La judicialització de la política constitueix una anomalia que degrada la vida institucional del nostre país. Qui pot pensar que hi haurà una plena normalitat en aquest context? L'amnistia és l'únic camí per redreçar la situació. Això ha d'anar acompanyat de la denúncia de les patologies d'un règim poc respectuós amb la voluntat d'una majoria social, favorable a poder decidir el seu futur col·lectivament a través d'un referèndum. Aquesta actitud crítica conviu amb la realitat d'una societat que des de sempre ha treballat intensament per mantenir la cohesió social. Per això, la re-

volta contra el centralisme i les imposicions de l'estat és compatible amb el diàleg, amb el fet d'exigir els recursos econòmics que pertoquen a Catalunya, avui injustament insuficients, i de participar a les taules on es decideixi el destí dels fons europeus destinats a la reconstrucció post-pandèmia. És el benestar i el futur tots els ciutadans, el que està en joc.

Ara més que mai ens cal un govern amb voluntat i capacitat de governar, un bon govern que aporti solucions als problemes reals de la gent. És l'hora de posar les regnes del país en mans de persones qualificades, amb experiència de gestió, per resoldre les greus mancances existents i afrontar amb intel·ligència els desafiaments presents i futurs. És el moment de tenir les idees clares. I, sobretot, de confiar el destí dels catalans i les catalanes a aquells que presenten un projecte sòlid, un full de ruta ben fonamentat per fer progressar el país. Es tracta d'un projecte d'arrels humanistes i de llarga trajectòria, que vol contribuir al benestar de les persones en tots els ordres de la vida. Prou d'experiments. No ens podem permetre seguir vivint enmig de disputes i contradiccions governamentals, en una degradació constant de les institucions d'autogovern de Catalunya.

El PDeCAT ve de lluny, malgrat ser un partit jove. S'inspira en la feina feta en bona part dels darrers quaranta anys, amb la creació de les estructures d'estat que han vertebrat Catalunya i li han conferit un gran prestigi arreu. Deia que tenim un projecte per al país. Volem impulsar una economia productiva i innovadora, integradora i sostenible, oberta al món i que generi ocupació, i recuperar el lideratge en els camps de la recerca, la captació d'inversió, l'atracció de talent i el turisme de qualitat. Perquè creiem en el sector primari i el món rural, ambicionem una Catalunya més sostenible, vertebrada territorialment i activa, amb infraestructures viàries i ferroviàries, tecnològiques i digitals arreu del país i de qualitat. Una societat en què la cultura i l'esport siguin pilars essencials i accessibles per a tothom; i amb un sistema de benestar eficient, públic i concertat, que tingui cura de la gent gran, dels infants, de les persones amb discapacitats i dels més vulnerables. I, per damunt de tot, que promogui la igualtat d'oportunitats. Un país amb un sistema educatiu, públic i concertat, inclusiu i d'excel·lència, amb la immersió lingüística com a factor de cohesió social; amb un model sanitari capdavanter, centrat en les persones i amb recursos econòmics suficients, que potenciï els seus professionals i preparat per afrontar els reptes emergents.

A continuació teniu el programa electoral del PDeCAT. Si ens feu confiança el 14 de febrer, el posarem en pràctica per avançar cap a la Catalunya de les persones i per a les persones.

Àngels Chacón i Feixas

Candidata del PDeCAT a la presidència de la Generalitat de Catalunya

2

El repte nacional

Catalunya País
Catalunya Estat

2.1 GESTIONAR EL PRESENT: GOVERNAR BÉ

La realitat política de Catalunya en els darrers cicles electorals ha estat d'alta complexitat, els problemes segueixen oberts, però alhora creix la preocupació per la evolució del dia a dia polític, econòmic i social de les persones, de l'activitat econòmica i laboral i de la operativa del propi país. **És hora de fer compatible l'ambició independentista amb el bon govern.**

El programa electoral del 2015 portava com a principal compromís la celebració del referèndum per la independència; el programa de 2017 va estar determinat per la reacció a l'aplicació del art.155 CE i la destitució del Govern i dissolució del Parlament; el repte que tenim davant les eleccions del 14F al 2021 segueix sent complex, ja que el problema del conflicte Catalunya – Espanya segueix sense resoldre i sense perspectives d'evolucionar, en conseqüència, per a la propera legislatura el repte és: **gestionar el present -i fer-ho bé des de la perspectiva política, social i econòmica- i ambicionar un futur de país pròsper, democràtic i amb alt nivell de benestar.**

Creiem en una Catalunya independent, però l'estratègia no pot ser mateixa de la passada legislatura, ena ha faltat mentalitat d'estat i més estratègies pròpies com a país que som, i l'estratègia a seguir no pot ser exclusivament la de confrontació estèril. Ara bé, ens caldrà fermesa política davant la injustícia i davant el menysteniment de l'Estat, i continuar fent front a la repressió que hem patit també com a projecte polític.

Creiem en l'estratègia del convenciment: dels bons projectes de futur. Creiem en la reclamació constant d'allò que és nostre: recursos econòmics, execució d'inversions, defensa de les competències que tenim,... Creiem en la reacció contra les injustícies i les perversitats de l'Estat, **l'amnistia, els indults són imprescindibles i estan trigant massa.** Catalunya no recuperarà la seva "normalitat" mentre els polítics i representants de la societat civil empresonats i a l'exili no recuperin la seva llibertat. **Creiem en l'estratègia d'avançar com a país i com a societat.**

GESTIONAR EL PRESENT, PEL PDECAT SIGNIFICA TREBALLAR PER NORMALITZAR EL PAÍS, ÉS A DIR:

- Recuperar la política, **el què requereix aprovar l'amnistia. Aquesta és la solució més justa i adequada que s'ha d'aprovar. Tanmateix, els indults i la modificació del codi penal poden ser un primer pas.** Amb presos i exiliats polítics mai es podrà normalitzar la vida democràtica del país; amb inhabilitacions de càrrecs públics, amb judicis polítics oberts a centenars de persones per defensar el referèndum del 1-O, mai es podrà normalitzar el país. **Quan més de 2 milions de persones desobeeixen, és que l'Estat ha fracassat i no són les solucions penals les que pertoquen, sinó les polítiques.** Cal retornar a la política el que correspon a la política. En les democràcies mai és la justícia qui arbitra en els conflictes polítics, és en els Parlaments i entre les forces polítiques on s'adopten els acords.
-

- Recuperar el "Bon Govern". **No és la confrontació estèril el que ens fa créixer com a país, sinó els grans consensos i governar bé.** A la legislatura anterior, l'aplicació de l'article 155, seguida de la destitució del Govern electe i del Parlament ens ha fet mal com a país, va trencar la dinàmica de gestió governamental. I en aquesta legislatura la ruptura entre els socis de govern i el conseqüent avançament electoral ens ha fet mal en un moment de crisis sanitària, social i econòmica com la que vivim. Pel PDeCAT, a partir del 14F cal recuperar el "bon govern" i aquesta serà la prioritat. Això significa:

  - **Gestionar la sanitat,** amb criteris tècnics i d'experts, acompanyat de mesures valentes destinades a pal·liar les seves conseqüències socials i econòmiques sobre tantes persones i activitats.

  - **Escoltar a la gent,** al comerç, a la cultura, a l'oci, a l'esport, a la restauració,... i decidir després, pactant escenaris per avançat, sense mostrar la precipitació i improvisació mostrada en diversos moments.

  - **Atorgar ajuts a fons perdut,** preferiblement a càrrec a l'Estat, que és qui té els recursos, però en darrer cas a càrrec de la Generalitat. L'endeutament d'avui es pagarà amb la reactivació de demà.

  - **Abordar les profundes transformacions globals que el nostre món ha d'afrontar i de les que Catalunya no està exempta:** el canvi climàtic, els ODS, la transició ecològica i energètica, la incorporació plena dels joves en les polítiques de govern, la paritat, la lluita contra les desigualtats, l'aposta per la recerca i la innovació, la digitalització .... O governem ara mateix davant d'aquests reptes, o farem tard.

- Recuperar el diàleg i la consecució de consensos amb els partits i amb la societat. Diàleg amb els partits independentistes (serem en aquells espais on siguin els partits independentistes), diàleg amb els no independentistes, diàleg amb l'Estat i amb les institucions europees i internacionals, diàleg amb els agents socials i diàleg amb la societat. Creiem en el diàleg com a força destinada a construir consensos. La societat catalana creu en la cohesió social. A Catalunya hi ha molts temes que els defensem majories molt amplies de catalans i catalanes.

2.2 AMBICIONAR EL FUTUR: L'AMBICIÓ DE PAÍS, D'ESTAT... LA INDEPENDÈNCIA

A Catalunya ambicionar el futur és recuperar l'ambició de país, l'ambició d'una Catalunya pròspera, dinàmica, europea, capdavantera en l'àmbit econòmic, social, cultural i polític. Recuperar l'ambició de rellançar Catalunya des del Govern conjuntament amb tot el conjunt de la societat.

Som un país obert, el principal pol econòmic del sud d'Europa, creiem en la nostra capacitat de treball, tenim un dens i diversificat teixit econòmic i laboral amb ganes de superar la pandèmia i afrontar les transformacions que ens exigeixen els nous reptes globals, defensem un model de d'estat del benestar de qualitat, malgrat les mancances que tenim. És precisament aquesta voluntat i ambició de ser de Catalunya la que ens fa ambicionar la independència, l'ambició de ser "Estat".

Ambicionem la independència perquè estem convençuts que Catalunya, dins de la Unió Europea, ens podem auto-governar millor que depenent de la intermediació i de les decisions de Madrid. Constatem que els governs de l'Estat, en general, no han ajudat a Catalunya a desenvolupar les potencialitats que tenim, al contrari, sovint hi han posat entorpiments, alguns d'ells molt greus.

Avui **Espanya pateix un dèficit democràtic** que Catalunya no admet. **Catalunya pateix un injust dèficit fiscal** respecte l'Estat, l**a Generalitat està mal finançada**, la centralització de l'Estat és injusta i margina Catalunya, les institucions de l'Estat, des del Rei, a la gestió pressupostària o a la utilització dels òrgans judicials, són injustos amb Catalunya. No és admissible que les institucions estatals hagin pressionat a les principals empreses catalanes a desplaçar la seva seu social fora de Catalunya i han legislat per facilitar-ho. No és aquest l'Estat que volem per Catalunya.

Cal recordar que **Catalunya ja va fer una proposta de reforma de l'Estatut**. Va ser debatuda i acordada al Parlament, a les Corts i referendada al carrer. **Fou un gran Pacte que l'Estat espanyol va trencar unilateralment a través del Tribunal Constitucional**, un òrgan al que se li atribueixin competències superiors al plebiscit dels catalans. Avui es dona la paradoxa que **l'Estatut vigent, la primera llei dels catalans, no ha estat aprovat ni pel Parlament, ni per les Corts, ni pels catalans.** Fa 10 anys d'aquella sentència i en tot aquest temps l'Estat no ha proposat cap alternativa al descontent català.

També som realistes, el referèndum de l'1-O va ser una acció democràtica de valor polític importantíssim i va evidenciar la voluntat democràtica de molts catalans i catalanes i va posar al descobert el tarannà repressiu i poc democràtic de l'Estat espanyol. Caldrà treballar plegats i, des de Catalunya, caldrà fer-ho per recuperar l'ambició i potència de país.

- **En aquesta legislatura el PDeCAT està per la consolidació dels espais de diàleg. La celebració d'un Referèndum pactat i reconegut internacionalment ha de ser un dels temes imprescindibles d'aquests espais de diàleg.**
- **L'autogovern vigent no és sostenible, el finançament no és sostenible.**
- **A curt termini, el finançament de Catalunya ha d'augmentar entre 7.000 i 10.000 milions d'euros anuals,** el que equivaldria a reduir el dèficit fiscal Catalunya Espanya entre un 45% i un 65%, un dèficit que any a any ens empobreix, ens retalla els recursos que necessitem per educació, per sanitat, per compensar als autònoms i PIMES afectats per la crisis, per consolidar els centres de recerca,...

Catalunya ha decidit recuperar el lideratge econòmic del futur, ens és imprescindible per seguir garantint ocupació, competitivitat econòmica i el propi manteniment de l'Estat del benestar.

- Per això necessitem finançament i capacitat de decisió.
- **Per això exigim la utilització més eficient possible dels Fons europeus de Recuperació Next Generation.** És vergonyosa la opacitat amb la qual el govern de l'Estat està gestionant aquesta qüestió i encara més preocupant és la desorientació que porta el Govern en funcions de la Generalitat que n'ha de gestionar una part. Catalunya no pot quedar al marge de la gestió d'aquest fons europeus.

En definitiva, en aquest procés de gestionar el present i ambicionar el futur, el PDeCAT i la Generalitat dialogarem internament a Catalunya i amb l'Estat i amb les diferents institucions internacionals, treballarem conjuntament en tot allò en que puguem contribuir per rellançar Catalunya, però som desconfiats, fa molts anys que l'Estat manté un comportament injust amb Catalunya, deslleial i és important subratllar-ho.

El referèndum de l'1-O va ser la resposta dels catalans a aquest comportament deslleial de l'Estat amb Catalunya, l'1-O va ser la demostració d'un descontent real i **avui seguim en deute amb els més de 2 milions de catalans que l'1-O vàrem exercir el seu dret a vot.**

Catalunya ha de recuperar la seva normalitat i això requereix:

- **No tenir presos ni exiliats polítics**
- **Deixar el Codi Penal per els delictes i recuperar el diàleg com a eina de lluita i d'entesa per els conflictes polítics**
- **Canviar les escletxes de confrontació per la prioritat del "bon govern"** tant per fer front a la pandèmia i les seves conseqüències, com per preparar el futur.
- **Recuperar l'ambició de país i afrontar amb decisió els reptes que avui preocupen al món,** el canvi climàtic, la transició ecològica i energètica, els joves, la paritat, les desigualtats, la recerca i la innovació, la digitalització,..

I aquesta "normalitat" exigeix també donar resposta als més de 2 milions de catalans i catalanes que l'1 d'octubre de 2017 vàrem anar a votar. L'Estat ha sigut persistentment injust amb Catalunya i els catalans volem decidir sobre el nostre futur, en conseqüència:

- El més aviat possible, els catalanes hem de tornar a les urnes, en un referèndum pactat i reconegut internacionalment per decidir sobre la independència.

3

Per un Nou Pacte Intergeneracional

3.1 CAL UN COMPROMÍS DE MILLOR ATENCIÓ A INFANTS, JOVES I GENT GRAN

I un segon compromís, assumir el cost de la crisis i no transferir el deute que genera a les properes generacions

Les crisis sanitària, social i econòmica que vivim afecten tota la societat, tots ho patim i per sortir-nos-en caldrà que les administracions augmentin el seu deute. La conservadora Europa ja ho accepta, ara cal que les administracions estatal i de la Generalitat exerceixin l'endeutament que necessitin per pal·liar els efectes de la crisi, per salvar teixit social i teixit productiu, per afavorir un procés àgil de recuperació de l'economia i dels llocs de treball, però també per atorgar una millor atenció als col·lectius més vulnerables, que avui són els infants, els joves i la gent gran. Si no arrisquem amb l'endeutament, les conseqüències de la crisis seran més greus i duradores.

Infants, joves i persones grans són tres col·lectius generacionals especialment afectats per la pandèmia. La gent gran, perquè sanitàriament i socialment és el col·lectiu més vulnerable. És a les residències on més greus han estat els efectes de la pandèmia, és la gent gran qui més està patint els obligats confinaments, amb les conseqüències que això comporta sobre la sensació de solitud. Per això cal establir un compromís específic de dedicació addicional i de millora de l'atenció que els hi prestem.

Els infants, adolescents i joves es poden veure afectats en la seva qualitat educativa i, per derivació, en el seu futur professional, qüestió que cal corregir. Pel que fa als joves, fa anys que la política mira poc cap als problemes de la joventut, són massa anys amb joves sotmesos a una precarietat laboral crònica, a dificultats per accedir a l'habitatge, a la impossibilitat d'emancipació jove, i ara, amb el confinament, aquestes dificultats s'agreugen. És imprescindible assumir també un compromís amb els joves.

Tanmateix, la pandèmia afegeix un risc addicional al futur d'infants i joves. L'endeutament que assumim avui, o el paguem demà o hi ha el risc de transferir-lo cap a les generacions del que avui són infants i joves, transferir els deutes dels excessos del passat i els nous deutes de l'avui. Cal evitar-ho.

Proposem abordar un pacte intergeneracional destinat a garantir la reducció, en els propers anys, de l'increment del deute públic que assumim al 2020 i al 2021. La reactivació econòmica i laboral que puguem tenir, un cop la política sanitària de vacunació faci els seus efectes i la pandèmia estigui controlada, ha de permetre retornar l'increment d'aquest deute més recent de les administracions.

No seria admissible transferir a les generacions més joves tot el pes del deute del passat i del present. És per això que aquest compromís de responsabilitat l'acompanyem amb tres compromisos prioritaris de l'acció política del PDeCAT a les eleccions catalanes:

- Compromís amb la infància i l'adolescència
- Compromís amb els joves.
- Compromís amb la gent gran.

3.2 COMPROMESOS AMB LA INFÀNCIA I L'ADOLESCÈNCIA.

El passat 18 de novembre el Ple del Parlament de Catalunya va aprovar la Declaració sobre el compromís amb l'Agenda 2030 com a full de ruta per a afrontar la recuperació de la crisi originada per la pandèmia de la Covid-19 i dissenyar un món millor per als infants.

Subscrivim íntegrament aquesta Declaració i, en especial:

- El compromís de lluitar contra la pobresa i l'exclusió la qual, tal com assenyala la Declaració, ja abans de la crisi afectaven gairebé un de cada tres infants. Cal combatre-la a la infància per evitar que sigui crònica en la posterior joventut i maduresa.
- El compromís d'assegurar que els drets dels infants es posen al centre de les mesures d'atenció a la crisi i de la recuperació, seguint el camí que marca la Convenció sobre els Drets de l'Infant, de manera que tots els infants puguin desenvolupar llur màxim potencial.
- El compromís amb promoure les accions necessàries per a complir amb els disset objectius de desenvolupament sostenible.

COMBATRE LA POBRESA INFANTIL I L'EXCLUSIÓ SOCIAL

La pobresa infantil és la més dura i permanent de les pobreses, doncs afecta l'infant i el pot arribar a condicionar al llarg de tota la seva vida. Ens proposem lluitar contra les desigualtats socials, especialment en la infància, invertint en polítiques predistributives i redistributives que garanteixin la igualtat d'oportunitats i el funcionament de l'ascensor social. Invertir en infància avui reduirà les desigualtats demà.

Encara patim una taxa de risc de pobresa del 19% de la població amb una dada especialment preocupant del 31% en la població menor de setze anys. Som conscients que són dades que Catalunya no es pot permetre, en conseqüència, volem dur a terme polítiques per reduir aquestes xifres.

- Presentar amb urgència un Pla de Lluita contra la Pobresa infantil, dotat pressupostàriament i amb calendari d'actuacions, en compliment de la Moció 198/XII aprovada pel Parlament de Catalunya sobre la pobresa infantil.
- Adaptar els ajuts a les famílies en situació de vulnerabilitat i amb fills a càrrec, per tal de garantir una completa protecció dels infants.
- Reclamar a l'Estat la modificació de la regulació de l'Ingrés Mínim Vital per fer-lo plenament compatible amb prestacions específiques de criança, d'import superior a les vigents de la Seguretat Social per fill a càrrec i que puguin ser percebudes per una majoria de famílies amb fills menors de 18 anys.
- Assegurar l'accessibilitat universal, sota els principis d'equitat i d'inclusió, a aquells infants que, per raó de la seva malaltia, discapacitat o qualsevol altra situació o característica, no tenen garantit l'accés a productes, béns o serveis en l'àmbit urbanístic, habitatge, transport, comunicació, cultura, participació, etc.
- Realitzar un Informe biennal de valoració i anàlisi des de la perspectiva de la infància i l'adolescència, així com del grau de compliment de la Convenció de les Nacions Unides sobre els Drets de l'Infant.
- Crear un fons extraordinari per a la infància i l'adolescència amb l'objectiu de destinar-lo a actuacions que puguin esmorteir els efectes presents i futurs de la crisi sanitària actual sobre la infància i l'adolescència de Catalunya.
- Seguir implementant el Pla Estratègic per a promoció de l'acolliment familiar per lluitar contra la pobresa i la vulnerabilitat dels infants menors de 6 anys.

UNA QÜESTIÓ DE DRETS: ELS DRETS DE LA INFÀNCIA I L'ADOLESCÈNCIA AL CENTRE DE LES POLÍTIQUES PÚBLIQUES

Des del PDeCAT creiem que la societat catalana ha de continuar fent passos ferms en favor de la equitat, possibilitant els projectes de vida de totes les persones, desenvolupant les capacitats i aprofitant completament el talent de dones i homes en tots els àmbits.

El PDeCAT, com a força política a totes les institucions i des del Govern de la Generalitat vetllarem en la defensa dels Drets de la Infància: el dret dels infants a ser infants, a no ser adults abans d'hora, a no haver de preocupar-se per l'alimentació, la salut o l'habitatge. L'infant ha de ser estimat i protegit, ha de poder dir el que pensa i el que sent, i se l'ha d'escoltar i prendre seriosament.

A Catalunya més d'una de cada quatre llars amb fills o filles estan en situació de risc de pobresa i en el cas de les llars monoparentals aquesta xifra es dispara fins a gairebé la meitat. Les dades ens demostren que queda un llarg camí per aconseguir que tots els nens i nenes catalans tinguin garantit el seu benestar.

Des de les institucions catalanes, cal posar els Drets de la Infància al centre de les polítiques públiques.

- Redefinir l'Observatori de la Infància, en tant que abasti tota la infància i adolescència i que sigui un autèntic òrgan de, per una banda, detecció de vulneració de drets, tant en el marc normatiu com en el de control de la seva execució; i, per una altra, un òrgan que vetlli per l'adequada configuració de polítiques inclusives i de respecte a la diversitat. L'Observatori s'ha d'emmarcar al Departament de Presidència per tal de coordinar transversalment tot el Govern en les polítiques d'infància.
- Desplegar definitivament la Llei 14/2010 dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència i el Pacte per a la Infància a Catalunya acompanyada dels recursos econòmics associats. Desplegar jurídicament la definició de l'interès superior de l'infant.
- Promoure la cultura de la participació també en els infants i adolescents, tant en l'esfera educativa, com en la del lleure i en el sistema de protecció.
- Fer polítiques i actuacions de caràcter preventiu, desplegant el model de Serveis d'Intervenció Socioeducativa (SIS) amb especial atenció als infants que viuen situacions de risc social i risc de maltractament. És especialment necessari que actualment, en plena pandèmia, aquests serveis romanguin oberts.
- Millorar l'accessibilitat a la informació, als tràmits i a les gestions de les administracions públiques per part dels infants i les seves famílies, amb especial focus als infants amb discapacitat i en risc d'exclusió.
- Reforçar els recursos d'escolta, denúncia i d'ajuda a la infància i l'adolescència i informar adequadament de la seva existència, garantint que donin resposta a les necessitats de protecció d'aquests col·lectius.
- Desenvolupar programes específics en els serveis d'acolliment residencials que promoguin l'autonomia dels i les joves tutelats abans d'assolir la majoria d'edat.

ACTUACIONS EN L'ENTORN FAMILIAR

- En el marc europeu, la Comissió Europea considera que una persona o família està en situació de pobresa quan es troba en una situació de clar desavantatge econòmic i social respecte a la resta de persones del seu entorn. El model familiar ha variat i cal reconèixer la seva diversitat familiar. Sovint els diferents models de família requereixen de sensibilitats també diverses per a donar-les-hi suport i afavorir així la criança dels infants en un entorn de benestar.
- Desenvolupar programes de prevenció i suport a les famílies amb infants en risc social, que promoguin l'exercici d'una criança positiva, impulsant, d'acord amb la REC 2006/19 del Consell d'Europa, serveis de consultoria, assessorament i suport a les famílies amb infants i joves de 0- 18 anys per promoure la salut relacional familiar i el foment de la criança positiva.

- Desenvolupar el servei d'atenció domiciliària familiar per a famílies vulnerables i amb manca de suport familiar i relacional.
- Establir programes i protocols de coordinació per a l'atenció de pares/mares en processos de separació conflictiva per garantir els drets dels infants, amb els serveis jurídics, educatius i de salut.
- Desenvolupar programes i recursos d'atenció a les famílies amb fills i filles amb mesura de separació per desemparament, que ajudin psicològicament i social als infants a superar-ho.
- Enfortir el sistema de protecció, potenciant l'acolliment familiar i, pel que fa als recursos residencials, dotar-los de tots els elements necessaris perquè siguin tan semblants com sigui possible a un entorn familiar per tal que els nens i nenes gaudeixin d'experiències normalitzades.

ACTUACIONS DE SUPORT ALS INFANTS EN L'ENTORN DE LA CRISI SANITÀRIA I SOCIAL DEL COVID-19

- Com a mesura preventiva i de resposta als canvis rellevants de l'entorn social i educatiu dels infants des de l'inici de la pandèmia, posar en marxa un programa d'atenció preventiva i integral als infants i adolescents que permeti oferir respostes ràpides a aquells problemes de salut mental o de socialització que requereixin un seguiment especialitzat.
- Reforçar l'atenció primària pediàtrica per evitar que les situacions de confinament per COVID puguin comportar una minoració del control de la salut dels infants i adolescents.

CONTRA L'ABÚS, ELS MALTRACTAMENTS I LA VIOLÈNCIA SOBRE LA INFÀNCIA

- Incrementar la prevenció de l'abús, els maltractaments i la violència sobre la infància, conscienciant la ciutadania i trencant l'espiral de silenci existent sobre aquestes problemàtiques. Aplicar fins al final els protocols de detecció vigents.
- Coordinar estretament els professionals de diverses disciplines que intervenen en el tractament integral de les víctimes. Formar-los permanentment.
- Aprofundir en el model Barnahus, per evitar la revictimització dels infants maltractats a l'hora d'explicar i acreditar la seva experiència traumàtica.
- Apoderar els infants per a què reconeguin les situacions de violència i vulnerabilitat, que no les normalitzin i demanin ajuda, en cas de trobar-s'hi.

ACTUACIONS EN L'ENTORN DE LES ADMINISTRACIONS

- Aplicar la perspectiva d'infància en el disseny, planificació i avaluació de les polítiques públiques relatives a la infància per desenvolupar o ja desenvolupades, així com avaluar, de manera prèvia a la seva adopció, els possibles impactes de les normatives que es vagin a adoptar.
- Garantir que tota la ciutadania tingui un coneixement dels drets dels infants i especialment la població de nouvinguts, i establir programes de sensibilització en tots els àmbits formatius, laborals, culturals, esportius, etc.
- Seguir potenciant espais de participació activa pels infants com les Taules d'Infància territorials i locals, els Consells d'Infants, així com en els diferents serveis on es regulen els òrgans de participació (consells escolars, centres residencials, centres de lleure educatiu, etc.).
- En l'atenció a les necessitats de la infància i l'adolescència cal tenir també en compte les específiques del món rural.

- Intercedir davant l'Administració de l'Estat per modificar la legislació vigent per fer possible que els infants i joves sense referents familiars puguin obtenir més fàcilment el permís de treball a l'edat de setze anys, amb l'objectiu d'evitar que cap jove extutelat sense referents familiars al territori pugui quedar-se en la il·legalitat a Catalunya.

ENFORTIR LA XARXA D'ENTITATS DEL TERCER SECTOR QUE TREBALLEN EN FAVOR DE LA INFÀNCIA

- La pandèmia ha castigat durament a totes les entitats sense afany de lucre que treballen amb infants i adolescents en l'àmbit del lleure, l'educació i la cultura. En conseqüència, cal articular un pla de suport que permeti assegurar el manteniment d'aquest teixit associatiu.
- Assegurar la puntualitat en els pagaments de les subvencions i serveis a les entitats que treballen per la millora del benestar de la infància.
- Treballar per la concertació de les polítiques públiques amb entitats del tercer sector que treballen amb la infància, de manera que els convenis plurianuals puguin anar substituint les subvencions, en benefici d'un marc d'estabilitat en la col·laboració públic-social.
- Millorar les condicions laborals de les persones professionals que treballen en l'atenció a infants i adolescents.
- Comptar amb les entitats del Tercer Sector en el diagnòstic, desenvolupament, avaluació i seguiment de les polítiques en matèria d'infància, garantint serveis concertats de qualitat consensuats amb el Govern de la Generalitat de Catalunya.
- Reconèixer i posar en valor la tasca i el cost real de les accions de les entitats d'infància i que aquestes siguin considerades com a serveis essencials.

3.3 COMPROMÍS AMB ELS JOVES

Catalunya porta massa temps sense polítiques pensades per donar resposta a les necessitats dels joves, la qual cosa es pot sintetitzar en dos problemes greus: ocupació precària i emancipació tardana. Aquesta realitat impossibilita el funcionament de l'ascensor social i posa la societat catalana davant d'un risc excessiu, ja que està malbaratant l'assumpció de responsabilitats d'una generació que un dia haurà d'estar al capdavant del país.

Quatre compromisos assumeix el PDeCAT en aquesta Legislatura davant dels joves, tots ells estretament interrelacionats:

1. **Afavorir l'emancipació dels joves.** És la conseqüència dels altres tres compromisos, es correspon amb la necessitat del jove per desenvolupar el propi projecte vital i amb la necessitat d'assumpció de responsabilitats perquè el país funcioni adequadament.
2. **Reforçar la formació i la seva adequació al món laboral.** Combatre el fracàs escolar, millor orientació cap a l'ocupació
3. **Prioritzar l'accés a l'ocupació i la reducció de la precarietat.** El jove ha d'accedir a la feina amb projecció d'estabilitat, la precarietat laboral és perversa, perjudica al jove i a la activitat productiva, doncs impedeix consolidar experiència. Cal avançar cap a una oferta laboral de més qualitat, possibilitats n'hi ha.
4. **Articular polítiques ambicioses d'habitatge social en lloguer assequible per joves.** És una assignatura pendent de les administracions catalanes que cal abordar. Hi ha possibilitats de fer-ho.

És urgent trencar amb aquesta situació d'abandonament de les polítiques de joventut eficaces, ja que el futur del país dependrà en bona part de la formació, capacitat d'iniciativa i experiència de les generacions més joves.

REFORÇAR LA FORMACIÓ I LA SEVA ADEQUACIÓ AL MÓN LABORAL

- Incrementar els recursos destinats a tot el cicle formatiu dels joves, des de l'educació obligatòria, la formació professional, la formació contínua, l'emprenedoria i la formació universitària, a la vegada que adoptar les mesures necessàries per millorar la seva qualitat i reorientar-la cap a les necessitats del mercat laboral i de la societat, així com al canvi tecnològic i dels modes de producció.
- Formar, informar i sensibilitzar la població juvenil en el funcionament del mercat laboral durant les diverses etapes formatives i en els processos de transició escola-treball.
- Combatre el fracàs escolar a les aules i fora d'elles. Establir beques de "segona oportunitat", remunerades, per a joves sense treball i sense estudis, que promoguin el seu retorn al sistema educatiu i condicionades als resultats acadèmics, la qual cosa ha de millorar la seva capacitat d'accés a ocupacions menys precàries i de més qualitat.
- Estimular les vocacions STEAM, és a dir, les que fan referència a Ciències, Tecnologia, Enginyeria, Arts i Matemàtiques, disciplines que es consideren bàsiques per formar-se en la societat actual i per ocupar els llocs de treball que ja avui necessitem.
- Fomentar la vocació industrial i l'emprenedoria entre les persones joves com una oportunitat de desenvolupament professional, en les diferents etapes educatives, especialment a l'educació postobligatòria i superior.
- Incrementar el pes de la formació professional dual adaptada al teixit laboral català.
- La formació universitària dual. Reforçar els mecanismes per incentivar acords entre universitats i empreses per a l'expedició conjunta de títols i el reconeixement de les pràctiques no laborals.
- Incloure la formació per a l'autoocupació i l'activitat emprenedora, des dels nivells educatius més bàsics fins a la formació universitària.

- Crear beques específiques pels estudiants rurals, a partir dels 16 anys, amb l'objectiu d'evitar discriminacions en la formació dels joves procedents de municipis petits per raó dels més elevats costos de desplaçament i l'allotjament respecte els que afronta el jove metropolità.

PRIORITZAR L'ACCÉS A L'OCUPACIÓ I LA REDUCCIÓ DE LA PRECARIETAT

La realitat laboral catalana viu una contradicció rellevant, l'atur jove és altíssim i alhora el teixit laboral del país registra una transformació de gran envergadura que necessita amb urgència del talent i habilitats dels joves. Tres exemples:

- La digitalització de serveis, administració i indústria canvia les maneres de treballar i són els joves els principals motors d'aquest canvi;
- La innovació i la recerca s'han convertit en actius imprescindibles de la competitivitat de tota mitjana i gran empresa, així com de moltes petites empreses i start ups. També són els joves els principals dinamitzadors d'aquests processos;
- La transformació ecològica i energètica obliga a modificar molts processos de producció i maneres de treballar i de consumir. Un cop més són els joves els qui porten aquesta bandera del canvi, així com les habilitats per fer-ho possible.

El resum és que en els propers anys Catalunya necessitarà crear milers de llocs de treball per joves, com a principal estratègia per a projectar-se sòlidament cap al futur. Tenim joves altament formats, cal millorar la formació dels que no ho estan i alhora crear les passarel·les oportunes per fer transitar els joves amb formació professional, amb formació universitària cap a uns sectors de la economia que els necessiten per fer front a la seva pròpia transformació.

- Tota persona jove ha de disposar del servei d'assessorament i acompanyament individualitzat per a facilitar la seva inserció laboral, atenent a la diversitat del col·lectiu juvenil i d'acord amb la formació de cadascú.
- Revisar el funcionament del Programa de Garantia Juvenil amb l'objectiu de multiplicar el percentatge d'èxit en la consecució de contractes laboral d'una certa durada.
- Modificar la legislació laboral per propiciar l'estabilitat laboral en la contractació enfront de la precarietat, especialment en relació als joves.
- En línia amb la pujada del salari mínim experimentada al 2019 i 2020, apostar per salaris dignes.
- Impulsar la reforma dels contractes en pràctiques i de formació i aprenentatge per facilitar primeres experiències laborals.
- Afavorir l'autoocupació dels joves. Mentre els seus ingressos siguin inferiors al salari mínim han d'estar exempts de cotització a la Seguretat Social com autònoms, o bé aportar una cotització de mínims.
- Incorporar les especificitats del territori, en especial del món rural, en la planificació i el disseny de polítiques d'ocupació adreçades als joves. Crear un servei de Joventut Rural que atengui els joves a partir dels 16 anys i identifiqui els que no tenen feina ni formació per orientar-los, a la vegada que permeti fer campanyes de comunicació de les oportunitats de treball pels joves al món rural, incloent-hi el teletreball, la formació professional o les pràctiques a zones rurals.
- Premiar i donar a conèixer al mercat laboral els millors treballs acadèmics que realitzen els estudiants en els diferents nivells educatius: Treballs de Fi de Grau i Màster, Projectes d'Innovació i Emprenedoria, de Formació Professional i Tesis Doctorals, i articular mecanismes d'informació de manera que puguin convertir-se en possibles contractes laborals.
- Establir mesures específiques per afavorir el retorn d'aquells joves que han emigrat per estudiar i treballar fora i volen tornar. En molts casos poden ser uns excel·lents agents actius de transformació del nostre model productiu.

- Reconèixer les tasques de voluntariat i l'associacionisme com a elements que aporten experiència professional i habilitats transversals amb valor afegit en el mercat laboral.
- Afavorir la inserció laboral de les persones joves amb discapacitat o malaltia mental, amb especial atenció a la seva incorporació a l'empresa ordinària i/o els processos de transició dels CET.

ARTICULAR POLÍTIQUES AMBICIOSES D'HABITATGE SOCIAL EN LLOGUER ASSEQUIBLE PER JOVES

El dret a l'habitatge és un dret constitucional i facilitar l'accés a l'habitatge públic i habitatge protegit, amb especial atenció als joves, figura a l'Estatut. No obstant això, l'habitatge social posat a disposició dels joves amb un règim de lloguer assequible és mínim.

Els joves tenen dret a emancipar-se per fer el seu projecte de vida, la qual cosa avui sovint és impossible i una de les causes és la manca d'habitatge de lloguer per joves a preus assequibles.

Pel PDeCAT, la limitació per decret dels nivells màxims de lloguer no resol el problema i, naturalment, tampoc l'ocupació és la solució. Però les administracions, en col·laboració amb el sector privat i el sector social, sí que tenen l'obligació de posar habitatges de lloguer social amb lloguer assequible al servei dels joves, cosa que facilitaria l'emancipació jove.

- Correspon a l'Estat promoure les condicions per garantir el dret a l'habitatge. Ha de traspassar a la Generalitat els recursos pertinents per poder desenvolupar la política social d'habitatge de lloguer assequible per a joves que correspon.
- Acordar amb la SAREB (de qui l'Estat és el primer accionista) la cessió, a la Generalitat i als ajuntaments catalans, d'una part important dels habitatges que té a Catalunya, per ser destinats a polítiques d'habitatge social amb lloguer assequible, dels quals una part ha de ser destinada a joves.
- Impulsar la construcció i rehabilitació d'habitatges socials de lloguer a preu assequible del sector públic en col·laboració amb la iniciativa privada i la iniciativa social en base a la cessió de sòl públic per la construcció dels immobles i la concessió per 40 o 50 anys. Transcorregut aquest període, la propietat dels immobles quedaria plenament en mans de l'administració.
- Millorar la gestió de l'habitatge social per evitar una mala utilització de les seves funcions, com ara l'existència d'habitatge social ocupat o bé l'existència d'habitatge social per joves que porten molts anys allà i que han deixat de tenir la precarietat econòmica, per la qual es justificava que disposessin d'un habitatge social.

AVANÇAR EN LA PARITAT. PER UNA JOVENTUT EN IGUALTAT

- La perspectiva de gènere ha de ser transversal en tots els àmbits socials, especialment entre els joves. Per avançar cap a una real igualtat de tracte i oportunitat i per avançar cap a la paritat hem de garantir que no hi hagi discriminació per raons de sexe.
- Garantir els drets de les persones lesbianes, gais, bisexuals, transexuals, intersexuals, i dotar pressupostàriament les partides per a aquesta finalitat, en l'àmbit de les seves competències.
- Seguir avançant cap a una distribució equitativa dels temps socials i del treball familiar, domèstic i de cura entre gèneres a partir de la sensibilització de les persones joves i de la societat en general en aquest respecte.
- Promoure la participació de la dona en els estudis i formació de caràcter tecnològic com a via per avançar en la paritat.
- Fomentar un ús adequat i segur de les TIC i les xarxes socials entre les persones joves, impulsant la denúncia davant agressions de tipus cibernètic.

PROMOCIÓ DE LA CULTURA JOVE

- Promoure una més gran accessibilitat de les persones joves al consum cultural i a la participació dels joves en les activitat culturals.
- Impulsar la creació i la producció cultural dels joves mitjançant la difusió de les produccions culturals realitzades per les persones joves i la creació d'espais públics per promocionar-les i augmentar el seu consum entre la població.
- Potenciar, difondre i revalorar les manifestacions culturals de proximitat, de baix cost i consum proper impulsades per col·lectius juvenils.

PROMOURE L'ASSOCIACIONISME I LA PARTICIPACIÓ ENTRE ELS JOVES

- Donar suport i reconeixement a la participació juvenil organitzada (associacions juvenils, federacions, grups no formals, plataformes, moviments, xarxes...) com a agent clau per dinamitzar i implicar als joves en allò col·lectiu i en especial les entitats de lleure educatiu, per la seva potencialitat com a escoles de ciutadania.
- Facilitar canals, eines, infraestructures i espais per fomentar l'organització i participació de les persones joves i també en les xarxes socials.
- Incrementar i millorar la interlocució dels i les joves amb l'Administració creant espais i canals de participació i diàleg per construir i debatre de forma conjunta les polítiques públiques que afecten als joves.

PROMOCIÓ DELS HÀBITS SALUDABLES ENTRE PERSONES JOVES

- Donar a conèixer i sensibilitzar les persones joves sobre els hàbits i les conductes saludables (salut física i mental, mobilitat segura i sostenible, afectiva i sexual, laboral, social, alimentària, etc.), amb llenguatges, canals i agents propers.
- Promoure l'exercici físic i la pràctica de l'esport com a elements essencials per al manteniment d'una vida saludable, cercant estratègies per atendre les diferents maneres d'aproximar-se a l'esport dins de la diversitat del col·lectiu juvenil.
- Potenciar les polítiques d'educació en la salut posant una atenció especial als col·lectius juvenils més vulnerables.
- Impulsar accions de prevenció respecte a les diverses conductes de risc (sedentarisme, sòcioaddiccions i trastorns de conducta alimentària, inseguretat viària, consums de risc: tabac, alcohol, automedicació, drogues il·legals, etc.) que transmetin una imatge positiva del jove.

3.4 GENT GRAN:

DRET A SERVEIS, PENSIONS, ATENCIÓ A LA DEPENDÈNCIA I PROTECCIÓ JURÍDICA

Les persones més grans de 65 anys ja representen prop del 20% de la població de Catalunya, un percentatge elevat que obliga a que se'ls presti especial atenció en el sentit més ampli de l'activitat social i personal.

Es tracta de disposar de polítiques destinades a millorar la qualitat de vida de la gent gran: pensions suficients per viure dignament, una política de salut ben articulada i finançada, uns serveis rellevants d'atenció social integral, entre els quals sempre destaca l'atenció a la dependència, amb més serveis d'atenció domiciliària. També el sistema de residències que, vist el que ha passat amb la pandèmia, ha de ser revisada en profunditat. I alhora exigeix millorar la protecció jurídica de les persones grans davant de maltractaments o abusos.

La Generalitat, conjuntament amb els ajuntaments, són les administracions més properes a les persones grans per a la gestió del serveis, tanmateix una part de les decisions que afecten a la gent gran, en la mesura que encara no som independents, les decideix l'Estat. És el cas de les pensions o el finançament d'una part rellevant de la dependència. El PDeCAT, com a força política a totes les institucions i des del Govern de la Generalitat, vetllarem en la defensa dels drets de les persones grans.

PENSIONS. GARANTIR EL MANTENIMENT DEL PODER ADQUISITIU

- És l'Estat l'administració que avui manté la competència en matèria de pensions. En aquest sentit el PDeCAT seguirà vetllant, des de la Generalitat i com a força política, pel manteniment del poder adquisitiu de les pensions, i per la viabilitat futura del sistema.
- El manteniment del poder adquisitiu de les pensions ha de ser compatible amb la millora gradual de les pensions mínimes, de les d'orfenesa i de les de viduïtat.
- En el context de l'Estat, seguirem defensant l'adequació del sistema de pensions de manera acordada, en el sí dels Pactes de Toledo i amb l'acord dels agents socials.

ATENCIÓ A LA DEPENDÈNCIA, PER UNA MILLOR AUTONOMIA PERSONAL

- L'atenció a la dependència està molt mal finançada. Des de l'any 2012 l'Estat incompleix sistemàticament les seves obligacions de finançar el 50% de la despesa que comporta. Un punt positiu dels pressupostos de 2021 és que l'Estat ha incrementat la dotació, però ho ha fet de manera insuficient. Ha de triplicar l'aportació anual per arribar a complir amb el 50% que li correspon. Seguirem exigint a l'Estat perquè durant aquesta legislatura arribi a finançar el 50% del cost del sistema d'atenció a la dependència per poder millorar les prestacions.
- Els recursos de l'Estat per finançar el cost dels serveis d'atenció a la dependència a Catalunya han de tenir en compte el més alt cost de la vida que registrem. L'equitat no es garanteix en euros per càpita sinó en la cobertura dels costos d'uns mateixos serveis per persona. El cost mig d'una plaça de residència a Catalunya és més alt que a la major part de territori de l'Estat.
- Ens proposem acabar amb el laberint burocràtic i temporal que suposa l'acreditació i atorgament de l'ajut a la dependència a Catalunya. És un problema de mala gestió.
- S'ha d'incrementar el Servei d'Atenció a Domicili (SAD) per facilitar que la persona pugui romandre a casa durant el màxim temps possible.
- En el cas de pagament de serveis d'atenció a la dependència, aquest han d'estar subjectes sempre al tipus mínim del 4% en comptes del 10% que s'aplica en determinats casos.

CAP A UN SISTEMA MILLOR SISTEMA DE PROTECCIÓ SOCIAL I SANITÀRIA

Amb la pandèmia la gent gran està més sola i més necessitada de suport, és necessari incrementar els serveis d'atenció social i sanitària a la gent gran per reforçar el model d'envelliment actiu i saludable.

- Articular un sistema més integrat d'atenció integral sòciosanitari, el qual ha de permetre gestionar un servei d'atenció global, social i sanitari a les persones que tenen necessitats sanitàries i socials complexes. El compromís ha de ser atendre la persona en cada moment amb una resposta integral adaptada a les seves necessitats.
- Promoure un seguiment eficaç i periòdic per part del metge de capçalera del CAP on s'està adscrita la persona d'edat avançada, per millorar i controlar el seu estat de salut.
- Promoure grups de suport mutu per ajudar a detectar les necessitats de la persona gran i ajudar-lo davant de crisi sanitària, econòmica i fins i tot social, d'acord amb els ajuntaments i el serveis d'assistència social.
- Incrementar el diàleg i la interrelació activa amb les entitats socials sobre els problemes de la gent gran, a la vegada que promoure mecanismes de participació.
- Fomentar els bons hàbits alimentaris i la pràctica d'exercici físic de les persones grans.
- Assumir, per part de la Generalitat la gestió de l'Ingrés Mínim Vital i unificar en una sola estructura els diferents tipus de prestacions existents en matèria de protecció social per millorar-ne l'eficiència i donar una millor resposta al ciutadà.

RESIDÈNCIES: EXAMINAR EL QUE HA PASSAT, REPENSAR EL MODEL

El balanç de la gestió de les residències de gent gran i de persones amb discapacitat durant la pandèmia ha sigut molt negatiu, primer, per la ràpida evolució d'un virus del qual no es disposava d'informació, però també perquè ha posat de manifest les deficiències de molts dels centres residencials i ha mostrat la lentitud i manca d'eficiència de l'administració. Urgeix repensar el model residencial i el de gestió de l'administració.

- Amb caràcter immediat, després de la constitució del nou govern, es constituirà una comissió mixta d'experts independents i de l'administració per elaborar un informe sobre el model residencial a Catalunya i les reformes que ha d'assumir. També inclourà els canvis a incorporar en la gestió de l'administració amb la voluntat de guanyar eficiència davant qualsevol crisis sociosanitària que les residències puguin patir en el futur.
- Som partidaris d'un model residencial més obert i flexible que l'actual, on la persona gran pugui seguir sentint-se com a casa, tot i haver canviat l'espai de residència i amb uns estàndards revisats de garanties sanitàries i socials. La remuneració del personal contractat ha d'ajustar-se a les responsabilitats d'atenció a les persones que assumeixen
- Caldrà adaptar en cada moment el nombre de places residencials a la demanda, per evitar l'existència de cues d'espera, en un model públic-social concertat.
- Instaurar un projecte d'oci a les residències, centres de dia i casals d'avis de la Generalitat que serveixi per millorar la qualitat de vida de les persones usuàries, així com promoure programes de polítiques sanitàries preventives de caràcter públic per mantenir la mobilitat de les persones grans en centres i gimnasos, per millorar la seva psicomotricitat.
- Instaurar en els espais de residències, centres de dia i casal d'avis la figura d'un especialista que de forma periòdica promogui el reforçament de la identitat i la millora de la pròpia autoestima.
- Preveure l'atorgament d'ajuts per facilitar l'adaptació d'habitatges de persones grans
- Promoure iniciatives d'habitatge i cohabitatge amb llars compartides i amb serveis 24 h per a persones grans autònomes.

- Impulsat estudis i informes sobre edatisme, maltractaments, soledat i aïllament en les persones grans, així com de polítiques preventives per minimitzar l'afectació d'aquestes situacions..

REFORÇAR LA PROTECCIÓ JURÍDICA A LES PERSONES GRANS

El maltractament a les persones grans és un fet malauradament habitual, també la incapacitació indesitjada o temes de discriminació per edat, a les quals cal donar respostes jurídiques sòlides. Ens proposem:

- Impulsar un Projecte de Llei de la gent gran al Parlament, orientat a apoderar les persones grans, garantir-les-hi acompanyament, definir la persona gran en situació de vulnerabilitat, prevenir-ne el maltractament, evitar la discriminació per edat i impulsar les polítiques de foment per a gent gran activa
- Reclamar l'agilitació dels procediments judicials: la protecció jurídica ràpida i efectiva de la persona gran en situacions que requereixen celeritat, com són els maltractaments o la pèrdua de la capacitat de decidir.
- Proposar la possibilitat d'endurir les penes en delictes que la víctima sigui una persona gran vulnerable, així com que hi hagi Jutjats i Fiscalies formats i especialitzats en maltractament a persones grans.
- Posar en marxa recursos específics per l'atenció a la gent gran que pugui patir maltractaments o necessitats d'atenció, com ara: Cases d'acollida o un telèfon d'atenció especialitza.
- Qualsevol tipus de discriminació per raó d'edat s'ha d'evitar i condemnar.
- Incrementar la protecció davant dels supòsits de pobresa energètica de les persones grans.

4

Polítiques Socials

4.2 L'ESCOLA CATALANA, AL SERVEI DE L'ÈXIT EDUCATIU DE TOTS

L'Educació és un dels motors bàsics del progrés de qualsevol societat, individual i col·lectiu. Per això constitueix una prioritat de país i un repte, garantir-ne la qualitat. Sempre i arreu, cal potenciar entorns d'ensenyament i aprenentatge que capacitin els alumnes per desenvolupar els valors i les competències necessàries per assolir l'èxit en els seus projectes de vida, en un context social, econòmic i cultural complex, divers i dinàmic.

El sistema educatiu ha de donar resposta a les demandes que plantegen la innovació tecnològica i el desenvolupament econòmic sostenible. Això sense oblidar els altres objectius i principis fonamentals, centrats en l'excel·lència, l'equitat i la cohesió social. Catalunya té un elevat percentatge d'abandonament escolar prematur. El 19% dels joves entre 18 i 24 anys no ha culminat els estudis post obligatoris ni està immers en processos formatius (2019). Molts d'ells esdevindran ni-ni, davant la dificultat d'inserir-se laboralment. Aquesta realitat constitueix un desafiament ineludible, que ateny la igualtat d'oportunitats i posa a prova el conjunt de la societat.

El nostre país compta amb una escola de titularitat pública de molt nivell, que ha estat capdavantera en promoure valors cívics. Alhora, té una llarga tradició d'iniciativa social. En educació, aquest apoderament de la ciutadania s'ha traduït en una gran diversitat d'escoles privades concertades, les quals reflecteixen la pluralitat de la nostra societat i fan possible la llibertat d'elecció de projecte educatiu per part de les famílies. Són un tresor a preservar. Uns i altres conformen el Servei d'Educació de Catalunya.

La Llei d'Educació de Catalunya dona estabilitat al conjunt del sistema educatiu, independentment de qui governi el país. Aprovada el 2009 amb un ampli consens, estableix els principis reguladors i les fites a assolir. Una d'elles és la plena gratuïtat del servei educatiu, a tots els centres que reben fons públics. En l'infrafinançament del Servei d'Educació de Catalunya rau un dels principals reptes a resoldre, en la lluita a favor de la plena equitat.

Un altre és l'educació inclusiva, la qual ha de donar resposta a tot l'alumnat en la seva diversitat. Tothom ha de poder desenvolupar les seves capacitats al màxim, el seu potencial, independentment de les circumstàncies que concorren en cadascú. Els centres educatius han de ser espais d'oportunitats i de creixement personal, per a fer possible l'èxit educatiu de tots. El treball coordinat de mestres i professors, i sobretot les polítiques públiques que s'implementin, han de garantir els suports generals i específics necessaris per no deixar ningú enrere.

Cada escola és un ecosistema articulat entorn del projecte educatiu. El treball per competències reclama la interacció entre els actors de la comunitat: alumnes, educadors, famílies, entitats socials i administracions, per donar coherència i força a la tasca educativa. Les xarxes de centres esdevenen el camí per compartir una innovació basada en pràctiques fonamentades, no en ocurrències ni modes, talment com el millor camí per promoure l'excel·lència en la diversitat.

INCREMENTAR EL FINANÇAMENT PÚBLIC DEL SISTEMA EDUCATIU

En quatre anys, augmentar progressivament la despesa en Educació amb una xifra total corresponent a l'1% del PIB de Catalunya.

OFERIR OPORTUNITATS EDUCATIVES PER A TOTHOM

- **Apostar pel primer cicle d'educació infantil,** amb l'objectiu d'impulsar el desenvolupament global de les capacitats dels infants durant els primers anys de vida, a l'inici del procés d'aprenentatge.
- **Elaborar un mapa actualitzat** de les places de llars d'infants existents, per detectar on hi ha mancances i donar-hi resposta.
- **Mantenir el finançament de les places d'escoles bressol de titularitat pública** gestionades pels ajuntaments, millorant els terminis de pagament.
- **Establir un ajut econòmic a les llars d'infants d'iniciativa social**, d'uns 500 euros a l'any per plaça ocupada, per recolzar-les en un context de crisi.
- **Apostar per l'Educació inclusiva.** Desplegar el Decret d'Educació inclusiva en tot el sistema educatiu, i les corresponents partides econòmiques.
- **Regular i concertar els centres de noves oportunitats**, com un instrument qualificat per oferir alternatives formatives davant de l'abandonament escolar.
- **Recolzar els centres de màxima complexitat, destinant-hi els recursos necessaris, tant humans com materials**, per fer possible l'èxit educatiu de tots els alumnes amb una educació personalitzada.
- **Impulsar programes educatius extra-curriculars, gratuïts i de qualitat**, en coordinació amb els ajuntament i les entitats socials, per tal de lluitar contra la segregació en els espais no lectius.
- **Promoure una escolarització equilibrada, que reflecteixi en cada escola del Servei d'Educació de Catalunya** la realitat sociocultural de l'entorn. Preveure els mecanismes econòmics per fer possible aquesta aposta per la igualtat d'oportunitats. Tenir en compte la demanda social en la programació educativa.
- **Reforçar les escoles d'adults, per tal que puguin donar oportunitats educatives a tota la ciutadania** que ho necessiti. La formació d'adults s'esdevé clau com a mecanisme d'integració i promoció social de persones que volen formar-se, per a impulsar el seu desenvolupament personal i professional.
- **Implementar un Pla de Salut integral** per a la infància: millorar la salut mental, la salut bucodental i l'oftalmològica, etc.
- **Preservar l'escola rural.** Quan hi hagi indicis de davallada demogràfica en un poble, activar les mesures socials i laborals necessàries per evitar el tancament de la seva escola rural. Garantir l'existència d'escoles rurals arreu del territori, amb un criteri de proximitat.
- **Potenciar l'escola rural con un eix de convivència entre alumnes, famílies i mestres** i, alhora, com un punt de trobada per a una educació col·laborativa. Promoure l'educació al llarg de la vida, a partir de la xarxa d'escoles existent en el món rural.

RECOLZAR EL PROFESSORAT, PRESTIGIAR LA PROFESSIÓ DOCENT

- **Actualitzar els currículums de la formació inicial per exercir la docència,** d'acord amb les universitats, per adaptar-los a les exigències d'educar avui en contextos que canvien vertiginosament.
- **Continuar implementant les proves d'aptitud personal per a l'accés als graus universitaris** en Educació Infantil i Educació Primària.
- **Crear un sistema d'acompanyament en l'accés a la funció docent**, d'acord amb les universitats i posant en valor el professorat dels centres amb una sòlida experiència, per a què puguin actuar de mentors.
- **Impulsar la formació permanent del professorat,** i la seva vinculació als processos

d'innovació i millora de la qualitat pedagògica, tot facilitant els permisos i l'adequació d'horaris dels participants en un règim de gratuïtat.

- **Millorar els incentius econòmics i de promoció professional,** destinats als docents que excel·leixin en la seva tasca.
- **Convocar oposicions,** per tal d'apropar-nos a les directrius europees relatives a reduir el percentatge d'interinitat a la funció pública i la precarietat laboral dels substituts.
- **Enfortir l'apoderament dels equips directius,** amb l'impuls d'un lideratge pedagògic i organitzatiu, per a una gestió eficient i integradora dels professionals de cada centre.
- **Consolidar progressivament l'increment de professorat dels centres,** un cop superat l'estat actual de la pandèmia, com una aposta per reduir les ràtios alumne-docent.

APOSTAR PEL TALENT

- **Fer possible l'èxit educatiu de tots els alumnes.** Desenvolupar al màxim les diverses capacitats de cadascú, les seves habilitats i destreses, per a què emergeixi el talent de tothom. Millorar els mecanisme de detecció primerenca de les dificultats en l'aprenentatge, per donar-hi una resposta eficient i eliminar el fracàs escolar.
- **Reforçar la dimensió competencial dels currículums i el caràcter formatiu de l'avaluació,** amb metodologies apropiades. Tenir en compte la importància dels continguts conceptuals en l'estructuració del coneixement. Desplegar les competències digitals.
- **Dissenyar unes proves de Selectivitat de caràcter competencial.**
- **Intensificar l'orientació educativa al llarg de l'escolaritat,** la qual ha de ser un dels pilars fonamentals en l'acompanyament de l'alumne al llarg de tota la seva vida acadèmica. Una orientació personalitzada, duta a terme per algú considerat referent per a l'alumne dins de l'àmbit escolar.
- **Impulsar els programes STEAM** (Science, Technology, Engineering, Art, Math). Afavorir la interdisciplinarietat i reforçar les vocacions científiques i tecnològiques entre els estudiants, amb docents capacitats i connectats amb el món professional i de l'empresa dels sectors de la ciència i la tecnologia.
- **Promoure els ensenyaments artístics, curriculars i extra-curriculars.** Desvetllar la creativitat a través de l'educació artística, en connexió estreta amb el patrimoni cultural més rellevant de tot el territori.
- **Garantir la viabilitat dels ensenyaments artístics no reglats,** per mitjà de l'articulació de convenis amb els titulars dels centres i d'acord amb la programació de l'oferta específica. Crear un sistema d'ajuts per a facilitar l'accés de tothom a les activitats artístiques en el temps de lleure.

REFORÇAR EL MODEL D'IMMERSIÓ LINGÜÍSTICA

- **Continuar apostant per un model lingüístic d'èxit, en el qual el català és el pal de paller i un factor essencial de cohesió social.**
- **Garantir el ple domini del català i del castellà** en finalitzar l'ensenyament obligatori, així com també l'assoliment de les competències establertes en el Marc Europeu Comú de Referència en, com a mínim, una tercera llengua.
- **Assegurar l'ús intensiu del català als centres educatius,** com a llengua vehicular d'ensenyament i d'aprenentatge i de vida escolar, partint sempre de la realitat sociolingüística de l'alumnat.
- **Potenciar la immersió adequant-la metodològicament a les noves realitats,** des de la llar d'infants fins a finals del primer cicle d'Educació Primària, per tal de garantir el domini del català a nivell oral per part dels infants.
- **Evitar el retrocés de la llengua catalana, tant dins com fora de l'aula.** Enfortir el seu ús en els espais escolars, tant lectius com no lectius. Procurar que tot el personal (monitors, tècnics, personal de suport...) domini

adequadament el català, dialogant amb les entitats del Tercer Sector per tal d'aconseguir el seu compromís amb aquest objectiu.

- **Avançar en el plurilingüisme, com a tractament integral de les llengües a l'escola,** amb l'objectiu de potenciar les competències comunicatives dels alumnes.
- **Reforçar l'ús de l'aranès a la Val d'Aran, i estimular el seu coneixement** en els centres educatius d'arreu del país. Promoure la recerca sociolingüística en aquesta llengua.
- **Promoure la certificació de l'alumnat en finalitzar l'etapa obligatòria i la post obligatòria,** segons els nivells establerts pel Marc Europeu Comú de Referència per a l'aprenentatge, l'ensenyament i l'avaluació de les llengües.
- **Impulsar iniciatives que permetin a l'alumnat augmentar la seva competència lingüística en alguna llengua estrangera,** especialment els relatius a la mobilitat lligada a projectes europeus.

APROFUNDIR EN LA LEC (LLEI D'EDUCACIÓ DE CATALUNYA)

- **Avançar cap a la gratuïtat efectiva en tots els centres del Servei d'Educació de Catalunya.**
- **Potenciar les xarxes de centres educatius, nacionals i internacionals,** per compartir experiències innovadores de caire pedagògic i de gestió.
- **Universalitzar l'ensenyament fins als 18 anys, oferint una diversitat d'itineraris formatius en la secundària** que responguin als interessos i a les necessitats educatives de cadascú, per reduir significativament el fracàs escolar.
- **Aplicar el Pacte contra la Segregació escolar, promogut pel Síndic de greuges** i signat per la major part dels agents de la comunitat educativa, implementant les mesures econòmiques i logístiques necessàries per a fer-ho possible.
- **Garantir que el nou decret de Programació de l'oferta educativa** i d'admissions i el de Concerts siguin respectuosos amb la realitat de l'escola concertada.
- **Promoure el treball coordinat entre els Departaments amb competències en educació, cultura, salut, treball i benestar,** per donar respostes integrals a problemes com ara la pobresa infantil, la segregació en les activitats extra-escolars, l'escletxa digital o el fenomen dels ni-ni.
- **Reforçar l'autonomia dels centres, com una estratègia clau de millora de la qualitat**, i la capacitat dels equips directius de definir perfils docents singulars en funció del projecte educatiu del centre.
- **Crear la Universitat Catalana de les Arts, que integri tots els centres d'ensenyaments artístics superiors d**e titularitat pública i els de titularitat privada que ho sol·licitin.
- **Actualitzar l'organització i el funcionament de la inspecció educativa,** per tal de donar resposta a les noves realitats existents i garantir uns estàndards de qualitat comuns a tots els centres del sistema educatiu de Catalunya.
- **Intensificar els programes d'educació basada en valors, democràtics i de ciutadania,** i lluitar decididament contra la discriminació a l'escola per l'orientació sexual de les persones. Vetllar per a què s'apliquin adequadament els protocols, per detectar i evitar els casos de violència sobre els infants i de bullying.
- **Garantir el dret de les famílies a què els seus fills rebin la classe de religió, arreu.**

IMPULSAR LA FORMACIÓ PROFESSIONAL

- **Potenciar la Formació Professional.** Ampliar l'oferta de places arreu del territori, reconvertir les especialitats amb menor inserció laboral i prestigiar socialment aquests estudis.
- **Crear Centres de referència de Formació Professional,** que integrin els cicles formatius, la formació professional contínua i la formació ocupacional d'una especialitat, i es

vinculin en xarxa amb tots els centres que l'imparteixen i amb les empreses capdavanteres del sector.

- **Incrementar la Formació Professional dual,** adaptant-la a la diversitat d'empreses existents a Catalunya.
- **Posar al dia el catàleg de qualificacions professionals.**
- **Reordenar el mapa de tota la Formació i Qualificació Professional**, per adequar-lo al marc integrat de la formació i qualificació professional i dels serveis que li són inherents, d'informació, orientació i acreditació de les competències professionals.
- **Reforçar les xarxes d'innovació entre centres educatius.** Fomentar el treball cooperatiu entre centres i amb les empreses, de cara a potenciar la transferència tecnològica i una major col·laboració en projectes de recerca i desenvolupament (R+D).
- **Regular la Formació Professional on line, i recolzar l'IOC** i els centres privats per a què puguin oferir un servei de qualitat en un mercat globalitzat.
- **Garantir que l'alumnat de cicles formatius de grau mitjà i superior** tingui un adequat domini de la llengua anglesa, per tal d'exercir en les millors condicions la seva futura tasca professional.
- **Preservar la figura i les condicions laborals del professor tècnic de Formació Professional,** que és cabdal per a una formació especialitzada de qualitat.

4.3 HABITATGE: MÉS HABITATGE DE LLOGUER ASSEQUIBLE, MÉS REHABILITACIÓ

Catalunya té un problema estructural d'habitatge assequible per una part important de la població, que afecta tant als que disposen d'ingressos mitjos com baixos. Es considera que hi ha un sobreesforç en el pagament de l'habitatge de lloguer quan s'hi destinen més del 30% dels ingressos de la llar. A Europa un 27,9% de les famílies han de fer aquest sobreesforç. A Catalunya la xifra s'enfila fins el 40%, és a dir quatre de cada llars.

Dos col·lectius especialment afectats són el de joves i les famílies vulnerables, sense feina o amb baixos ingressos. Però també famílies amb feina i moltes vegades amb fills, tenen problemes amb l'accés a l'habitatge a causa de la precarietat laboral i de salaris baixos que els impedeixen accedir a la compra als preus de lloguer de mercat.

Malgrat que és la Generalitat qui té la competència en habitatge, és el govern central qui determina en gran mesura les polítiques gràcies a disposar dels recursos que s'hi destinen i a tenir la capacitat d' impugnar les lleis catalanes. Ha impugnat les quatre lleis aprovades pel Parlament respecte habitatge o pisos buits.

Tradicionalment, tant a Catalunya com a la resta de l'Estat la construcció d'habitatges ha estat un dels motors de la economia, en canvi no s'ha cobert el flanc de la construcció d'habitatge social. És hora de fer-ho.

El parc de lloguer social a Catalunya només representa l'1,6% del total d'habitatges (47.000 pisos), molt lluny de la mitjana europea, que se situa a l'entorn del 15%. Cal que Catalunya incrementi el parc d'habitatges de lloguer a preu social, la qual cosa avui passa per impulsar la seva construcció o rehabilitació i per millorar la gestió dels pisos de protecció social existents. Hi ha una demanda d'habitatge social creixent i no atesa ala qual cal donar resposta.

La construcció d'habitatge social ha de venir acompanyada de la construcció d'habitatge lliure. Cal tornar a posar en valor la importància del sector de la construcció en l'activitat econò-

mica i laboral la qual, des de la crisis del 2008, ha caigut per sota de la mitjana europea. Cada habitatge que es construeix genera 2,4 llocs de treball i aporta uns ingressos al sector públic en forma d'impostos equivalent al 20% del preu de venda del habitatge. Una de les mesures d'estímul és eliminar les rigideses imposades recentment, entorn de fixar el preu del lloguer.

El segon eix d'alta rellevància per l'habitatge és el de la rehabilitació, tant l'energètica, que és clau per l'estalvi energètic i la lluita contra el canvi climàtic, com la de rehabilitació per qüestions de salubritat. La rehabilitació és imprescindible per abordar el repte de la transició energètica, alhora que significa la generació de molts llocs de feina i a mig termini representa un estalvi per les famílies.

Finalment és important impulsar la millora del barris i pobles més deteriorats així com millorar la llei que regula la segona oportunitat per les persones amb deutes hipotecaris.

INCREMENTAR EL PARC D'HABITATGE SOCIAL DE LLOGUER I MILLORAR-NE LA GESTIÓ

- **Tancar un Pacte per l'habitatge entre la Generalitat, els ajuntaments i el sector constructor i social de l'habitatge** per acordar una previsió plurianual de construcció d'habitatges de lloguer i de venda amb un marc jurídic estable. El Pacte determinarà les tres tipologies d'habitatges a construir: lliures, protegits a preu assequible i socials.
- **El Pacte per l'Habitatge donarà una especial prioritat en aquesta legislatura a la construcció d'habitatges de lloguer social** i protegits a preu assequible, que són els destinats a persones amb rendes mitges i baixes.
- **Mobilitzar sòls de reserva d'habitatge protegit per la construcció de pisos de lloguer protegit** a preus assequibles en règim de col·laboració públic–privada i públic–social, de manera que l'administració cedeix el terreny i el promotor el gestiona per un determinat nombre d'anys, retornant posteriorment els habitatges a l'administració. Això requereix determinar amb claredat els preus de lloguer social i els anys de la concessió.
- **Mobilitzar sòl públic per la construcció habitatge social,** amb finançament del ICF
- **Vetllar per la millora de la gestió dels parcs públics d'habitatge social,** tant de la Generalitat com dels municipis. Avui en els parcs públics hi ha pisos okupats, pisos buits i pisos destinats a joves, on els joves s'han fet grans. Una millor gestió dels parcs públics d'habitatge és imprescindible.
- **Plantejar al govern de l'Estat la reducció de l'IVA aplicat a les cessions de terreny** destinades a la construcció de pisos de lloguer social, del 21% actual al tipo reduït del 10%, amb la finalitat de facilitar la seva construcció i minorar el preu del lloguer.
- **En el cas de la construcció de pisos de protecció oficial,** augmentar els mòduls per tal d'adequar-los als costos de construcció.
- **Potenciar la col·laboració amb l'administració local per tal que la xarxa de mediació per al lloguer social,** que ofereix serveis de mediació entre persones propietàries d'habitatges buits i possibles llogaters, tregui del mercat més pisos buits. A finals del 2019 estaven registrats 29.866 habitatges buits a tot Catalunya, el 38,7% dels quals es troben en condicions d'habitabilitat.
- **Incentivar la rehabilitació amb ajuts als petits propietaris a canvi de cedir temporalment el parc de lloguer social.**

El Govern català reclamarà al govern central:

- **Blindar les competències de la Generalitat contra possibles recursos d'inconstitucionalitat contra les normatives catalanes** en matèria d'habitatge, relatives a la protecció del dret a l'habitatge de les persones en risc d'exclusió residencial o a la millora de l'accés a l'habitatge, atenent a la competència exclusiva en matèria d'habitatge de la Generalitat consagrada a l'Estatut vigent.
- **Reclamar la transferència de les competències de legislació sobre el lloguer d'immobles** per aprovar una llei pròpia d'arrendaments urbans a Catalunya, en la línia dels textos més avançats existents als països del nostre entorn
- **Incrementar els convenis de la SAREB** i

la Generalitat i ajuntaments, per a la cessió dels pisos buits que la SAREB té a Catalunya per ampliar el parc d'habitatge social disponible a Catalunya. Així mateix, establir convenis per la rehabilitació de pisos de la SAREB que puguin ser destinats a habitatge social

- **A curt termini, doblar els recursos que l'Estat transfereix anualment** a la Generalitat per polítiques d'habitatge, per situar-los en quanties semblants a les que es transferien fa 10 anys.
- **A mitjà termini, augmentar progressivament els fons estatals destinats a polítiques d'habitatge,** per a situar-los en la mitjana europea, del 0,6 % del PIB. Transferir aquest recursos a la Generalitat en la part corresponent al pes de la població de Catalunya respecte l'Estat.
- **Impulsar la cessió a la Generalitat de les casernes de la Guardia Civil en desús, així com d'altres immobles propietat de l'Estat** que puguin ser destinats a habitatge de lloguer social.
- **Revisar la fiscalitat de les societats anònimes cotitzades d'inversió en el mercat immobiliari** amb l'objectiu de vincular-les a la promoció d'habitatges de lloguer assequible per tal de preservar la funció social de l'habitatge.

VETLLAR PEL DRET A L'HABITATGE DIGNE

- **La Generalitat conjuntament amb els ajuntaments ha de vetllar per garantir el dret a l'habitatge d'aquelles persones que estan en una situació vulnerable,** és a dir persones sense llar, persones que han perdut o poden perdre l'habitatge, persones que no disposen d'un habitatge digne i també persones que requereixen d'ajuts per pagar el lloguer o els subministraments. Els serveis socials han de ser capaços de mantenir una alerta activa i oferir respostes a aquests col·lectius de persones.
- **Col·laborar estretament amb les entitats socials que treballen amb les persones sense llar** i en el desplegament de mesures de suport com l'Estratègia Catalana contra el Sensellarisme.

SÍ A L'HABITATGE SOCIAL. NO A LA OKUPACIÓ

- **Les administracions han de poder donar resposta a les necessitats d'habitatge d'aquelles persones i famílies vulnerables que ho necessitin.** Això significa disposar d'un parc d'habitatges socials o de preu assequible suficient, tal com passa a d'altres països de la Unió Europea. Per això Incrementar el parc d'habitatge social de lloguer i millorar-ne la gestió és una prioritat pel PDeCAT.
- **La okupació no és la solució. Estem radicalment en contra de les okupacions** com a vies per accedir a l'habitatge, okupacions que en molts cassos estan emparades en màfies que viuen d'això. Promourem l'enduriment de penes en aquest sentit. Són les administracions i les entitats socials de suport a l'habitatge les que han de facilitar-lo a les persones vulnerables i no les màfies.
- **Van ser diputats del PDeCAT els que vàrem promoure i aconseguir aprovar al Congrés dels Diputats la Llei que permet el desokupament exprés,** dels habitatges propietat de persones físiques, així com aquells que siguin propietat d'entitats públiques com l'ajuntament o la Generalitat, gestores d'habitatge social o també quan l'habitatge és propietat d'organitzacions sense afany de lucre que tenen per objecte la promoció d'habitatge social a persones vulnerables. Perfeccionar aquesta normativa perquè operi amb eficàcia és la nostra voluntat.

SIMPLIFICAR L'ACTIVITAT ADMINISTRATIVA I AFAVORIR L'INCREMENT D'HABITATGES DE LLOGUER

- **Agilitar la tramitació de les llicències d'edificació, ajustant-les als termini de 2 mesos previst** així com la tramitació de planejaments urbanístics, aprofitant les eines que ofereix la digitalització.
- **Derogar la Llei del lloguer 11/2020, en**

matèria de contenció de rendes en els contractes d'arrendament d'habitatge, doncs lluny d'incrementar l'oferta de pisos de lloguer, la redueix. Amb una llei com aquesta, tots els pisos de nova construcció que es faran a ciutats com Girona, Barcelona o Tarragona s'orientaran cap al mercat turístic en comptes d'orientar-se cap ala població resident.

- **Dotar de finançament públic, a través de l'Institut Català de Finances,** a les noves promocions públiques i privades d'habitatge de lloguer, facilitant així la recuperació de la construcció d'habitatges de lloguer per part dels ajuntaments i també de la iniciativa privada
- **Garantir la seguretat jurídica contra els impagaments.**
- **Desenvolupar les fórmules de propietat compartida i temporal previstes a la Llei 19/2015** per facilitar l'accés a l'habitatge de propietat a través de noves formes de compravenda que eviten la necessitat de finançament bancari.
- **Afavorir la conversió de pisos turístics en habitatges de lloguer habitual.**
- **Flexibilitzar els usos de plantes baixes, per permetre el doble ús residencial i terciari**
- **Donar suport a l'extensió de cooperatives d'habitatges,** cessió d'ús i altres models que facilitin l'accés a l'habitatge així com el cohousing urbà i rural.

El Govern català reclamarà al govern central:

- **La transferència en les competències de legislació sobre arrendaments d'immobles** per aprovar una llei pròpia a Catalunya, en la línia dels textos més avançats existents als països del nostre entorn.

IMPULSAR UNA POLÍTICA ACTIVA DE REHABILITACIÓ D'HABITATGES

- **Determinar que la rehabilitació energètica d'immobles és un dels objectius prioritaris** dels projectes finançats pels Fons Europeus de Recuperació Next Generation EU

.

- **Ampliar els objectius de rehabilitació dels fons europeus** a la amb mesures d'estímul a la rehabilitació integral dels edificis, a petites reformes dels habitatges amb un impacte important en el descens de consum d'energia i a mesures de sanejament, totes elles amb un impacte rellevant en la generació d'ocupació.
- **Modificar la vigent habilitació als ajuntaments per l'establiment de reserves d'habitatge de protecció oficial** en sòl no consolidat, pel fet que des de la seva implantació ha disminuït encara més l'oferta, especialment en el cas de rehabilitacions.
- **Revisar la normativa sobre rehabilitació** per simplificar-la i eliminar aquelles càrregues i traves burocràtiques que sovint dificulten o fan inviable la seva realització.

PROMOURE LA REGENERACIÓ URBANA DE BARRIS, POBLES I CIUTATS

- **Recuperar la llei de barris** com a eina de renovació integral i de cohesió social dels espais més deteriorats de les nostres barris, pobles i ciutats.
- **Impulsar una renovació sostenible de barris i pobles -ecobarris i ecoviles-**, així com la introducció de la infraestructura verda perquè puguin ser elements d'orientació a la sostenibilitat, i també d'acceleració de la innovació i de polarització de talent.
- **Dissenyar de pols d'habitatge** connectats amb sistemes de mobilitat i pols d'activitat empresarial.
- **Adequar la llei d'urbanisme** a la realitat dels municipis rurals, amb necessitats molt diferents al de les zones urbanes i flexibilitzant les vigents limitacions en usos del sòl, activitats, segregació de finques, etc..., o també per facilitar la recuperació d' antigues masies repartides pel territori rural que formen part del nostre imaginari comú.
- **Incrementar la representació del mon rural en les comissions territorials d'urbanisme** i de tots aquells organismes que afec-

tin l'Estatut País Rural.

- **Promoure el poblament de les zones rurals mitjançant l'atorgament de préstecs i avals** subvencionats per a la construcció de primer habitatge i d'ajuts per a la rehabilitació energètica i la instal·lació d'energies renovables.

MILLORAR LA SEGONA OPORTUNITAT PER LES PERSONES ENDEUTADES

- **Promoure davant l'Estat la modificació de la llei que regula la segona oportunitat de manera que pugui ser aplicable a totes aquelles persones que es troben en una situació crònica d'endeutament a causa del sobreendeutament hipotecari,** incloent-hi els particulars i els autònoms. Cal modificar els mecanismes per condonar els deutes i permetre començar de nou com fan els països del nostre entorn com Alemanya, França o el Regne Unit.

4.4 POLÍTIQUES SOCIALS

L'envelliment de la població, les migracions, les conseqüències socials dels canvis en l'activitat econòmica i en el mercat de treball, l'afebliment de les xarxes de suport primari i les profundíssimes conseqüències de la COVID 19 requeriran reforçar el sistema de Serveis Socials per a respondre a necessitats creixents i a perfils cada vegada més diversos en edat, sexe, origen i nivell d'autonomia. En un context de necessitats creixents i recursos limitats, cal garantir la sostenibilitat present i futura del sistema sense perdre els èxits de la nostra societat del benestar.

El PDeCAT entén la sostenibilitat com un balanç adequat entre els recursos invertits (econòmics, socials...) i els resultats i impactes obtinguts (socials, econòmics...). La sostenibilitat té dimensions diverses (econòmiques, socials, mediambientals...); per tant, les polítiques socials són despesa i també inversió. Entenem el sistema com a cooperació entre les mateixes persones i famílies usuàries, el sector públic, el tercer sector social, les empreses, les universitats i altres centres de recerca, basat en el nostre model de societat solidària basada en la vida familiar i comunitària, la participació social, l'ajuda mútua o la solidaritat organitzada.

En el plantejament d'accions socials tenim present la mirada comunitària, i per això en tot moment plantegem un treball que tingui present les relacions i el vincle de la pròpia ciutadania amb el territori. L'apoderament i el reforç del sentiment de pertinença col·lectiva a la comunitat ens ajudarà a treballar amb una mirada preventiva de les problemàtiques i conflictes que es donen en l'àmbit social aconseguint d'aquesta manera avançar-nos a les situacions d'emergència. Per garantir aquest treball preventiu, és necessari treballar amb un plantejament sistèmic en matèria social, per crear una xarxa social forta que ens ajudi a teixir una comunitat que disposi aptituds necessàries de prevenció davant de qualsevol situació sobrevinguda.

Aquesta concepció comunitària és la base de la nostra actuació: una forta associació i participació de totes les parts implicades en el qual tots els interessats (responsables polítics, proveïdors de serveis, proveïdors de fons, investigadors, entitats, voluntaris, les empreses, els sindicats, etc.) treballin junts per proporcionar un sistema de benestar de qualitat. Un sistema basat en la personalització, la integralitat i continuïtat de l'atenció, la proximitat dels serveis (descentralització), la participació de les persones destinatàries, la igualtat, l'equitat, la integració, la normalització i la prevenció.

La joventut és el nostre millor capital social. El PDeCAT proposa una política comuna i coordinada amb l'objectiu d'oferir a la joventut una acció transversal que permeti una resposta integrada en la matèria educativa, laboral, i d'habitatge que faciliti la seva emancipació i desenvolupar un projecte de vida independent i digne. Una joventut formada en valors, com ara l'impuls de la convivència, la pau, la conciliació, la solidaritat, la igualtat d'oportunitats, la tolerància, l'esforç i la corresponsabilitat.

El desafiament és molt gran: fer front a les situacions de pobresa, exclusió i risc que han augmentat amb la crisi econòmica derivada de l'impacte de la Covid-19 amb una reducció dels recursos públics disponibles per a respondre a aquestes.

COMBATRE LA POBRESA, FER EFECTIVA LA INCLUSIÓ SOCIAL.

L'atur generat per la pandèmia és el principal generador de desigualtats segons la ONG Oxfam Intermon OXFAM, des del seu inici estima que ha abocat a 120.000 catalans més a la pobresa relativa, agreujant una realitat que ja era molt preocupant, doncs incrementa el risc d'exclusió social. Urgeix combatre aquest augment de la pobresa amb celeritat.

- **Adoptar un Pla de Recuperació Laboral Post-pandèmia**, destinat a reocupar a aquells treballadors i autònoms que hagin perdut la feina i no puguin recuperar-la, mitjançant:
  - L'allargament dels ERTO, almenys fins a finals d'any, per aquells treballadors que, temporalment, no puguin ser reincorporats a l'activitat laboral i fins que l'activitat econòmica es normalitzi plenament
  - L'atorgament d'ajuts a les empreses, amb bonificacions de les cotitzacions a la seguretat social, per la recuperació dels contractes i per l'increment de la contractació.

L'exclusió social vol dir no poder gaudir de les condicions que assegurin a una persona la possibilitat de poder accedir a una feina, un habitatge, una educació, la salut o el suport comunitari. La inclusió social és el resultat de les polítiques públiques, de la col·laboració públic-privada, de la solidaritat, de la reciprocitat, del suport familiar i de les xarxes comunitàries.

L'habitatge, l'ocupació i la salut són les dimensions que en major mesura generen situacions d'exclusió social. Analitzant les dades constatem que els registres més elevat de pobresa i exclusió es concentren en dones, infants i adolescents, persones amb baix nivell formatiu, desvinculació laboral, nacionalitat estrangera i llars monoparentals. El risc d'exclusió social és més elevat entre les llars sustentades per persones d'edat madura, dones, immigrants i aturades, així com entre les llars compostes per famílies nombroses i monoparentals. Les taxes de desigualtat a Catalunya són una mica més reduïdes que a Espanya, tanmateix a Catalunya ha crescut la distància que separa al 20% més ric de la població del 20% més pobre. Des del punt de vista evolutiu, a Catalunya ha crescut la distància entre els ingressos de les classes mitjanes i les menys acomodades i s'ha mantingut estable –i fins i tot ha descendit lleugerament a Catalunya– la distància que separa als grups de renda alta dels de renda mitjana.

L'acció comunitària per la inclusió social, quan es desplega amb una intensitat màxima actua com a mecanisme per a la promoció del desenvolupament de potencialitats de les persones i dels territoris, a través de processos d'acompanyament i autonomia, dinamització i enfortiment de vincles socials.

- **Elaborar un pla director interdepartamental d'acció comunitària en serveis socials,** adreçat a facilitar i potenciar l'acció comunitària a través de mecanismes de cooperació.
- **Garantir la compatibilitat entre l'Ingrés Mínim Vital i la Renda Garantida de Ciutadania** a través de la coordinació amb el govern espanyol. Reduir el termini de resolució de la Renda Garantida de Ciutadania dels sol·licitants de l'Ingrés Mínim Vital als quals han denegat la sol·licitud de l'INSS.
- **Actualitzar l'Indicador de Renda de Suficiència de Catalunya (IRSC)** al cost de la vida experimentat l'any 2020 i actualitzar-lo de manera anual.
- **Revisar la quantia de les prestacions socials**, així com en els requisits per accedir-hi, per poder garantir una provisió suficient que inclogui a les persones amb discapacitat intel·lectual.
- **Invertir en polítiques socials i educatives de suport a la infància** i a les seves famílies per prevenir i compensar les desigualtats en origen, especialment en el cas de les més vulnerables.
- **Integrar els serveis socials amb els serveis de salut,** la qual cosa revertirà en una millor prestació de serveis i de qualitat de vida de les persones, especialment les més vulnerables.
- **Impulsar prestacions per mitigar el greu-**

ge econòmic comparatiu que suposa tenir a càrrec un fill/a o familiar amb discapacitat. Assegurar que aquests ajuts siguin compatibles amb altres programes.

- **Treballar per uns serveis socials des de la proximitat** i universalitzar els serveis socials al conjunt del territori, garantint que totes les persones independentment del seu municipi de residència tinguin accés als mateixos serveis i en les mateixes condicions.
- **Donar continuïtat a la prestació de serveis socials per part dels ajuntaments,** tal com es venia fent amb anterioritat a l'aprovació de la Llei de reforma de la llei d'Administració Local estatal (LRSAL)
- **Garantir la celebració anual d'un Ple monogràfic sobre la situació de la pobresa** i l'exclusió social al Parlament de Catalunya.

POLÍTIQUES DE PROMOCIÓ DE L'AUTONOMIA PERSONAL I L'ACCESSIBILITAT DE LES PERSONES AMB DISCAPACITAT

A Catalunya es comptabilitzen fins a 514.886 persones amb algun tipus de discapacitat, (aproximadament el 6,8% del total de població). L'objectiu del PDeCAT en relació a les persones amb discapacitat és el de contribuir a que tinguin el màxim nivell d'autonomia possible, vida independent i inclusió social: igualtat d'oportunitats, accessibilitat i autonomia com a eixos vertebradors del conjunt dels drets de les persones amb discapacitat.

- **Revisar l'actual model d'integració sociolaboral de les persones amb discapacitat** i fer complir la legislació en el que fa referència al percentatge de contractació de persones amb discapacitat a les empreses ordinàries i a la administració
- **Augmentar la dotació de recursos destinats a garantir l'ocupació del col·lectiu mitjançant Centres Especials de Treball (CET)**. És necessari que l'Estat incrementi la subvenció per lloc de treball del 50 al 60 per cent i que la Generalitat ho complementi fins arribar al 70 o 75 per cent per les persones amb més necessitats de suport.
- **Incrementar el finançament de la llei de promoció de la autonomia personal i atenció a les persones** en situació de dependència. L'Estat ha d'arribar a finançar e 50% de la despesa, cosa que està lluny de passar ara i revisar la quantia de les prestacions, la qual cosa permetria millorar-les
- **Revisar l'actual model d'atenció a les persones amb discapacitat per adaptar-lo a la Convenció de Drets de les Persones amb Discapacitat de les Nacions Unides,** apostant per la dimensió comunitària i garantint que les persones amb discapacitat puguin viure de forma independent, participant plenament en tots els aspectes de la seva vida i prenent les seves pròpies decisions amb els suports adequats.
- **Revisar les prestacions socials per a ajudes de tercera persona a les famílies** a càrrec de persones amb discapacitat i dotar de fons els programes d'assistència domiciliària, compatible amb el servei d'Assistència Personal per a infants i joves amb discapacitat per afavorir el desenvolupament de la seva autonomia
- **Revisar i reforçar els serveis d'atenció domiciliària,** fent-los compatibles amb altres ajudes, prestacions i suports i adjudicant-los segons la situació i les necessitats de cada persona.
- **Desplegar i dotar econòmicament la Llei 13/2014 d'accessibilitat.**
- **Presentar un Pla de legislatura de reducció de les llistes d'espera** per accedir a serveis residencials i d'atenció diürna per eliminar-les o almenys minimitzar-les en el període de 4 anys. El Pla ha de venir acompanyat de la conseqüent dotació pressupostària per concertar noves places i finançar nous serveis residencials. El pla avançarà amb més o menys celeritat en funció de la rapidesa i magnitud de la revisió del sistema de finançament.
- **Reactivar el desplegament del Decret d'escola inclusiva,** acompanyat dels recursos que la facin viable, constitueix una prioritat per a la millora del sistema educatiu. Ha de permetre:

- Potenciar la tasca que fan les escoles i entitats que donen aquest servei.
- Desenvolupar al màxim el talent, les capacitats diverses de tots els alumnes, independentment de les circumstàncies que concorren en cadascú.
- Implementar un seguit de mesures de suport, específiques, en funció de les necessitats educatives de cada infant.
- Establir el paper de les escoles d'educació especial, en un sistema educatiu plenament inclusiu, en què la singularitat de les persones no és un problema sinó una característica de la seva personalitat. Aquestes escoles hauran de recolzar els centres ordinaris en el seu procés d'esdevenir plenament inclusius

- Avançar cap a l'eliminació futura dels copagaments. A curt termini, revisar-los per evitar que cap copagament pugui representar l'empobriment de ningú, però el cost de l'atenció a persones amb discapacitat és molt alt i mentre tot el sector de la discapacitat estigui tant mancat de recursos, les persones que per renda poden contribuir a cobrir part del cost ho hauran de seguir fent per evitar un debilitament del sistema.
- Equiparar la figura del voluntari a la del familiar, pel que fa a l'accés als centres de salut, als serveis d'atenció domiciliària i a les residències geriàtriques.
- Desenvolupar el Pacte Nacional per als drets de les persones amb discapacitat que permeti transformar els serveis cap a la plena inclusió a la comunitat, d'acord amb la Convenció de Nacions Unides.
- Impulsar i donar suport als projectes presentats en el marc dels Fons de Recuperació de la Unió Europea que estiguin relacionats amb la transformació i la innovació dels serveis d'atenció a les persones amb discapacitat.

EL TERCER SECTOR SOCIAL I EL VOLUNTARIAT, IMPULS A LA INNOVACIÓ SOCIAL

L'ocupació, la redistribució de la riquesa i l'educació són els eixos socials que permeten a una societat garantir un sistema de protecció social destinat a que totes les persones cobreixin les seves necessitats bàsiques, participin socialment, desenvolupin les seves capacitats i despleguin els seus projectes de vida, generant activitat i creixement econòmic.

Catalunya es caracteritza per una despesa social relativament alta a conseqüència de l'esforç de les institucions públiques catalanes, però que segueix sent insuficient. La despesa mitjana anual realitzada a Catalunya en l'àmbit de la protecció social ascendeix a 3.513 euros per habitant, un 9% més que en el conjunt de l'Estat.

La pandèmia de la Covid-19 ha fet evident que el Sistema Català de Serveis Socials és la baula més feble de l'Estat del Benestar i que requereix reformes estructurals profundes. Cal repensar el Sistema Català de Serveis Socials, a partir de l'atenció centrada en l'autonomia de les persones i la vertebració i la reorganització del sistema per assolir una millora de la qualitat i d'integració entre serveis; potenciar l'acció comunitària i la prevenció per assolir un sistema més proactiu; potenciar la governança i el coneixement per prendre decisions basades en l'evidència.

- Articular un pla de rescat del sector amb subvencions a fons perdut per salvar el teixit d'entitats socials d'atenció a les persones amb discapacitat de la crisis que estan patint per la pandèmia i per compensar-les de l'increment de despeses que han hagut de patir i de la caiguda d'ingressos que han tingut moltes d'elles. Serà molt més car haver-lo de crear de nou, que donar-li amb urgència el suport que necessita per mantenir-se.
- Aprovar la Llei de l'Economia Social i solidària fonamentada en les bases acordades pel Govern de la Generalitat i l'Associació de l'Economia Social de Catalunya (AESCAT), de la qual formen part un bon nombre de les entitats d'economia social. Serà un primer pas anar consolidant un espai legislatiu per al tercer sector.
- Implementar el Pla Estratègic de Serveis Socials (PESS) i dotar-lo dels recursos econòmics necessaris.

- Actualitzar i adaptar la carta de drets i deures del Sistema Català de Serveis Socials en el marc del nou model d'Atenció Centrada en la Persona.
- Desplegar l'Acord per una Catalunya Social, signat el passat 31 de juliol de 2020 pel Govern de la Generalitat, la Taula d'entitats del Tercer Sector Social i la Confederació empresarial del Tercer Sector Social que estableix les línies i el model de recuperació davant de l'actual crisi generada per la Covid-19 en matèria social.
- Aprovar la Llei d'acció concertada per la prestació de serveis de caràcter social i d'atenció a les persones, que permeti incorporar un finançament més estable i transparent ales entitats socials prioritzant el concert, amb conveni plurianual, a les subvencions.
- Reforçar la col·laboració públic-social amb les entitats socials del tercer sector, amb un marc legislatiu favorable al desenvolupament de les activitats d'iniciativa social que executen.
- Elaborar el Llibre blanc de les professions socials de manera participada amb col·legis, universitats i professionals. Avançar cap a l'equiparació salarial dels i les professionals del sector respecte a la funció pública.
- Revisar la cartera de serveis socials, incorporant nous perfils emergents de serveis i professions, per donar resposta, a nous models d'atenció i a noves necessitats, amb la participació de col·legis, associacions professionals, universitats i proveïdors.
- Abordar amb urgència el pagament del deute de la Generalitat de Catalunya amb les entitats socials del país.
- Donar la categoria de serveis essencials als serveis d'atenció a les persones oferts per les entitats del Tercer Sector a fi d'enfortir els serveis bàsics d'atenció social i els serveis socials especialitzats.
- Promoure la modificació de la Llei de mecenatge per incrementar els incentius fiscals a les donacions de persones i empreses a les entitats socials sense afany de lucre, potenciant així la millora del finançament de les entitats del Tercer Sector.
- Enfortir la capacitat del Tercer Sector per incorporar al mercat laboral els col·lectius més vulnerables (dones, joves, majors de quaranta-cinc anys, persones amb discapacitat, persones nouvingudes, poble gitano, etc.), amb l'increment dels programes vinculats a les polítiques actives d'inserció per part del Govern.
- Garantir la publicació durant els primers dos mesos de l'any de les Bases i convocatòries de subvencions de la Generalitat i la resolució durant el primer trimestre, així com la puntualitat en els pagaments de les bestretes.
- Acompanyar a les entitats del Tercer Sector en la presentació de projectes europeus. Dissenyar estratègies conjuntes de presentació que afavoreixin la seva consecució.
- Promoure la transformació digital i la innovació dels sistemes de gestió i de millora de la intervenció social del tercer sector social mitjançant les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) i avançar cap a uns sistemes de gestió de dades més integrats i interoperables entre les diverses administracions públiques i les entitats proveïdores de serveis.

IMMIGRACIÓ

Catalunya ha estat, històricament, un país de migracions i acollida. Un país on hi venen a establir-se persones d'arreu i, alhora, un país que forma ciutadans que per raons diverses, també marxen a l'estranger a estudiar, a treballar i a desenvolupar el seu projecte de vida.

Treballarem perquè les persones que han de marxar per motius acadèmics o professionals continuïn vinculades al país i puguin tornar si ho desitgen.

D'altra banda, ens comprometem a gestionar millor la migració, amb ple respecte dels drets humans i tenint en compte les possibilitats reals del nostre territori cara a l'acolliment dels fluxos migratoris, també des d'una perspectiva econòmica i de la necessària convivència intercultural producte d'aquesta diversitat.

Un fenomen que ha impactat en els serveis d'atenció especialitzada ha estat l'arribada de joves d'origen estranger sense referents familiars. Els infants i joves estrangers es troben en una situació de major vulnerabilitat per la mateixa situació d'irregularitat provocada per la llei d'estrangeria, sense referents familiars o xarxa social i per les condicions en què arriben a Catalunya.

Construir una societat oberta requereix d'una llei catalana d'estrangeria justa i inclusiva, que reguli l'entrada de persones però que també reconegui i respecti els drets i deures fonamentals de les persones, i que s'elabori des de la perspectiva de la integració.

Així mateix, és necessari activar tots els àmbits de l'administració perquè els ciutadans que han arribat fa pocs anys al nostre país se sentin al més aviat possible catalans i catalanes amb els mateixos drets, deures i oportunitats que qualsevol altra persona. Que la cohesió social que defineix Catalunya sigui sempre un fet.

El repte fonamental d'avui consisteix a saber generar ciutadania de la diversitat i de les difícils condicions en què les persones immigrades arriben i es desenvolupen a casa nostra, enmig dels obstacles afegits per la legislació actual.

Des de Catalunya, volem tenir un paper actiu en l'àmbit de la protecció internacional, desenvolupant mesures que facin plenament vigent la seva solidaritat internacional i l'accés al dret d'asil i la protecció amb les persones perseguides, per qualsevol circumstància.

AFAVORIR EL RETORN DE CATALANS MIGRATS A L'ESTRANGER

Per afavorir el retorn d'aquells que hagin migrat per motius acadèmics i professional i vulguin retornar a Catalunya després de llargues temporades a l'estranger:

- Posarem en marxa un programa d'informació i de mobilitat de catalans a l'estranger, així com d'assessorament, que inclourà, per aquells que vulguin retornar a Catalunya, el suport per facilitar el seu retorn, en particular amb informació en la recerca laboral i d'habitatge.
- Afavorir el retorn a Catalunya d'aquells joves i professionals que han de estat anys treballant a l'estranger i que desitgin tornar. Cal constatar que en els darrers anys han estat moltes les persones amb talent, ben formades que han marxat i treballat amb èxit a fora. El seu retorn pot ser una oportunitat per a la millora de les nostres capacitats laborals cara a la transformació econòmica que ha de tenir el país.

POLÍTIQUES MIGRATÒRIES I D'ASIL AMB PLE RESPECTE ALS DRETS HUMANS

- Garantir, en les polítiques migratòries, el ple respecte als drets humans de les persones migrants i dels seus familiars i, en particular, dels sol·licitants d'asil o refugi, la qual cosa exigeix un profund canvi d'orientació de la regulació de les lleis d'estrangeria, tant des de la perspectiva de la política comuna europea com de l'Estat.

POLÍTIQUES D'IMMIGRACIÓ A DESENVOLUPAR PER LA GENERALITAT

- Consolidar el sistema d'integració i acolliment de les persones migrants, d'acord amb la Llei 10/2010 d'acollida de les persones immigrades i de les retornades a Catalunya.
- Elaborar una Llei catalana d'estrangeria que reconegui i respecti els drets i deures fonamentals de les persones, i que permeti donar respostes realistes al repte migratori global que arriba a Catalunya.
- Desenvolupar l'Agència de les Migracions per a centralitzar tots els processos d'acollida i de retorn de les persones migrades.
- Potenciar les entitats socials, degudament reconegudes i "homologades", per tal que col·laborin en la solució de l'emergència social d'atenció a persones refugiades, sol·licitants d'asil i persones nouvingudes, intervenint directament en l'acompanyament de les persones vulnerables susceptibles de rebre ajuts públics.
- Seguir garantint la plena atenció sanitària a totes les persones immigrants, inclòs la protecció i atenció davant la COVID-19
- Treballar per la plena integració del col·lectiu de menors estrangers no acompanyats (MENA) que tutela la Generalitat. Per això, aquests han de poder accedir plenament al programa de Garantia Juvenil. Així mateix, és necessari que l'Estat permeti la regularització administrativa dels joves tutelats a partir dels 16 anys, amb un permís de residència i accés a contractes laborals estables, abans de deixar d'ésser tutelats. És imprescindible per facilitar la seva integració.
- Creació de programes de mentoria social per la integració dels joves d'origen estranger, sobretot per aquells que no tenen un entorn social estable, cara a continuar els seus estudis i integració social i laboral més enllà de l'etapa obligatòria.
- Garantir la creació de polítiques per a combatre l'exclusió social de les persones estrangeres en els entorns educatiu, mediàtic, laboral i de l'administració, fomentant la inclusió social a tots els nouvinguts i la no discriminació per motius de raça, llengua o religió.
- Crear una oficina catalana per a la convalidació de títols i homologació d'estudis estrangers i demanar a l'estat la simplificació burocràtica d'aquests procediments d'homologació d'acreditació professional.
- Impulsar la professionalització de les persones immigrades que durant molt de temps venen desenvolupant tasques de cura de gent gran, a traves d'itineraris flexibles que incideixin en la valoració de l'experiència adquirida.
- Fomentar l'aprenentatge del català entre els col·lectius de persones immigrades a través d'ofertes de cursos temàtics referits a àmbits específics com l'hostaleria i el sociosanitari, on hi ha un alt percentatge de treballadors immigrants, com a forma de posar en valor la utilitat del català com a valor afegit en el món laboral, involucrant en el disseny i execució d'aquest programes no tan sols al Consorci per a la Normalització Lingüística (CPNL) sinó també als centres de treball o gremis.
- Treballar de manera conjunta amb el teixit associatiu, ciutadà i social amb la finalitat de consensuar polítiques socials que siguin eficaces per a la comunitat nouvinguda.
- Enfortir les polítiques d'acolliments a famílies nouvingudes amb fills en edat escolar, per a fer un seguiment i orientació del servei i sistema educatiu per a així disminuir la gran taxa de fracàs escolar en els joves nouvinguts.

POLÍTIQUES ESTATALS D'IMMIGRACIÓ SOBRE LES QUALS LA GENERALITAT REQUERIRÀ ACTUACIONS

- Dotar adequadament el Fons Estatal d'Acollida i Integració, el qual ha de permetre a la Generalitat gestionar aquests recursos destinats a la realització de programes d'integració. D'altra banda, reclamem a l'Estat respectar les normes del reglament del Fons d'Asil, Migració i Integració (FAMI), les quals determinen la necessitat de consensuar els objectius i mecanismes del Fons.
- Posar en marxa d'un pla d'emergència que agilitzi la tramitació de permisos de residència, permisos de treball i atorgament de nacionalitat a persones estrangeres. A més, durant la pandèmia, s'ha flexibilitzar la renovació de permisos de residencia i permisos de treball, per tal d'evitar la irregularitat sobrevinguda.
- Facilitar la regularització d'aquelles persones immigrades que fa anys que conviuen amb nosaltres, sense papers.
- La política migratòria de l'Estat ha de prioritzar la migració en origen i posar en valor el paper de la cooperació internacional amb els països d'origen per reduir la immigració econòmica. Alhora cal facilitar el retorn assistit a persones que han immigrat i es troben indocumentades i que per diferents causes desitgen retornar al seu país d'origen de manera permanent, però no disposen dels mitjans per a poder fer-ho.
- S'han de tancar els CIEs (Centres d'Internament d'Estrangers) tal com funcionen en l'actualitat i substituir-los per espais d'acollida i control, sota la tutela d'entitats socials reconegudes, respectuosos amb els drets humans i absolutament desvinculats de la gestió policial.

POLÍTICA EUROPEA COMÚ D'IMMIGRACIÓ SOBRE LES QUALS LA GENERALITAT DEMANARÀ RESPOSTA

En les polítiques europees comunes d'immigració des de la Generalitat plantejarem:

- La necessitat de donar resposta a les persones desplaçades per la guerra i que cerquen refugi i protecció, així com plantejar la regulació adequada de l'obligació d'auxili en el mar, per autoritzar a portar a terra ferma les persones rescatades.
- Una ordenació dels fluxos migratoris que valori la realitat econòmica i la capacitat d'absorció per part de la societat d'acollida, prioritzant l'asil per raons humanitàries i la immigració amb contracte laboral.
- Una estratègia europea per donar una resposta comú a l'arribada de menors estrangers no acompanyats, la qual està creixent molt ràpidament, així com la de nenes i nens víctimes de les xarxes de tràfic de persones.
- Establir protocols de col·laboració sanitaris per tal de poder portar un control real de les vacunes de les persones que arriben.

4.5 FEMINISME I POLÍTIQUES D'IGUALTAT

POLÍTIQUES AMB VISIÓ DE DONA

Volem que Catalunya sigui un país més just, igualitari i lliure de tota violència masclista. La solidaritat i l'aliança entre les dones per anar avançant en la igualtat al llarg dels anys ha estat un dels punts cabdals per assolir-la, gràcies, entre d'altres, a totes les entitats de dones i xarxa associativa feminista que han anat treballant i avançant per reivindicar laa igualtat en els espais públics, comunitaris i polítics.

La crisi de la COVID-19 ha tornat a fer més visible tasques que han estat imprescindibles pel sosteniment de moltes persones a Catalunya durant l'estat d'alarma, com el sector sanitari, farmàcies, residències de gent gran, dependentes de supermercat i botigues alimentàries. La major part d'aquestes tasques ha estat realitzada per dones. Sobretot ha visibilitat aquestes diferències, la cura de les persones dependents:

cura de criatures i cura de persones adultes dependents.

Reclamar que les dones siguin subjectes de ple dret; donar visibilitat als referents femenins i als talents femenins; lluitar contra la bretxa salarial, contra el sostre de vidre; denunciar un cop i un altre la violència de gènere, patir el masclisme, patir l'explotació sexual.... són algunes de les realitats que donen al feminisme una dimensió transversal per la qual treballar des de la política.

- Treballar de manera transversal en tots els àmbits de la vida comunitària per avançar cap a la plena igualtat de gènere, des de l'educació, a la feina, a la vida familiar d'atenció a fills i persones grans, passant per la cultura, per la publicitat, per la universitat o per la recerca.
- L'Institut Català de les Dones (ICD) és l'òrgan referent del govern de la Generalitat per impulsar, coordinar i avaluar les polítiques d'equitat de gènere per tot el territori català. Durant la propera legislatura incidirà sobre totes les polítiques de la Generalitat per evitar qualsevol discriminació per raons de gènere. Estimularà la formació específica per a les diferents àrees d'actuació.
- Executar el Pla estratègic de polítiques d'igualtat de gènere 2019-2022.
- Reforçar l'aposta per les polítiques de conciliació i de corresponsabilitat de les tasques de cures a familiars.
- Impulsar campanyes de sensibilització per la millora dels usos del temps i l'organització de la vida quotidiana, avançar en la reforma horària.
- Promoure més visualització de les dones en els mitjans de comunicació públics i privats de Catalunya, des de la visió de ser persona de referència. Alhora, defugir dels estereotips sexistes i fer ús d'un llenguatge i imatges inclusives.
- Millorar la visibilització i participació de les dones amb discapacitats i realitzar campanyes informatives dirigides a dones amb discapacitat intel·lectual amb un sistema de lectura fàcil.
- Modificar el Consell Nacional de Dones de Catalunya (CNDC) per que sigui un òrgan representatiu de totes les entitats de dones de Catalunya, autònom i amb pressupost i personal propi, seguint el model del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (CNJC).

CONTRA L'ASSETJAMENT SEXUAL I LA VIOLÈNCIA MASCLISTA

- Impulsar una nova reforma de la Llei 5/2008 del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista, mantenint l'ampli consens polític i i el treball conjunt amb les entitats de dones encapçalades per el Consell Nacional de Dones de Catalunya (CNDC) i xarxa associativa feminista de Catalunya.
- Impulsar un augment de la inversió en serveis d'atenció, acompanyament i recuperació per a les dones víctimes de la violència masclista i dotar de més recursos econòmics, humans i recursos habitacionals d'emergència.
- Ampliar, a totes les comarques, el desplegament dels Serveis d'Intervenció Especialitzada (SIE), que ofereix atenció integral i recursos a les dones que han patit o pateixen situació de violència, i a llurs fills i filles..
- Dur a terme programes de prevenció de relacions abusives i comportaments masclistes entre joves i adolescents
- Elaborar i difondre el Pla de prevenció de l'assetjament sexual en els transports públics.
- Reprendre la redacció d'informes de la violència masclista en l'àmbit laboral per raó de sexe, que no es publiquen dades des del 2011 i
- Efectuar un seguiment de les violències masclistes en àmbits com centres penitenciaris (dones recluses que pateixen violència per part dels funcionaris, com de dones funcionàries que pateixen violència per part d'homes reclusos o companys funcionaris) i dones treballadores a les residències de gent gran o de les pròpies dones que viuen a les residències.

SUPORT SANITARI

- Desplegament territorial a totes les Àrees bàsiques de Salut d'un servei d'assessorament de planificació familiar i d'interrupció voluntària de l'embaràs, amb coordinació amb el telèfon d'atenció a la ciutadania el 112.
- Assegurar una equitat territorial sanitària per a totes les dones de Catalunya, sense perjudici de quin és el seu municipi.

LA IGUALTAT EN LA FEINA

- Combatre les diferències salarials per raó de gènere, vetllar per una efectiva reducció de la bretxa salarial any a any.
- Incentivar el lideratge femení a la feina i en els mitjans de comunicació.
- Protegir i assegurar que les dones que han estat mares es respecti la seva categoria laboral, el seu salari i el seu lloc de feina en l'àmbit professional quan es reincorpora a la feina.
- Promoure polítiques de promoció d'igualtat a les empreses, a part de la realització de plans d'igualtat a empreses majors de 50 treballadors i del Distintiu d'Igualtat a les Empreses de l'Institut Català de les Dones (ICD).

LGBTI. SUPORT A LA DIVERSITAT D'ORIENTACIÓ SEXUAL I IDENTITAT DE GÈNERE

La aprovació de la Llei 11/2014 per a garantir els drets LGBTI i per erradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia per part del Parlament ha fet de Catalunya un país capdavanter en la defensa dels drets de les persones dels col·lectius LGBTI (lesbianes, gais, bisexuals, transgèneres i intersexuals), no obstant això segueixen havent discriminacions que cal erradicar. Cal vetllar pel compliment de la llei.

El desplegament territorial de SAI (Serveis d'Atenció Integral) que atén i assessora sobre un ampli espectre de situacions relacionades amb l'afectivosexualitat i la identitat de gènere, ha permès avançar en la formació i sensibilització a professionals de l'administració i en al configuració d'una societat més respectuosa. Caldrà seguir-lo desplegant.

- Promoure una protecció integral de les persones LGTBI, i especialment en aquelles franges d'edat de formació o de major dependència com són la infància, la joventut i la tercera edat
- Impulsar una gestió interdepartamental de l'àrea per a la igualtat de tracte i no discriminació de persones lesbianes, gais, transgènere i bisexuals que permeti coordinar les diferents polítiques del govern des de la perspectiva de a igualtat.
- Treballar en la protecció integral de les persones LGTBI, i en la formació i sensibilització dels treballadors públics, especialment en aquells àmbits com l'ensenyament, la sanitat i els serveis socials, o la seguretat, on és més necessari disposar de protocols específics per a la garantir-la.
- Donar suport al Consell Nacional LGBTI i a la xarxa associativa del col·lectiu LGBTI d'arreu de Catalunya en la seva tasca de visualització, sensibilització i formació.
- Aprovar i desplegar el Reglament Sancionador d'accions discriminatòries per motiu lgbtifòbics, xenòfobs, masclistes, edatisme, religiós, etc.
- Redactar un projecte de llei que protegeixi a les persones trans en l'àmbit del treball, salut, esports, educació, entre d'altres àmbits.
- Reduir la incidència del VIH tot facilitant informació, atenció, acompanyament i assessorament sobre la dispensació de la PreP (Profilaxis Preexposició), com a píndola preventiva. Cal que la informació i dispensació de la PreP es pugui rebre a tot el territori.

4.6 CULTURA I LLENGUA: DOS COMPROMISOS PRIORITARIS PER CATALUNYA

LA CULTURA COM EXPRESSIÓ DE PAÍS I COMUNITAT

Entenem la Cultura com la forma d'interpretar i expressar el món que té una comunitat nacional i, al mateix temps, i a mena d'espill, com el llenguatge a través del qual una societat s'interpreta, s'interpel·la i s'explica a ella mateixa. I els catalans interpretem, interpel·lem i expliquem a través de la llengua pròpia, el català, l'eix vertebrador del nostre univers mental i col·lectiu i clau de volta on es sosté la nostra estructura de representació cultural.

Sabem que la Cultura defineix les societats, les singularitza i els atorga identitat; que és el substrat que les amara i alhora arrela i les configura com a aportació pròpia al llegat de la diversitat cultural de la humanitat.

Considerem la Cultura com un dels pilars bàsics de la societat del benestar. Com un potent motor de transformació personal i col·lectiu que cohesiona, transfereix coneixement, integra, insereix, arrela, ens projecta al món i, sobretot, ens fa més crítics i més lliures. I és que la Cultura és un bé essencial que articula la societat; aporta equilibri emocional i ajuda a entendre l'alteritat; augmenta l'autoestima i avui, i dins d'un horitzó pandèmic, sabem que té un impacte positiu en la salut i el benestar.

Els drets culturals formen part dels drets humans. Ens reafirmem en el principi què l'accés a la cultura i a la participació en les expressions i manifestacions culturals és un dret inalienable i, alhora, un garant de la democratització de la cultura. Per això ens comprometem a treballar perquè hi hagi equilibri territorial cultural, on tothom, visqui on visqui de Catalunya, tingui garantits aquests drets d'accés i participació a la vida cultural.

Sabem també que per tal que la cultura es consolidi i evolucioni, és necessari disposar de talent creatiu i artístic; perquè és en els entorns plens d'aquest talent, d'artistes, de creatius que apareixeran les noves idees, les noves corrents i els nous projectes que configuraran el model cultural del País

La Cultura és i està constituïda per un univers riquíssim d'àmbits i sectors amb necessitats diverses (la llengua, les arts visuals, les escèniques, el món de l'edició i la creació literària, la música, l'audiovisual, el món de l'associacionisme i el llegat, material i immaterial). I aquest calidoscopi sols el farem essencial si tenim perspectiva cultural, si el posem al centre de totes les polítiques públiques, si el promovem de forma preferent des de la dimensió social i inclusiva, si l'inserim com a eix transversal en totes les polítiques del Govern.

I això és el que farem com a Partit Demòcrata: volem conjurar la fatiga estructural que ha definit endèmicament la Cultura i volem participar activament, ser actors, en un imprescindible canvi de paradigma vers la Cultura, d'una nova visió que ens permeti entendre-la com el substrat a partir de la qual construir una nova societat. Estem absolutament convençuts que, com deia l'estimada Montserrat Roig, "la cultura és la forma més revolucionària de fer política".

Per això és que tindrem especial cura en les polítiques adreçades als equipaments patrimonials, com els museus, arxius, biblioteques, espais d'interpretació del patrimoni cultural i monuments; els què representen el llegat; els testimonis de la nostra trajectòria històrica com a comunitat amb els quals ens hi emmirallen, ens interpel·len, creen sentiment de pertinença i amb ells ens identifiquen; i, per descomptat, als àmbits de creació i representació d'arts visuals, d'arts escèniques, de l'edició, de la música, de la creació digital i de l'associacionisme, que ens obren i ens projecten al món.

I posarem una mirada especialment atenta a la preservació de la llengua, la llengua pròpia nacional i la base damunt la qual s'ha edificat i es continua construint la nostra cultura. El seu coneixement al 100% per part de la població que viu a Catalunya és la base de la seva preservació i normalització, avui constantment amenaçada. La preservació ha de centrar la política lingüística, alhora que aquesta ha de garantir, també, els valors i els drets a la diversitat lingüística, inclòs el sistema lingüístic de la LSC. La llengua catalana ha de vertebrar la societat de Catalunya sense prejudici de la resta de llengües que es parla al territori del País. En aquest sentit cal una mirada especial a tot l'espai dels Països catalans amb qui compartim llengua i cultural.

D'igual manera posarem atenció en l'espai comunicatiu català, que impulsarem i promourem i, alhora, estrenyerem vincles amb els diferents espais del nostre domini lingüístic.

Finalment, sabem que no hi ha cultura sense talent. Un creatiu amb talent és aquell que no només té un do, sinó que té la capacitat de fer perdurar aquest do de manera sostinguda en el temps, transmetre'l i compartir-lo. Són les persones i el seu talent, la seva capacitat per desenvolupar-se i la seva habilitat per fer, les qui construeixen la cultura. Per a tenir projecció cultural, tant a nivell nacional com internacional, es necessita massa crítica de talent creatiu i artístic que destaqui. I per tant cal desenvolupar unes polítiques culturals adequades que ho potenciïn i que ajudin a identificar persones i comunitats amb alta capacitat d'excel·lència creativa així com definir i posar en marxa programes que propiciïn el relleu generacional i facin visible el talent emergent.

ELS DESAFIAMENTS ALS QUALS S'ENFRONTA LA NOSTRA CULTURA

Altrament, som conscients que els desafiaments als quals s'enfronta la nostra Cultura, són nombrosos, diversos i de diferent índole; molts són estructurals, com la manca endèmica de consideració de la Cultura com a dret fonamental i, doncs, com a servei i bé essencial.

Aquesta percepció ha comportat determinats models de governança, models infrafinançats i enrocats en el nostre sistema cultural, que han acabat entenent la cultura com una despesa i no com una inversió, infravalorant la potencialitat de la creació com un potent valor i eina alhora de transformar la realitat i el talent de la societat. Altres reptes són més accidentals i derivats d'aquells models de governança necessàriament superables; i altres, és clar, més contextuals i que formen part de la tant anomenada globalització, dins la qual hem de fer allò necessari per que la nostra Cultura sigui una tessel·la que conformi el gran mosaic de la rica diversitat cultural de la humanitat.

La pandèmia ha amplificat totes les debilitats i amenaces de la Cultura. La propera legislatura començarà marcada per la Covid-19, la qual està produint uns afectes devastadors per a la salut i l'economia i s'està acarnissant especialment amb els sectors culturals. La Cultura és una víctima de la pandèmia a conseqüència de les restriccions imposades per controlar el virus. Per això preveiem tres fases, en les que l'administració haurà d'estar a l'alçada de les necessitats del sector:

- Fase 1. Resiliència. En aquests moments, el virus està fora de control i es van alternant mesures més i menys restrictives, condemnant a la cultura a una activitat residual. Mentre duri aquesta situació, estarem treballant en dos línies clares. Per una banda, cal analitzar contínuament les activitats per proposar les mesures més segures per a la realització d'aquestes i, així, permetre que siguin possibles. I per altra banda, s'hauran d'incrementar les mesures directes als productors (creadors i gestors culturals), per evitar la seva desaparició.
- Fase 2. Adaptació. Quan el virus estigui controlat, segurament provocarà algun canvi en la realitat d'abans del Covid. Caldrà fer una revisió urgent de totes les normatives que afecten al sector per fer els canvis necessaris per realitzar les activitats adaptades a la nova realitat. En aquesta fase caldrà dirigir ajudes als que accedeixen i participen de la cultura, per reactivar l'hàbit que s'ha perdut durant aquests mesos.
- Fase final. Quan el virus estigui controlat i haguem tornat a una manera de viure, segurament diferent, podrem analitzar qui no ha aconseguit arrencar de nou, i caldrà tornar a fer cirurgia cultural per destinar els recursos necessaris per mantenir les activitats consolidades i reactivar les activitats ofegades per la Covid.

PROPOSTES PER UNA ACCIÓ DE GOVERN EN L'ÀMBIT DE LA CULTURA

El programa electoral de Cultural del PDeCAT vol ser una resposta a tots els reptes estructurals, accidentals i globals, inclosa la pandèmia, per tal d'enfortir aquella tessel·la com a gran aportació de Catalunya al món. I, tal i com s'ha

fet històricament, ho hem de fer entre tots, relligant ciutadania i institucions. Per això proposem diferents reflexions i accions, separades en els següents eixos:

EIX 1: LES PERSONES

Ens comprometem absolutament amb les PERSONES que configuren l'univers creatiu i el de la preservació del llegat, els artistes visuals, plàstics, escènics, músics, creadors d'audiovisuals, escriptors, editors, gestors culturals, museòlegs, restauradors-conservadors, etc. Elles, ells i el seu talent expliquen qui som davant del món i són els curadors del llegat del demà.

La COVID ha posat al descobert l'epicentre del problema més rellevant de la Cultura del nostre País: l'infrafinançament estructural del sistema. Per això és que reivindiquem la imperiosa necessitat d'incrementar el pressupost de Cultura (ara en un 0'75% de total del pressupost) fins a arribar als estàndards europeus d'un 2%.

En aquest sentit, ens comprometem

- A definir les estratègies i les sinergies polítiques per tal que en quatre anualitats el pressupost de Cultura arribi al tant reclamat 2% del pressupost total de la Generalitat de Catalunya i així posar fi al problema sistèmic que ha caracteritzat l'engranatge cultural del País. I treballarem aquestes estratègies empresarials i polítiques conjuntament amb el sector, per tal que les empreses cultures puguin assolir els seus objectius concrets.
- A aplicar la perspectiva cultural a totes les polítiques públiques i a la interrelació i cooperació interdepartamental. Entenem que la Cultura no és una despesa sinó una inversió; una inversió en la qualitat de la ciutadania del nostre País, que és qui fa i defineix Catalunya. Per això la cultura ha d'estar situada al centre de l'acció de totes les polítiques públiques i ha de ser mirada des de la transversalitat.
- És imprescindible un canvi de mirada a la Cultura; un canvi de paradigma. En aquest sentit la Cultura ha estat declarada com un bé essencial. Un bé que emana d'uns drets culturals de la ciutadania que han d'estar garantits. Ens comprometem a cercar les fórmules per tal que aquests drets culturals tinguin la seva concreció jurídica.

A més, la pandèmia de la Covid ha amplificat notòriament la vulnerabilitat dels creadors i els gestors dels testimonis materials de la memòria. És més, i com ja hem esmentat, ha fet d'altaveu de les debilitats d'un sistema cultural que els hauria de protegir i promocionar, posant al descobert la precarietat en la qual estan immersos, amb intermitències, falsos autònoms i la inestabilitat laboral i la indefensió en els drets d'autor i propietat intel·lectual. Estem, doncs, davant d'una gran oportunitat per conjurar aquestes debilitats i habilitar una protecció laboral adaptada a les especificitats.

I per això és que pel Partit Demòcrata serà una prioritat:

- Incardinar l'Estatut de l'artista, per la qual cosa exigirem a l'Estat Espanyol les modificacions legislatives necessàries per fer-lo una realitat i per professionalitzar la Cultura.
- Alhora, reconeixem el paper estratègic del CoNCA i els hi atorguem la legitimitat per a interrelacions les institucions i els sectors culturals i per a buscar eines i instruments que ajudin els nostres creadors a millorar les seves condicions laborals i que puguin viure amb dignitat de la Cultura. Ens comprometem a valorar i a fer nostres les seves recomanacions.
- Posarem tota la potència del Partit Demòcrata al servei d'una Llei de mecenatge que reguli el marc dels incentius fiscals, potenciï les entitats beneficiàries i en simplifiqui el règim jurídic. Entenem que una Catalunya culturalment pròspera l'hem de fer entre tots i en aquest "fer entre tots" la relació públic-privada ha de ser contínua i continuada. D'igual manera buscarem les fórmules jurídiques i legislatives per tal que els nostres Museus puguin rebre dacions en pagament d'impostos.
- I, en tant que la Cultura és un dret i un bé essencial, lluitarem per una disminució de la fiscalitat per als serveis i programacions culturals, l'anomenat "Iva superreduït".

- Revisarem els ajuts de l'OSIC (Oficina de suport a la Iniciativa Cultural) i de l'ICEC (Institut Català de les Empreses Culturals) per tal que siguin més equitatius i més ajustats a les necessitats diverses del nostre territori i dels nostres creadors.

- Treballarem per fer aplicar en tots els sectors culturals la Llei 3/2007, del 27 de març, d'igualtat efectiva entre homes i dones, per eliminar els sostres de vidre i igualar oportunitats, cercar la paritat i donar presència i visibilitat del talent de les dones del sector.

- Esmerçarem tots els esforços per tal de promocionar, difondre i normalitzar la llengua de signes catalana (LSC), la llengua pròpia de la comunitat sorda i sordcega signant de Catalunya, i amb aquest objectiu demanarem el desplegament de la Llei 17/2010, del 3 de juny de la Llengua de signes catalana. Volem treballar per garantir la plena participació i integració d'aquesta comunitat dins el sistema cultural i per construir una societat més inclusiva i integradora. Considerem la LDC com un patrimoni social i lingüístic que cal posar en valor i que tingui la necessària visualització.

- Buscarem estratègies per minimitzar les desigualtats existents entre la producció de llibres i cinema en català i la que es produeix en castellà.

- Treballarem per incardinar una Oficina de la propietat Intel·lectual, que defensi els drets d'autor, la seva protecció i la propietat intel·lectual i, si s'escau vetllarem per les modificacions legislatives necessàries que afecten a aquesta propietat.

- Posarem especial atenció en els equipaments. Els equipaments i les infraestructures que els creadors, els artistes, les entitats culturals utilitzen per desenvolupar els seus projectes i la seva activitat són clau. És en aquests espais on es fa recerca, s'experimenta, es crea, sorgeixen les idees. És on els diferents actors culturals i artistes hi interaccionen, i afloren sinergies. És on es mostren els resultats, s'exposen les obres. És on és manté el contacte, l'intercanvi i la reflexió amb el públic. Són espais que incentiven i provoquen el pensament crític.

EIX 2: EL LLEGAT

El patrimoni cultural (paisatge cultural, monuments, jaciments arqueològics, cultura popular i tradicional, gastronomia etc.) ens defineix com a comunitat; ens explica qui som com a grup cultural i, alhora, és un potent motor de desenvolupament local i de dinamització col·lectiva. És fruit d'una construcció social i ens ha calgut dècades per entendre les seves significacions simbòliques que ja ens hem fet nostres.

El patrimoni cultural propi -material i immaterial- encapçalat per la llengua catalana, entesa com patrimoni fonamental de la nació catalana i instrument d'identificació primordial del nostre país-, és font de culturització i de dinamització econòmica. El patrimoni cultural és signe d'identitat, herència dels avantpassats i tradició en molts casos. Cal interpretar-lo i preservar-lo de manera prioritària com l'essència a partir de la qual avancem i ens identifiquem com membres del col·lectiu.

La preservació del patrimoni cultural català (passat, present i futur) és una prioritat que ens ha de permetre elaborar el corpus cultural amb el qual poder-nos presentar al món com un país d'Europa amb una cultura pròpia i competitiva a tots nivells.

Per això és que ens comprometem:

- A revisar les legislacions en matèria de patrimoni cultural per tal que s'actualitzin a les necessitats del segle XXI.
  - A actualitzar la llei 17/ 1990 del 7 de novembre, de Museus per tal que s'incardini amb el Pla de Museus 2020-2030.
  - A modificar la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del Patrimoni cultural català, per tal que s'adapti a les noves definicions i significacions del patrimoni: especialment pel que fa al concepte de paisatge cultural i a la conceptualització i regulació del patrimoni immaterial.
- A aplicar la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del Patrimoni Cultural Català i defensar amb totes les eines jurídiques les col·leccions patrimonials dels museus de Catalunya davant de reclamacions basades en el principi de procedència.

- A revisar el paper de l'Agència de patrimoni cultural de Catalunya en el marc d'una nova legislació de mecenatge i de relació públic-privada i a retornar la autonomia jurídica i pressupostària als Museus Nacionals.
- A cercar instruments per establir col·laboracions i connexions interdepartamentals entre Cultura i Turisme per promocionar i valoritzar el patrimoni cultural i incentivar el turisme cultural. Perquè el nostre turisme serà cultural o no serà un turisme amb valors.
- A que els nostres recursos patrimonials es posin al dia a través de polítiques de priorització de les inversions de conservació-restauració per tal d'atraure aquest turisme amb valor afegit i, també, per incrementar el coneixement de la nostra comunitat nacional.
- Desplegar i incentivar la Mancomunitat Cultural per tal que totes les administracions corresponsablement participin en la posada en valor del nostre patrimoni cultural.
- Posarem el patrimoni eclesiàstic a debat per superar la barrera mental i antiga de considerar-lo patrimoni privat i arribar a acords de preservació i d'ús patrimonial conjuntament amb les institucions locals .
- Incentivar la configuració de la Col·lecció Nacional d'Art que incardini i potenciï les adquisicions públiques d'art i que impulsi el col·leccionisme privat.
- La Cultura també és recerca, innovació i desenvolupament. I la Universitat ha de ser el lloc des d'on s'incentivi la recerca i la investigació en els nostres espais i àmbits patrimonials. Els centres de preservació i recuperació del patrimoni (museus, arxius, centres d'estudi...) han d'anar acompanyats de la Generalitat i els ajuntaments a buscar l'interès universitari en la recerca i la investigació del propi patrimoni.

EIX 3: L'ASSOCIACIONISME

Catalunya s'ha caracteritzat històricament per l'ASSOCIACIONISME, el qual ha esdevingut la veritable força tractora de la cultura, especialment en la seva vessant de cultura popular i de patrimoni immaterial. L'associacionisme cultural és un valor qualitatiu i decisiu en la dinàmica cultural del país i té un paper cabdal en la construcció de la identitat col·lectiva, en la vertebració del territori, la cohesió social i la recerca. Per això:

- Vetllarem per tal de muscular l'associacionisme, posant el valor el voluntariat que el caracteritza. Per a nosaltres és una prioritat incentivar el públic familiar en les activitats de la cultura popular i tradicional per tal de crear hàbits culturals i així, crear nous públics que garanteixin la continuïtat generacional.
- En aquest sentit tindrem cura de la xarxa de centres d'estudis escampats pel territori i aglutinats a l'òrbita de l'Institut Ramon Muntaner, veritable múscul de la recerca històrica i patrimonial del País .
- La cultura i el talent que es despleguen a les entitats culturals no competeix més que amb ell mateix. El talent, que pot ser individual, es nodreix millor en aquest ecosistema creatiu divers, un ecosistema que cal cuidar i impulsar.
- S'han de tenir en compte els espais i ateneus culturals de referència que esdevenen espais ciutadans oberts per a la reflexió i la discussió, impulsats per la pròpia ciutadania. És en aquest tipus d'espais on es consoliden les comunitats de creació, aliances i projectes.
- L'associacionisme cultural es caracteritza pel voluntariat de la gent que en forma part. Aquests voluntaris i voluntàries han d'assumir tasques administratives per donar compliment a l'amalgama de normatives que regula la seva activitat. Per aquest motiu, des del Partit Demòcrata ens comprometem a cercar i desenvolupar les eines necessàries per a fer més fàcil el seu treball.
- És imprescindible la coordinació amb altres departaments de la Generalitat competents amb diferents tipus de voluntariat (social,

ambiental, ...). Aquesta actuació pretén fer campanyes per donar més visibilitat en accions puntuals, organitzades per una determinada associació, per sumar-hi voluntaris d'altres sectors.

EIX 4: CULTURA I EDUCACIÓ: UN BINOMI INDESTRIABLE

El sistema cultural de Catalunya no tindrà l'engranatge necessari per al seu bon funcionament fins que no tingui una interrelació absolutament estreta amb educació.

Entenem la Cultura com una eina primordial al servei de l'Educació i de la formació de la ciutadania. Sinó hi ha educació en la cultura és molt difícil crear ciutadans amb esperit crític i amb llibertat de pensament; és impossible crear nous públics, fomentar una ciutadania que gaudeixi dels béns culturals i entengui la necessitat de la seva preservació i, sobretot, incentivar el seu esperit creatiu . Per això és que:

- Cal establir un nexe estret i continuat, gairebé com gots comunicants, entre educació i cultura.
- La formació artística ha de ser un dels eixos sobre els quals pivoti aquest nexe estret entre l'educació i la cultura i per això cal incorporar la formació artística en els cicles educatius reglats de primària i secundària. Cal tornar a incorporar les arts dins l'ensenyament reglat; sols d'aquesta manera podrem formar ciutadans cultes. A més, sabem que les escoles i el sistema educatiu són clau pels programes de foment del talent creatiu i artístic. És a les escoles on el talent creatiu més petit s'hi desenvolupa i per tant, cal posar-hi molta atenció. I cal tornar a endegar el debat d'incardinar dins del sistema cultural les escoles de música.
- Cal afrontar el debat de donar regulació a la titulació homologada/ unificada de les escoles d'art del País (Smuc, Institut del Teatre, Dansa, etc), i desplegar o desenvolupar l'Institut Superior de les Arts, previst a la LEG.
- La Universitat ha de jugar un paper rellevant. És generadora de nou coneixement i espai de pensament crític. Cal posar en valor la feina que fa i el que significa. És font de talent emergent i de talent contrastat. Professors i alumnes són una font d'inspiració de noves maneres d'abordar els reptes actuals.

EIX 5: CULTURA KM 0

Per promocionar els nostre creadors i incentivar el seu talent posarem en pràctica el concepte de Cultura Km 0. I ho farem persuadint els nostres ajuntaments i tot el món local que l'única manera de valorar i singularitzar el talent propi és potenciant i facilitant la tasca dels nostres creadors i les nostres produccions culturals arreu del territori (companyies de teatre independent, TTP, ADECTA, APCC, ACPDC, etc.). La col·laboració público-privada amb el suport de la Llei de Mecenatge es fa imprescindible per potenciar i incentivar els focus de creació en tot l'àmbit territorial.

- Els equipaments culturals i escènics del país s'han de convertir, més enllà de l'exhibició i en la mesura del possible, en llocs d'acollida i de residència per a la creativitat; i la coordinació entre aquests centres, l'administració local, les administracions supramunicipals i els sectors artístics del país, es fa imprescindible a l'hora d'optimitzar els recursos culturals.
- Caldrà incentivar la col·laboració intermunicipal en benefici de la producció cultural a partir dels focus de creació professional en el territori. Els diferents sectors professionals de la cultura ha de trobar el seu lloc d'actuació i creació prop de casa. I les xarxes d'equipaments culturals han de ser els veritables distribuïdors de la cultura del país.
- Les programacions estables i l'oferta cultural continuada s'han de prioritzar per sobre d'ofertes concentrades en el temps i en l'espai i que no tinguin una singularitat pròpia o un servei de mostra o fira que serveixi per l'intercanvi cultural.
- La distribució territorial i sectorial dels recursos culturals no es pot fer sense tenir la foto cultural del país amb els seus centres de creació i producció, així com les necessitats concretes dels diferents sectors profes-

sionals culturals. Les inversions d'èxit fetes durant les últimes dècades en la creació de centres de formació artística, han fet sorgir una quantitat de professionals -competitius internacionalment- que després no tenen cabuda en els nostres escenaris, sales d'exposicions, centres d'estudi i creació... i han de marxar del país. El coneixement estudi del sector i de les seves mancances ha de ser previ al disseny de qualsevol política distributiva dels recursos cultural. El CoNCA és l'eina imprescindible -al servei del Parlament de Catalunya, del Departament de Cultura i del sector- per treballar com ferho.

EIX 6: LA LLENGUA

En la LLENGUA pivoten tots els nostres drets culturals; talment com una alfa i omega de la identitat cultural de la nostra comunitat nacional, com a hereus d'una terra que s'obre al món amb una llengua pròpia. Per això és que:

- Ens comprometem a incentivar-la, a promoure-la i a preservar-la per damunt de tot mentre no tinguem les eines d'Estat necessàries que assegurin la seva preservació, pervivència i normalització.
- En aquest sentit treballarem per la internacionalització de la cultura i la llengua: atorgarem a l'Institut Ramon Llull el paper preponderant en la promoció a l'exterior de la llengua i la cultura de Catalunya.
- Reactivarem l'acord de Palma del 2017 per treballar conjuntament Catalunya, el País Valencià i les Balears per la unitat de la llengua i la promoció dels creadors i del patrimoni material i immaterial de l'àmbit cultural.
- Treballarem per tornar a construir ponts amb la comunitat germana de la Franja de Ponent.
- Creiem en la necessitat de preservar i enfortir el conjunt del domini lingüístic, la memòria de l'espai cultural dels Països Catalans i aquesta preservació passa per la defensa i promoció de la llengua pròpia i dels seus diferents registres lingüístics. Treballarem per arribar a acords de promoció amb les diferents institucions responsables de la llengua dels diferents àmbits territorials així com el reconeixement del català i el respecte de la toponímia catalana de tota l'àrea lingüística. I treballarem, també, per a impulsar els intercanvis en matèria cultural en els territoris de parla catalana i aranesa i la concertació intergovernamental de polítiques culturals.
- Exigirem l'oficialitat del català i l'occità (aranès a l'Aran) a totes les institucions europees i treballarem perquè estiguin presents en les accions de la UE, especialment en l'àmbit cultural i lingüístic.
- Lluitarem per convertir el dret de comunicar-se en català i occità amb les institucions europees en un dret real.
- Treballarem per tombar les barreres a l'ús del català i l'occità en l'administració electrònica europea, així com per esmenar tota legislació europea que els arraconi en l'àmbit públic-privat.
- Seguirem donant suport a la Iniciativa Ciutadana Europea de defensa de les llengües minoritàries (Minority Safepack) per tal que la UE i els seus estats membres protegeixin millor la seva diversitat lingüística i cultural.
- Utilitzarem les xarxes de les oficines de la Generalitat a l'exterior per tal que, a més d'econòmiques i comercials, siguin també ambaixades culturals en el sentit més ple i integral.
- Vetllarem per tal d'articular un acord cultural per tal que Europa desenvolupi algun dels aspectes claus recollits a l'Agenda 2030 en matèria de cultura i de patrimoni cultural i que, alhora, ajudi a repensar Europa.
- Exigir el requisit lingüístic imprescindible del domini del català —i no pas com un simple mèrit— als treballadors de totes les administracions públiques.
- Garantir que es respecten els drets lingüístics dels catalans tant en les atencions mèdiques i sanitàries com a les residències de gent gran i als serveis pediàtrics.
- Assegurar que el català sigui la veritable

llengua vehicular i d'educació a tots els nivells i graus escolars, de l'ensenyament infantil, primari, secundari i professional fins als estudis universitaris.

- Establir i activar els protocols adequats per a assegurar permanentment que les administracions públiques i les entitats i empreses públiques, semipúbliques i privades compleixin allò que disposa l'article 128 del Codi de consum (Llei de Catalunya 22/2010) sobre els drets lingüístics dels consumidors i usuaris.

- Dissenyar i impulsar una política coherent de mitjans de comunicació públics (CCMA i cadenes locals) en la direcció de recuperar l'autocentrament nacional, no limitat a les quatre províncies autonòmiques, tant en el tractament informatiu i dels altres continguts, com en l'ús de la llengua catalana i en la superació de l'actual degradació de la qualitat del català. En el mateix sentit, trobar sense dilacions les formes de concertació adequades per a aconseguir d'una vegada la reciprocitat de les emissions entre les ràdios i televisions públiques dels països de parla catalana.

- Dissenyar i fer efectiva una política coherent i eficaç de foment de la creació i la difusió culturals en llengua catalana, per tal que l'ús del català arribi a ser majoritari al cinema, als espectacles i a les noves tecnologies aplicades al lleure.

- Dissenyar i aplicar, concertadament amb el Conselh Generau quan pertoqui, els protocols adequats perquè les mesures demanades als punts precedents es facin efectivament extensives a l'ús de l'occità aranès en el territori de la Val d'Aran i als representants polítics del poble aranès arreu de Catalunya.

EIX 7. L'ESPAI COMUNICATIU CATALÀ

Avui tothom comunica i la comunicació és omnipresent en la nostra vida quotidiana. Ara bé, en un context amb tanta densitat comunicativa, el paper del periodisme és absolutament crucial, tant des del punt de vista dels professionals com de les empreses, perquè constitueixen la millor garantia de veracitat i de gestió consistent i contrastada de la informació. A l'hora de concebre un projecte de país cal dedicar atenció a aquesta realitat, perquè la comunicació intervé en la creació no tan sols d'opinió sinó també d'identificació. A Catalunya els mitjans de comunicació nacionals i locals han contribuït poderosament a reforçar els vincles en el si d'una comunitat humana que ens configura i que contribuïm a conformar, perquè la comunicació no tan sols genera o canalitza informació, sinó que alhora transmet i basteix una dimensió cultural.

Les institucions públiques no se'n poden desentendre i han de procurar incidir-hi des d'una visió integral, actuant-hi amb determinació, lucidesa i esperit transversal pel que als mitjans de titularitat pública i estimulant la implicació de la iniciativa privada i social des d'una vocació d'arrelament al país i amb una ambició definida per l'excel·lència i la projecció.

Per això des del PDeCat:

- Propugnem l'impuls a tot l'espai comunicatiu català, començant per l'adequada formació de professionals de la comunicació en tots els seus vessants (televisions, ràdios, premsa en paper/digital,...), incloent-hi una clara aposta per les joves generacions de periodistes i per la creació i la potenciació del sector, que té una importància estratègica. Considerem fonamental fomentar la producció pròpia, perquè constitueix una aposta pel talent i la creativitat.

- Defensem un espai comunicatiu que connecti el conjunt dels territoris de llengua catalana, en un marc de col·laboració entre mitjans de comunicació d'arreu del domini lingüístic i treballarem per desactivar els entrebancs polítics i jurídics que ho dificulten. Així mateix afavorirem que aquests mitjans participin activament en iniciatives de caràcter internacional.

- Reforçarem el paper rellevant de tots els

mitjans vinculats a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) i impulsarem una revisió el model per ajustar-lo als nous requeriments i a les noves aspiracions d'una societat que s'ha transformat profundament des de 1983 i on les tecnologies associades a la comunicació han viscut un desenvolupament extraordinari. Cal recuperar el concepte de la CCMA com a motor de la indústria audiovisual en català.

- Catalunya és un país amb una xarxa molt potent i característica de mitjans locals de comunicació, tant pel que fa a canals i emissores audiovisuals com pel que fa a la premsa de pagament o gratuïta. Treballarem amb determinació per defensar i potenciar els mitjans de comunicació que articulen comunicativament els diferents àmbits territorials.

- Així mateix Catalunya disposa d'un ventall ric i divers de mitjans de comunicació de contingut temàtic especialitzat que faciliten la vinculació entre les persones interessades en els sectors respectius i contribueixen a garantir-hi la presència de la llengua catalana. Vetllarem per la continuïtat d'aquest conjunt de publicacions impreses o en línia, i per facilitar la seva adaptació, a nous suports i canals.

- Augmentar, els recursos destinats a finançar el sector audiovisual. És un sector estratègic i un eix de cohesió social. Tot i que els efectes de la digitalització han estat socialment i culturalment molt profunds, durant aquesta última dècada no s'ha implantat cap política ferma per a l'adaptació de l'audiovisual a la nova era digital. Malgrat que en aquests moments és un tipus de consum habitual i diari per a la majoria de la població, i especialment per al jovent, ha quedat absolutament desatès. Això s'ha traduït en un finançament públic marcadament baix i allunyat dels estàndards europeus de suport públic al sector.

- Atreure noves plataformes digitals a Catalunya i crear un gran nucli audiovisual català amb platós i parc tecnològic.

El sector audiovisual ha de fer un salt d'escala per convertir-se en un sector estratègic, i crear contingut en català que es pugui exportar i que generi més recursos per a noves produccions. El Govern ha d'elaborar un pla de mesures concretes que incentivi grans plataformes digitals a establir-se a Catalunya. El pla ha d'anar acompanyat d'estímuls fiscals, acordats en la legislació estatal, per atreure empreses de base tecnològica. Així mateix, cal construir una gran infraestructura audiovisual a Catalunya per al rodatge de sèries de ficció, cinema i gran entreteniment en llengua catalana. En un context propici per a l'aparició de plataformes digitals globals, convé augmentar la comercialització de produccions pròpies i coproduccions, i potenciar la internacionalització de la indústria audiovisual catalana i en català. Els fons Next Generation EU de la Unió Europea poden suposar una oportunitat per disposar d'aquest parc audiovisual acompanyat d'un parc tecnològic audiovisual en un període curt de temps, construint així una indústria altament competitiva en aquest sector.

- Garantir el doblatge i la subtitulació al català de sèries i pel·lícules per als continguts de les plataformes de vídeo sota demanda que garanteixin la normalització lingüística en aquest àmbit. Així mateix, s'ha de garantir que totes les versions noves i existents d'obres audiovisuals en català arribin, amb el format oportú, a tots els canals de distribució en els quals s'emeten aquestes obres. El Govern ha de supervisar la circulació adaptada i gratuïta de totes les versions en català que han estat o que seran pagades amb diners públics.

- Obertura d'un canal juvenil i inversió de recursos de la CCMA en continguts per a infants, adolescents i joves, com també per al desenvolupament de l'oferta en línia.

El Govern ha d'aprovar el nou contracte programa de la CCMA urgentment, d'acord amb el mandat del Parlament, que ha de prioritzar l'ampliació de la base de seguidors de la CCMA i incorporar sobretot l'audiència jove. Com a referència, cal tenir en compte l'exemple de la Corporació Finlandesa de Ràdio i TV, que aquests anys vinents destinarà entre un 15 i un 20 % dels seus recursos a continguts juvenils i a l'oferta en línia adaptable a múltiples pantalles. Concretament, aquesta prioritat s'ha de centrar en la creació d'un canal juvenil de TDT

(independent, sense compartir freqüència amb el canal infantil) i multiplataforma en català. Així mateix, cal implantar, tant al canal generalista com al nou canal juvenil, tres estratègies: en primer lloc, continuar i potenciar la creació de continguts audiovisuals de qualitat propis i estrangers[9], tant per al canal infantil com per al nou canal juvenil. En segon lloc, cal crear programes pensats per a les xarxes socials, professionals i amateurs. I, per acabar, s'han de promocionar a la graella clàssica els nous continguts llençats a la xarxa, posant-los a l'agenda i ajudant-los a crear una massa crítica de seguidors, fent seccions sobre aquests programes als magazins o als programes de zapping.

En l'aplicació d'aquestes estratègies, cal que la CCMA col·labori amb la indústria per crear un laboratori de nous continguts que permetin d'adaptar-se als canvis continus en el consum de l'audiovisual i que, alhora, n'afavoreixi la transformació.

- Revisar la Llei de la CCMA i el seu llibre d'estil per reforçar la normalització de la llengua pròpia.

A més de revisar aquesta reglamentació, cal garantir-ne el compliment per assegurar que la ràdio i la televisió públiques compleixen la missió de normalitzar el català, i també l'occità a l'Aran, d'acord amb el que preveu l'Estatut d'autonomia, la Llei de política lingüística i la Llei de la comunicació audiovisual vigents.

En la revisió de la normativa i del llibre d'estil, s'han d'especificar directrius lingüístiques que facin referència tant al model de llengua i hàbits dels continguts emesos com als casos on hi ha presència d'altres llengües de manera justificada, per assegurar la presència plena de la llengua catalana o occitana. Aquestes directrius han de tenir validesa tant interna, en les produccions pròpies, com externa, en les produccions contractades (mitjançant clàusules lingüístiques) i en l'adquisició de produccions exteriors.

- Crear un òrgan de coordinació de l'audiovisual i mitjans de comunicació, amb representació dels territoris català, valencià i balear.

Cal que aquest òrgan de coordinació estable tingui representació política i institucional dels tres territoris amb l'objectiu d'implantar la Declaració de Palma i consolidar un mercat audiovisual de més de 10 milions d'espectadors potencials.

Aquest òrgan s'ha de reunir mensualment, de manera periòdica, per aconseguir l'eficiència dels recursos públics invertits en l'audiovisual en català (compartir doblatges de pel·lícules i sèries, intercanvi i coproducció de programes pensats per a televisió tradicional o per a xarxes socials, etc.) i la creació de nous públics. Aquest òrgan ha d'estudiar i promoure la cooperació per a l'adquisició de productes internacionals d'èxit que requereixin un esforç econòmic alt i que la FORTA (Federació d'Organismes de Ràdio i Televisió Autonòmics) no estigui disposada a assumir. Així mateix, ha d'elaborar i executar un pla estratègic per assolir la reciprocitat plena dels mitjans de comunicació en català tenint en compte que no hi ha impediments tècnics per a dur-la a terme.

- Acordar la transposició de la directiva europea de l'audiovisual, perquè doni marge competencial a la Generalitat.

Cal que la transposició de la directiva UE 2018/1808 de serveis de comunicació audiovisual garanteixi la regulació descentralitzada dels serveis de comunicació, tenint en compte que l'Estatut d'Autonomia dona a la Generalitat diversos àmbits competencials per a regular aquests serveis. Aquesta regulació estatal ha de partir d'uns requeriments lingüístics de mínims i ha de donar marge a les comunitats autònomes perquè n'estableixin d'addicionals.

L'avantprojecte de reforma de llei audiovisual presentat pel Consell de Ministres espanyol no fa avenços en aquest sentit i, per tant, és imprescindible que es modifiqui mentre es tramita al Congrés dels Diputats. També és important que la llei espanyola estableixi una taxa als prestadors de serveis no lineals que contribueixi en la indústria audiovisual en català. Posteriorment a la transposició a la llei espanyola, cal una revisió de la Llei de Comunicació Audiovisual de Catalunya que desplegui un règim d'obligacions lingüístiques, amb sancions incloses, partint de les bases següents: oferiment d'un mínim de l'oferta del catàleg amb opció lingüística catala-

na tant en doblatge i subtitulació com en versió original; prominència de les obres audiovisuals en llengua catalana; desvinculació de l'origen del producte audiovisual amb el de les obligacions lingüístiques concretes (les mesures no poden ser obligatòries únicament sobre la producció d'origen europeu); i obligatorietat de la llengua catalana en els dispositius de veu de serveis o productes, digitals o físics, de venda o que desenvolupin la seva activitat a Catalunya.

- Donar compliment immediat a la Llei 20/2010 del cinema de Catalunya. Prèviament al compliment de la Llei, la Generalitat ha de donar una resposta eficaç i urgent al dictamen motivat de la CE del juny del 2012, que mantingui les obligacions lingüístiques de l'article 18 en la majoria de l'oferta cinematogràfica a les sales de cinema. A partir d'aquesta modificació, la Llei es pot fer efectiva immediatament, atès que l'article 18, a més de parlar de les còpies analògiques, també fa referència al cinema digital actual i és aplicable tant en les estrenes de pel·lícules digitals doblades i subtitulades en sales de cinema com en la distribució posterior.

L'article 18, doncs, estableix textualment que "quan el suport sigui digital, totes les còpies distribuïdes han de tenir incorporat l'accés lingüístic en català". Segons aquest article, les empreses exhibidores tenen l'obligació d'exhibir el 50 % de projeccions en català, un percentatge rebaixat al 25 % pel Tribunal Constitucional a la sentència 89/2017. A més, l'article 17 obliga també a la circulació posterior a l'estrena en sales: les empreses distribuïdores han de garantir que totes les pel·lícules que s'han estrenat doblades o subtitulades en català en sales de Catalunya incloguin aquesta versió quan es distribueixin en els altres canals (televisions, plataformes digitals, DVD, etc.) un cop s'han estrenat.

- Actualitzar la legislació de l'audiovisual i del cinema amb una nova llei.

Cal partir de la Llei de la Comunicació Audiovisual 22/2005, de la Llei del cinema 20/2010 i de la transposició de la directiva europea UE 2018/1808, i elaborar una nova llei de l'audiovisual. La nova legislació ha d'incorporar les obligacions lingüístiques esmentades en el dos punts anteriors.

EIX 8- EL FUTUR
LA INNOVACIÓ CULTURAL

La digitalització representarà per els diferents sectors culturals canvis rellevants que deixaran petjada històrica. Encara no se sap el seu abast, però com qualsevol revolució tecnològica la transformació a tots nivells adquirirà una nova dimensió, fins ara no experimentada, que necessitarà del treball en equip de totes les parts implicades: governs globals, administracions públiques, universitats i centres de recerca, tots els actors implicats en el sector privat i públic, i societat civil, per fer que el sector cultural segueixi jugant un paper rellevant en la definició del seu futur.

En el món al que ens dirigim, les persones continuaran llegint llibres, però els llibres també llegiran a les persones. Les biblioteques seran més humanístiques perquè estaran totes robotitzades i el rol dels bibliotecaris serà el de facilitadors de l'aprendre i desaprendre de la gent. Els museus oferiran un relat visual que cadascú personalitzarà en funció dels seus interessos. Els teatres canviaran l'emotivitat que generen des d'escenografies que es redefiniran a partir de la Internet de les Coses i la Realitat Virtual i Augmentada. Els espais de creació seran espais d'experimentació i recerca amb una alta sociabilitat i innovació ciutadana que incorporarà també les màquines. Els festivals i les festes populars trencaran les barreres de la performance física al carrer. Les indústries culturals, com la resta de les indústries, conviuran en models de disrupció propis de l'economia col·laborativa.

Aquest nou entorn requerirà anar més enllà de la innovació. Requerirà gestionar la complexitat d'una societat sacsejada per múltiples reptes: la sostenibilitat del medi, la longevitat i els models econòmics que qüestionarà, un nou paradigma del treball i de l'oci, models de negoci basats en valors marginals tendents a zero, etc. En aquest món, la reflexió sobre el futur no es pot deixar a les màquines ni a l'economia, cal una reflexió radicalment humanística. I SOLS LA CULTURA LA POT APORTAR. La pot engrandir des de la coalició amb màquines intel·ligents que no substitueixin la creativitat humana sinó que li donin eines per a una major potenciació. En el repensar aquesta societat complexa, la cultura ha d'estar al davant i no a la cua. Per això és que ENTENEM la recerca i la innovació com una

eina que genera nou valor públic i privat per al sector cultural i per AL PAÍS.

A MODE DE CLOENDA

Per TOT això és que al nostre decàleg com a partit polític que vol transformar positivament i qualitativa la realitat social de Catalunya, proclamem que assumim la Cultura com un element central d'identitat, reflexió, creativitat i crítica. I per això han de tenir, en totes les seves expressions, el suport de les institucions per estimular i consolidar l'activitat i el gaudi cultural arreu del país. Tenim un compromís pel i amb la llengua catalana i la seva promoció com a llengua compartida i element de cohesió. Treballem per la construcció nacional i el reforç de les estructures del país en tots els àmbits.

Parlo en la llengua

Que m'ha donat

La terra aspra

Joan Maragall

4.7 ESPORT: SALUT I QUALITAT DE VIDA

L'esport és un elemental cabdal de l'estil de vida del nostre país. I ho és gràcies a l'extensa xarxa associativa que és l'eix fonamental de l'estructura esportiva de Catalunya. Un teixit associatiu arrelat al nostre país de clubs, entitats, federacions i consells esportius. Una estructura que ens permet entendre l'esport com una eina de transformació social que promou la integració, la cohesió social i la igualtat d'oportunitats.

Catalunya és un país que inspira a viure l'esport i a practicar-lo arreu, des dels equipaments esportius als carrers i places, passant pels parcs, muntanyes, i rius, arribant al mar i a les seves platges. Els catalanes i les catalanes vivim l'esport amb passió.

- Volem universalitzar l'activitat física fins que arribi a la totalitat de la població, des de la pràctica individual a la col·lectiva, des de l'esport escolar al federatiu; des de Barcelona, que ha de tornar a brillar com una capital mundial de l'esport, fins al poble més petit del nostre país. L'esport ha de ser present a les nostres vides. L'esport és un servei essencial.
- Fer activitat física és una font de benestar i salut. Però també alhora és educació en valors. Per aquest motiu volem continuar apostant per l'esport en edat escolar que transmet als nostres joves i infants valors com el treballen equip, l'esforç, la superació, la responsabilitat o la igualtat. Volem convertir l'esport i l'activitat física en el cinquè pilar de l'estat del benestar.
- L'esport també constitueix un important motor econòmic i de generació de riquesa que cal tenir molt present especialment en moments de crisis com l'actual.
- L'esport representa una magnífica oportunitat per projectar i donar a conèixer al món el nostre país i les nostres ciutats. Per això, apostem per la tasca que fan les federacions esportives catalanes i els agents esportius per acollir l'organització de grans esdeveniments esportius europeus i mundials, així com per promoure un calendari d'esdeveni-

ments anuals que alhora potenciïn el turisme esportiu a Catalunya i que ajudin a recuperar l'economia del sector quan finalitzi la situació creada pel COVID-19.

- La situació actual marcada per la COVID-19 ha deixat al descobert la importància de les noves tecnologies també a l'esport i per aquest motiu cal potenciar la pràctica esportiva a través de les eines que dona el món virtual i d'una manera especial i cal que els e-sports vagin de la mà del mon esportiu organitzat.
- La COVID-19 també ha significat un cop molt fort pel sector esportiu que ha vist com s'han tancat equipaments esportius, s'han suspès competicions i han desaparegut els esdeveniments esportius. Tot això ha portat a una situació de crisis econòmica molt important al sector esportiu que caldrà reconduir i per tant establir un veritable Pla de Rescat pactat amb el teixit esportiu per a la recuperació del sector esportiu.

Per tots aquest motius des del PDeCAT proposem:

GARANTIR EL RECONEIXEMENT JURÍDIC, ECONÒMIC I INSTITUCIONAL DE L'ESPORT.

- Fent la regulació que reconegui l'Esport com a Servei Essencial.
- Treballant en la nova Llei de l'Esport que posi en valor el sector esportiu donant resposta a les necessitats actuals i alhora signifiqui una simplificació administrativa. Una llei que estableixi un sistema esportiu basat en la col·laboració pública-privada.
- Assegurant l'estabilitat del sector de l'esport amb un millor finançament. El sector esportiu reclama l'1% del pressupost de la Generalitat, una petició que ens sembla justa i necessària.
- Una de les conselleries del Govern serà explícitament d'Esports, per donar el reconeixement institucional que mereix l'esport dins l'estructura del govern
- Defensant una modificació a la baixa de la fiscalitat del sector, avui castigat per l'IVA, i promovent mesures econòmiques orientades a finançar la pràctica de l'activitat física i esport.
- Creant el Consell Català de l'Esport del Món Local conjuntament amb la ACM i la FCM i representants dels ajuntaments per generar un espai de treball conjunt per dissenyar polítiques municipals i crear una Pla Nacional d'Equipaments esportius. Aquest Pla ha de posar especial èmfasi en la rehabilitació i l'accessibilitat dels espais esportius, i en les millores per l'eficiència i l'estalvi energètic de les instal·lacions esportives.
- Promovent accions per augmentar la presència de dones en el òrgans de gestió i direcció esportiva.
- Impulsant la modificació de la Llei de Mecenatge per tal que sigui una eina de més suport econòmic a entitats, fundacions i federacions esportives.

PROMOURE L'ESPORT COM A VEHICLE D'INCLUSIÓ, DE SOLIDARITAT I TRANSMISSOR DE VALORS.

- Fent conjuntament amb el teixit associatiu i els municipis programes d'esport inclusiu garantint l'accessibilitat a l'esport per a tothom.
- Potenciant la funció d'integració i incorporació de la diversitat d'orígens dels nens i joves que aporta la pràctica esportiva.
- Creant campanyes específiques per dies assenyalats relacionats amb l'esport.
- Establint programes d'intervenció a través de l'esport, fets conjuntament amb el teixit associatiu, adreçats a joves i adults en risc d'exclusió social o com a prevenció i recuperació d'addiccions.
- Impulsant la pràctica esportiva de la gent gran com a element bàsic de salut i d'interrelació social.

FER SALUT AMB L'ESPORT

- Consolidant la Recepta Esportiva així com la figura del Prescriptor de l'exercici físic en l'àmbit sanitari (agent fonamental en la prevenció i recuperació de malalties).
- Fomentant grups de treball mustidisciplinar entre sanitaris, fisioterapeutes i preparadors físics.
- Desenvolupant programes pioners conjunts entre Salut, Educació i Esports amb els Serius Games for Health/Sport
- Establint el programa "Esport Segur" per garantir l'activitat esportiva en època de pandèmia.
- Promovent campanyes d'esport i hàbits saludables.
- Impulsant programes d'intervenció per millorar la salut mental a través de la pràctica esportiva.
- Creant l'Agència Catalana Antidopatge que vetlli per la salut dels esportistes, per la investigació científica i per l'educació en els valors.
- Fent programes conjunts entre Esport i Salut de recerca, prevenció i promoció.

GENERAR PROGRÉS ECONÒMIC I OCUPACIÓ AMB L'ESPORT

- Col·laborant amb el Clúster de l'Esport Català per fer de l'esport un sector econòmic que creï riquesa i atregui nous projectes, i amb una indústria amb solvència per projectar-se internacionalment.
- Liderant el projecte de la Candidatura Olímpica dels Jocs d'Hivern Pirineus-Barcelona, com un projecte d'impuls dels Pirineus com espai de referència esportiva pel món i com una oportunitat per tornar a fer de Barcelona una capital mundial de l'Esport.
- Creant un nou Centre de Tecnificació d'Esports d'Hivern al Pirineu.neu.
- Potenciant l'organització d'un calendari anual esportiu i de grans esdeveniments esportius amb projecció internacional que potenciïn la Marca Catalunya com a destinació de turisme esportiu i que siguin alhora una eina per promoure la pràctica esportiva escolar, ciutadana i federativa.
- Creant nous projectes de turisme esportiu (com estendre el projecte Vies Blaves de la Diputació de Barcelona a altres demarcacions, o un nou projecte d'Esports als Parcs Naturals).
- Activant sinèrgies entre Universitat i Empreses del sector esportiu.
- Creant línies de subvencions per a startups esportives.
- Implementant el contracte formatiu en l'esport amb reconeixement específic de les formacions federatives.
- Prioritzant els programes que incideixen en la inserció socio-laboral a través de l'esport.
- Implantant el Pocket Money.
- Treballant amb els agents esportius per evitar la competència deslleial establint les regulacions necessàries.

EDUCAR I CREAR TALENT AMB L'ESPORT

- Consolidant l'assignatura de Psicomotricitat en el currículum de l'etapa d'educació infantil.
- Donant més pes a les hores lectives d'Educació Física Curricular en tots els cicles de primària i ESO, al mateix temps de la consolidació de l'assignatura EF en batxillerat.
- Fent de l'esport una eina bàsica del Pla de lluita contra l'obesitat infantil i el sedentarisme durant el període adolescent.
- Fomentant l'esport escolar (pràctica i competició) als centres educatiu, impulsant principalment en dos àmbits: Categories a partir d'infantil i cadet, per lluitar amb l'índex de sedentarisme i obesitat infantil; i en el col·lectiu de les noies, on està demostrat per diferents estudis que es produeix el major abandonament de la pràctica esportiva.

- Donant suport als Consells Esportius com a promotors dels Jocs Esportius Escolars.
- Iniciant la detecció de talent esportiu en la fase escolar, reforçant el paper del professorat d'educació física.
- Augmentant les àrees de recerca a l'INEFC i al CAR, i fomentant la col·laboració d'investigadors d'ambdues entitats.
- Implementant la carrera dual de l'esportista intentant evitar haver de moure'l del seu territori, creant també un itinerari dual en coordinació amb els departaments responsables d'ensenyament i d'universitats.
- Potenciant i ampliant la pràctica de diferents disciplines esportives en el marc de l'Educació Física en horari lectiu, en la línia dels programes d'Esport Blau Escolar i Esport Blanc Escolar.
- Implementant graus i màsters especialitzats en l'àmbit de l'esport.
- Fomentant l'esport universitari, en diferents àmbits (competicions.
- Fent programes de subvencions específics per la recerca universitària en l'àmbit de l'activitat física i l'esport.

REVOLUCIONAR DIGITALMENT L'ESPORT

- Fomentant i regulant els e-sports en les diferents expressions i manifestacions.
- Reconeixent els e-sports com disciplina esportiva de la modalitat corresponent a la qual es dedica.
- Desenvolupant projectes de suport que permetin l'organització de competicions oficials digitals de les federacions esportives.
- Incorporant en els plans formatius dels ensenyaments esportius contingut docent en l'ús de noves tecnologies i hàbits saludables al consum digital.
- Habilitant línies de subvenció per la digitalització de la gestió esportiva.

TREBALLAR EN XARXA AMB EL TEIXIT ASSOCIATIU I ELS AGENTS DE SECTOR ESPORTIU

- Apostant per la col·laboració pública-privada per la gestió de l'esport català.
- Reforçant el paper dels clubs esportius, les associacions, els consells esportius i les federacions en la promoció de la pràctica de l'activitat física i dels seus valors.
- Atenent les demandes i propostes de les entitats del sector creant un canal d'informació especialment en temps de crisis com l'actual pandèmia.
- Potenciant l'esport femení com a sector estratègic per aconseguir una equiparació efectiva de la dona en el món de l'esport i un major empoderament de la dona en el món esportiu. Necessitem més dones esportistes però també més gestores, dirigents, entrenadores, tècniques i àrbitres.
- Impulsant actuacions destinades a augmentar la pràctica esportiva de les dones i la seva visualització.
- Donant suport amb les campanyes de subvencions a la tasca dels clubs, entitats, consells i federacions esportives.
- Continuant amb el suport a la projecció internacional de l'esport català, als nostres dirigents i professionals, les seleccions esportives catalanes de les federacions, i al COC.
- Creant conjuntament amb el sector esportiu programes de suport, assessorament, formació i consulting en l'àmbit de la gestió esportiva.
- Promovent la pràctica esportiva federada de les categories de veterans.

5

Catalunya al món

Quatre reptes globals que, tant sí com no, hem d'afrontar

Més enllà del greu conflicte polític que mantenim Catalunya i l'Estat espanyol, un conflicte que cal abordar amb valentia, decisió i celeritat, el món evoluciona i afronta unes transformacions globals impressionants que no poden esperar. Catalunya ha de prendre decisions i dissenyar estratègies de futur de manera immediata; esperar a prendre-les d'aquí a uns pocs anys pot ser massa tard, ja que tant els diferents blocs econòmics mundials, com, en el si d'Europa, els diferents estats membres de la UE, ja les estan prenent i d'aquestes decisions i les corresponents inversions que les han d'acompanyar en dependrà el nostre futur social i econòmic.

Els quatre grans desafiaments globals que ens pertoca afrontar són:

1. **La Transformació energètica: accelerar l'estalvi energètic i el gran salt a les energies renovables.** Podem estalviar molta de l'energia fòssil i contaminant que avui gastem i podem fer que sigui renovable i no contaminant.

2. **La Societat del coneixement: universitats i recerca.** Motors d'innovació i competitivitat de sectors tradicionals, com la sanitat, l'automòbil, la química, el turisme o l'agroalimentari, i de nous sectors com les TIC, la biotecnologia o la robòtica.

3. **La Digitalització.** Palanca de transformació transversal de funcionament de l'economia i dels serveis. Revertirà en l'activitat industrial i de serveis, en el funcionament de l'administració i ens ajudarà a reequilibrar el país a través de la xarxa de telecomunicacions. Podem ser un país capdavanter.

4. **La mobilitat sostenible.** Transport públic, vehicle elèctric, ferrocarril, xarxa viària i de transports més eficient i útil.

La recepció del Fons Europeus 'Next Generation' al llarg dels pròxims tres anys és un incentiu, a la vegada que una obligació per prendre decisions rellevants sobre les estratègies i inversions que cal fer en aquests quatre àmbits. És hora de governar i de fer-ho bé, sense improvisacions de darrera hora.

El PDeCAT, davant d'aquests quatre grans temes, és partidari de construir una estratègia de consens entre les diferents forces parlamentàries i també amb els agents socials. Els projectes a finançar amb els fons europeus haurien de tenir un ampli suport i les estratègies a abordar en cadascun dels quatre de grans desafiaments haurien de tenir la voluntat de ser estables en el temps i no quedar condicionades per conjuntures partidistes.

Constatar, també, que els quatre desafiaments globals van acompanyats d'un cinquè desafiament d'enorme càrrega social: la lluita contra les desigualtats. Un desafiament transversal que afectarà totes les polítiques i que, en bona part, també va lligat a l'èxit amb què siguem capaços d'avançar en la transició energètica, en la recerca, en la digitalització o en la transformació de la mobilitat. En la lluita contra la pobresa i les desigualtats cal recordar aquell binomi que conformen riquesa i distribució. Cal impulsar la creació de riquesa i alhora cal donar compliment al compromís de distribuir-la adequadament per impedir iniquitats i creixents desigualtats.

5.1 L'ESTRATÈGIA PER LA TRANSICIÓ ECOLÒGICA I LA SOSTENIBILITAT COM A PRIORITAT

Catalunya sempre ha tingut vocació per estar al capdavant de les transformacions transcendents pels quals la humanitat ha evolucionat. Des de fa uns anys, tots som conscients que l'actual model de desenvolupament no és sostenible, els recursos naturals no són il·limitats, la rica biodiversitat s'està empobrint, la temperatura de la terra augmenta any rere any i cal frenar-la. Cal un profund canvi d'hàbits en la manera de produir, en la manera de consumir, en la mobilitat, en l'alimentació, en l'ús de l'energia. Estem compromesos en la lluita contra el canvi climàtic, amb els Objectius pel Desenvolupament Sostenible i sobretot, ens correspon un compromís indiscutible amb les generacions futures.

El Parlament de Catalunya va aprovar l'any 2017 la Llei catalana del Canvi Climàtic, una llei pionera i ambiciosa que situava Catalunya com a regió capdavantera en la lluita contra el canvi climàtic. Amb l'aplicació de l'art. 155 CE per

part de l'Estat, que va precipitar la dissolució del Parlament, el seu desenvolupament va quedar estroncat i, malgrat que el maig de 2019 el Govern de la Generalitat declarés formalment l'emergència climàtica i el gener de 2020 el mateix govern convoqués la 1a Cimera Catalana d'Acció Climàtica, ens queda molt per fer en aquest àmbit.

Des de la perspectiva de la biodiversitat, Catalunya és un país amb un patrimoni natural excepcional i una elevada biodiversitat, un entorn natural, ric i divers en espècies i paisatges, que mereix ser protegit, ordenat, conservat i gestionat correctament perquè sigui sostenible i per al gaudi de tothom i de les generacions futures. La preservació dels sistemes naturals i de les espècies forma part de la qualitat territorial i de biodiversitat a la qual aspirem, per la qual cosa caldrà establir estratègies de planificació harmònica entre la preservació i protecció del medi, amb els usos ciutadans, econòmics, de preservació del territori i de lleure que s'acordin com a societat.

- **El PDeCAT es compromet a desenvolupar una Estratègia de Transició Ecològica i de Sostenibilitat en la Lluita contra el canvi climàtic i en el compliment dels Objectius pel Desenvolupament Sostenible (ODS).**
- **Desenvoluparem la Llei catalana del Canvi Climàtic** amb la voluntat d'accelerar la transició energètica i la reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle (GEH). És a dir, d'una banda, prioritzar l'estalvi energètic, la utilització de les energies renovables i la investigació per reduir el consum energètic i la dependència energètica de Catalunya; i per una altra, reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle (GEH) i afavorir la transició cap a una economia baixa en carboni.
- Els Objectius pel Desenvolupament Sostenible (ODS) seran els objectius estratègics i marcs de referència per abordar la transició ecològica i la defensa de la biodiversitat que ens correspon aplicar en aquesta primera meitat del segle XXI, és a dir, a avançar en els objectius referits a l'ús de l'aigua i el sanejament (ODS 6), a l'energia no contaminant (ODS 7), a la producció i el consum responsable (ODS 12), a l'acció pel clima (ODS 13), a la defensa de la vida submarina (ODS 14).

MEDI AMBIENT I BIODIVERSITAT. UN PAÍS RESPECTUÓS AMB LA NATURA I EL MEDI AMBIENT

- Crear una gran àrea de govern de Transició Ecològica, Equilibri Territorial, Desenvolupament Rural i Alimentació per liderar tant el procés de transició ecològica, com el de reforçar l'equilibri territorial i el de garantir que qualsevol política en el medi natural asseguri el benestar i progrés de la població del país rural: transició ecològica, biodiversitat, conservació i gestió del medi natural han d'anar de la mà de desenvolupament rural.
- Aprovar de la Llei de la Biodiversitat i el Patrimoni Natural i implementar l'Estratègia catalana de Biodiversitat que inclou els compromisos i els objectius internacionals i comunitaris vinculats als ODS. Aquesta llei haurà de contemplar la convivència amb el sector agrícola viu, modern i potent, i la diversitat d'ecosistemes i del patrimoni natural (rius, patrimoni geològic, fauna, vegetació, sistema costaner, platges) i inclourà l'actualització dels espais i tipologies de protecció d'acord amb els criteris de la Unió Internacional per a la Conservació de la Natura.
- Potenciar els sectors agrari i forestal, sota criteris de qualitat i benestar animal, sostenibilitat i seguretat alimentària, així com els de consum des del criteri de proximitat.
- Reformular l'Agència de la Natura atorgant un protagonisme més rellevant al territori per articular la seva governança i funcionant per contracte programa, i amb avaluacions periòdiques i indicadors per determinar el compliment dels objectius proposats.
- Impulsar la planificació general forestal del país a través de l'aprovació del Pla General de Política Forestal de Catalunya, dels Plans d'Ordenació dels Recursos Forestals per vegueries i de l'impuls dels instruments d'ordenació forestal per propietats o agrupacions de propietats.
- Reforçar les actuacions de l'ACA per arranjar i mantenir la xarxa hídrica (lleres dels rius i rieres, aqüífers, embassaments) per contribuir al recorregut de l'aigua i l'abasti-

ment natural de sorra a les platges, així com preservar i millorar els aqüífers i les captacions d'aigua de boca.

- Potenciar la Xarxa de Parcs Naturals de Catalunya. Incrementar la inversió i conservació dels Parcs Naturals com el del Delta de l'Ebre, el de l'Alt Pirineu, l'ampliació del Parc Natural dels Ports, o la creació del Parc Natural del Montsec, així com la potenciació d'espais naturals com el Delta del Llobregat, els espais naturals protegits de l'Empordà incloent la reserva marina Banyuls-Cervera de la Marenda fins a Colera-Llançà, lligada amb el Cap de Creus. Millorar-ne la gestió en coordinació amb els agents locals i econòmics del territori.

- Aprovar un Pla Integral de Protecció del Delta de l'Ebre amb el consens dels ajuntaments del Delta, la Generalitat i el Govern de l'Estat, que contingui l'elaboració d'un veritable pla de protecció del litoral com a primera fase i un pla de regeneració de badies i llacunes com a segona fase. Urgeix estabilitzar la línia de tota la costa del Delta de l'Ebre tot prioritzant el Trabucador, l'Illa de Buda, Riumar, La Marquesa, L'Arenal i El Goleró. Aquest Pla incorporarà les propostes al respecte generades per la Taula de Consens pel Delta.

- Per estabilitzar les platges del Maresme, executar l'acord del "Comissionat per a la preservació i gestió del litoral del Maresme", format pels representants dels ajuntaments afectats i grups polítics, per donar una solució duradora d'estabilització de les platges del Baix Maresme —des de Montgat a Caldes d'Estrac— amb el propòsit d'evitar més regeneracions amb abocaments de sorra que tenien poca durada, un elevat cost i causaven danys al fons marí. Pel que fa a les platges de l'Alt Maresme —des d'Arenys de Mar a Malgrat de Mar— caldrà acabar de cercar i consensuar fórmules naturals d'estabilització per aquest tram de costa.

- Innovar en la defensa del territori. Desplegar nous models de tinença i ús del territori, com ara la custòdia del territori, fórmula d'èxit de cooperació publicoprivada i públic-social, amb el Tercer Sector, amb una fiscalitat favorable a la custòdia, la seva integració en el Codi Civil de Catalunya, i el lideratge de Catalunya en la constitució de la Xarxa europea de custòdia del territori.

- Regular la potestat dels ajuntaments per reglamentar els aprofitaments forestals no fustaners al medi natural (bolets, pinyons, bruc, galzeran, boixerola, etc.), per disposar d'un marc legal que millori la seva gestió.

- Possibilitar la regulació de l'accés al medi natural per garantir l'equilibri entre l'ús social, la conservació i millora del territori i les activitats agràries i forestals.

- Introduir criteris de fiscalitat i economia ambiental que permetin internalitzar els costos ambientals dels processos productius i invertir per millorar-los.

El Govern català reclamarà al govern central:

- Garantir el cabal ambiental suficient del riu Ebre a la seva desembocadura, en la revisió del pla Hidrològic de de l'Ebre 2021-2027, imprescindible per a la conservació física i ambiental del Delta, amb l'abastament a les explotacions agràries existents.

- Garantir l'articulació de les mesures necessàries per a l'estabilització de les platges del litoral català des de la Costa Brava, el Maresme, la Costa Daurada i fins al Delta.

- L'orientació d'una part dels fons europeus del programa Next Generation per destinar-los a projectes de sostenibilitat ambiental i amb la participació de pimes, com ara l'impuls de les energies renovables, l'estalvi energètic, la cogeneraffció, el tractament dels purins...

TRANSICIÓ ENERGÈTICA I EL CANVI CLIMÀTIC. PER UN PACTE ESTABLE DE TRANSICIÓ ENERGÈTICA

Transitar des del model energètic vigent, molt intensiu i consumidor d'energia fòssil, cap a un nou model energètic més eficient —l'estalvi energètic és la primera de les prioritats—, i fonamentat al 100 % en energies renovables, és el nostre objectiu. Això, a més, significa eliminar la vigent dependència energètica de Catalunya i ser més eficients, competitius i sostenibles. Per fer-ho possible:

- Impulsarem la recuperació del Pacte Nacional per a la Transició Energètica de Catalunya, el qual haurà de permetre:
  - La reducció de la dependència dels recursos fòssils.
  - La modificació de la regulació del mercat energètic per obrir-lo a una major competència i més favorable a la transició energètica.
  - Fixar els terminis per a l'abandonament de l'energia nuclear.
- Els objectius per a la transició energètica han de ser:
  - Assolir un model energètic basat al 100 % en les energies renovables a l'horitzó 2050 i, en la mesura de les possibilitats tecnològiques i pressupostàries, abans.
  - En el context del Pacte Verd Europeu, treballar en la proposta de la Comissió del passat mes de setembre per elevar l'objectiu de reducció de les emissions de gasos d'efecte hivernacle (EGH) per a 2030, incloses les emissions i absorcions, fins a l'almenys el 55 % respecte al 1990, en comptes del mínim del 40 % previst fins ara.
- Fixar també com a objectius clau per 2030, respecte de 1990, els altres que ha determinat la Comissió:
  - Com a mínim el 32 % de l'energia ha de tenir origen renovable.
  - Hem d'assolir almenys un 32,5 % de millora de l'eficiència energètica.
- Els Fons europeus per la Recuperació del programa Next Generation són fonamentals per garantir la transició energètica que necessita Catalunya. És del tot necessari que aquesta sigui una de les prioritats en l'assignació i gestió dels fons, tant els que es gestionin des de l'Estat, com els que gestioni directament la Generalitat.
- L'ICAEN serà l'organisme responsable de l'impuls i seguiment de les polítiques de transició energètica.
- Compromís de negociar amb la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre i el govern espanyol la creació d'una societat per recuperar la gestió i titularitat pública de les centrals hidroelèctriques d'Endesa al Pirineu lleidatà.
- Articular un escenari de planificació de la transició energètica mitjançant la realització de la Prospectiva Energètica de Catalunya 2050, que permeti valorar les possibles evolucions futures del model energètic català i definir les opcions estratègiques a adoptar.
- Aprovar la Llei de Transició Energètica amb la finalitat de dotar de caràcter normatiu i funcional els principis, objectius i estratègies, acompanyat del Pla de l'Energia i Canvi Climàtic de Catalunya en l'horitzó 2030.
- Donar prioritat a les polítiques d'estalvi energètic i de baixes emissions amb actuacions específiques respecte::
  - Els immobles, impulsant la rehabilitació energètica i la construcció dels nous edificis amb un balanç de consum energètic pràcticament nul.
  - La indústria, incorporant l'ús de tecnologies energèticament eficients i accelerant els canvis tecnològics amb estalvi energètic.

- En la mobilitat i el transport, potenciant un model de mobilitat de persones que prioritzi el transport públic col·lectiu i el vehicle elèctric; i de transport de mercaderies amb més participació del ferrocarril.
- En l'educació ambiental i energètica, fomentant el consum responsable i educant i assessorant en l'estalvi energètic en el consum.

- Estimular l'autoconsum elèctric i la producció en xarxa. És hora d'avançar cap a l'energia de km0, facilitar la instal·lació de plaques fotovoltaiques i atorgar un suport decidit a la digitalització de la producció i la distribució en xarxa del consum elèctric.
- Impulsar la recerca i innovació tecnològica del sector energètic i la seva interrelació amb els sectors industrials com a instrument de millora de la competitivitat, alhora que avançar en la sostenibilitat.
- Impulsar la cogeneració amb base renovable i l'aprofitament tèrmic de les calors residuals de les activitats industrials i agràries, com ara les d'eliminació de purins.
- Establir un programa ambiciós de bioeconomia posant en el centre el món rural i el medi natural, que incorpori la realització i aprovació de projectes de transició energètica dins del País Rural, amb una participació activa dels municipis rurals en la seva concepció i direcció, amb l'impuls de les calderes de biomassa, afavorint la tecnologia local a les instal·lacions públiques, d'empreses i d'habitatges familiars.
- S'ha de posar en marxa un Pla de Renovació i rehabilitació energètica d'edificis amb especial atenció a les llars on visquin persones vulnerables. El fons d'eficiència energètica ha de destinar un percentatge elevat dels seus recursos a aquestes llars.
- La transició energètica ha d'anar lligada també a la millora de la qualitat de l'aire. Ens comprometem a vetllar per la ràpida millora de la qualitat de l'aire a les grans ciutats, juntament amb els ajuntaments.
- La transició energètica: motor de l'ocupació. Impulsar programes de formació orientats a la capacitació professional per la transició energètica per convertir-la en un motor de creació d'ocupació i riquesa.

COMPROMÍS AMB LES ENERGIES RENOVABLES

- Aprovar el Pla de treball per una energia neta 2021-2025, el qual ha de perseguir l'augment de la capacitat de generació i consum d'energies renovables amb criteris d'aprofitament dels recursos disponibles, sostenibilitat i competitivitat.
- Facilitar la tramitació administrativa pel desenvolupament de nous parcs eòlics i fotovoltaics fent-los compatibles amb la cura pel seu impacte paisatgístic i ambiental.
- Impulsar la mobilitat neta, segura i connectada mitjançant la mobilitat elèctrica i la construcció i adequació de les infraestructures necessàries perquè es desenvolupi.
- Promoure la generació elèctrica per l'autoconsum a edificis mitjançant energies netes com la fotovoltaica, l'eòlica o la biomassa, en particular als edificis públics, habitatges de promoció pública i els de nova construcció.
- Desenvolupar projectes locals de producció d'energies renovables i projectes comunitaris de biomassa en els municipis vinculats a l'autoconsum, inspirat en les 'comunitats locals de l'energia' promogudes per la Unió Europea.
- Promoure i impulsar la bioenergia adaptant els objectius del Pla de l'Energia i Canvi Climàtic de Catalunya als nous objectius establerts per la UE per l'horitzó 2050.
- Posar en marxa proves pilots de convivència de la producció agrofotovoltaica a través de la investigació de la compatibilitat dels cultius de la zona de secà.

EL TANCAMENT DE LES NUCLEARS

La llei catalana del canvi climàtic l'ha fixat per l'any 2027, qualsevol modificació que es pretengui fer sobre aquesta data, ha de ser el Parlament qui la determini, prèvia consulta amb els ens responsables de seguretat nuclear i de la política energètica.

- Acompanyar l'apagada nuclear a Catalunya d'una estratègia de transfor–mació del mapa de la generació i de distribució elèctrica a Catalunya, ja que en aquests moments, pràcticament el 50 % de l'energia elèctrica que produïm és d'origen nuclear.
- Elaborar i implementar un pla de reindustrialització de les comarques amb centrals nuclears i en el qual es prioritzi la subrogació dels llocs de treball actuals als centres productors.
- La creació d'un fons per afrontar el desmantellament i correcta gestió dels residus, per part del govern de l'estat i operadors per finançar el pla de reindustrialització de les comarques amb centrals nuclears.

REDUIR LA TARIFA ELÈCTRICA I LLUITAR CONTRA LA POBRESA ENERGÈTICA

- Vetllarem davant l'Estat per la reducció de la tarifa elèctrica domèstica mitjançant la proposta de reduir l'IVA de l'habitatge habitual, l'eliminació de càrrecs que no corresponen al consum i un reequilibri de tarifes entre potència i consum, de manera que s'estimuli l'estalvi energètic.
- Reclamarem a l'Estat posar fi a la discriminació a l'alça, en el pagament de peatges de les línies elèctriques que alimenten la xarxa de mitja tensió catalana, respecte d'altres xarxes de mitja tensió, ja que suposen un cost més alt per a la indústria catalana.
- En la lluita contra la pobresa energètica, per ser beneficiari del bo social elèctric o del bo social tèrmic, cal incloure l'Indicador de Renda de Suficiència de Catalunya com a índex de referència, en defensa dels consumidors vulnerables.

TRASPASSOS DE COMPETÈNCIES EN MATÈRIA D'ENERGIA

El Govern català reclamarà al govern central el traspàs de les competències corresponents a:

- La participació en la planificació energètica a Catalunya.
- La gestió, amb tots els efectes, de l'activitat de distribució d'energia al territori.
- L'autorització de les xarxes energètiques tancades per a polígons industrials. És la Generalitat qui ha de poder fer l'autorització d'aquestes xarxes que promouen les Directives europees.

AVANÇAR CAP A UNA ECONOMIA DESCARBONITZADA

- Desplegar la Llei 16/2017 del Canvi Climàtic que fa referència a la innovació orientada a la descarbonització i la prevenció i el tractament de residus per avançar cap a l'economia circular, tot dotant d'incentius que accelerin aquesta transició.
- Potenciar la descarbonització, juntament amb l'eficiència energètica en els edificis, la indústria i la mobilitat. En el sector industrial, impulsar un Pla de descarbonització consensuat amb les associacions empresarials.
- Avançar cap a una nova fiscalitat energètica i ambiental que serveixi d'indicador clar de la decisió d'anar cap a la descarbonització total a través de fer un ús més eficient de l'energia, gravant el consum d'energia i en funció de les seves emissions contaminants, en línia amb les propostes de la Unió Europea en aquest àmbit.
- Integrar les mesures de mitigació i adaptació al canvi climàtic a les polítiques sectorials facilitant plans i recursos per minimitzar l'impacte econòmic a les explotacions i al conjunt de territoris rurals, a la vegada que es potencien les activitats que contribueixen positivament a aquestes mesures.

- Impulsar la creació d'un mercat voluntari de crèdits ambientals (segrest de carboni, millora de la biodiversitat, etc.) que compensi actuacions de caràcter forestal i la possibilitat de nodrir el fons forestal previst ja en la Llei Forestal de Catalunya.
- Fomentar els productes de km0 per tal de disminuir l'empremta ecològica, educant i fomentar els productes de temporada.
- Catalunya ha de gestionar els recursos procedents del pagament de drets d'emissió que avui gestiona l'administració estatal, per impulsar les polítiques d'estalvi energètic aplicades sobre els sectors responsables de la major part de les emissions difuses, com són el transport i l'habitatge.

5.2 EL REPTE DE LA SOCIETAT DEL CONEIXEMENT: UNIVERSITATS, RECERCA I TRANSMISSIÓ DEL CONEIXEMENT

La Societat del Coneixement avui lidera una de les grans transformacions globals que experimentem, la recerca, la innovació, les universitats transformen el coneixement i amb ell, el que es produeix, la manera de produir i la prestació de serveis.

Catalunya disposa d'un ampli i ben qualificat sistema universitari i de recerca, amb universitats ben situades en diversos rànquings de l'Estat espanyol i del món, centres de recerca ben qualificats, i grans infraestructures de recerca com el Sincrotró Alba i el superordinador MareNostrum. També arrossega dèficits rellevants: la insuficiència de recursos, les elevades rigideses de les normatives estatals i l'excessiva dificultat de transmissió del coneixement cap a l'activitat productiva i laboral. El repte pels pròxims anys està en superar aquests dèficits i participar de ple en les transformacions profundes que avui afronten Europa i el món.

La Generalitat ha aprovat el Pacte Nacional per la Societat del Coneixement, impulsat sota el lideratge de la candidata del PDeCAT a la Presidència de la Generalitat, quan exercia de consellera d'Empresa i Coneixement. És un punt de partida absolutament rellevant que ara caldrà desenvolupar.

DESENVOLUPAR EL PACTE NACIONAL PER LA SOCIETAT DEL CONEIXEMENT

La redacció i aprovació, per unanimitat de tots els sectors involucrats, del Pacte Nacional per la Societat del Coneixement fa necessari el seu desenvolupament en tots els seus punts. És un pacte de país i la seva concreció és una necessitat ineludible per al progrés de la nostra societat.

D'acord amb el que estableix el Pacte Nacional per la Societat del Coneixement, durant el quinquenni 2020-2024, tenim l'objectiu d'assolir una despesa global total en R+D+I del 2,12 % del PIB català, amb un increment de la despesa pública que passi del 0,58 % al 0,75 % i amb un augment de la despesa privada del 0,94 % actual a l'1,37 % del PIB, la qual cosa permetrà assolir la mitjana actual de la UE.

El Pacte també persegueix incrementar de manera substancial el percentatge d'ocupació i producció basada en el coneixement fins a arribar als valors de les economies més avançades a escala europea.

- Assolir una despesa mínima en cinc anys del 2,12 % del PIB en R+D+I.
- Incorporar prop de 7.000 nous investigadors al sistema català d'R+D i crear més del doble de llocs de treball indirectes.
- Destinar un mínim d'un 10% de la despesa pública en R+D+I a promoció de l'R+D+I empresarial.
- Aplicar un funcionament coordinat, integrat i avaluable del sistema d'R+D+I de Catalunya.
- Aprovar la Llei de Ciència de Catalunya, per promoure la investigació i la innovació.
- Establir una estratègia de ciència oberta de Catalunya.
- Creació del Consell per a la recerca i la innovació a Catalunya (CORICAT).
- Creació del Consell de Mecenatge en R+D+I de Catalunya.

LES UNIVERSITATS, FONAMENT DE LA SOCIETAT DEL CONEIXEMENT

Concebre el sistema universitari català com un de sol, que integra una diversitat d'universitats: per forma jurídica, per trajectòria i per singularitats, és la base per desenvolupar la societat del coneixement.

- Establir les bases d'un nou model de finançament de la universitat pública que inclogui tots aquells components que l'integren, diversificant les seves fonts de finançament. La inversió pública en Universitats ha d'augmentar des del 0,40 % actual fins a assolir el 0,60 % del PIB.
- Incrementar l'autonomia de les universitats, en el seu sentit més ampli: organitzativa, financera, de gestió de personal, acadèmica, possibilitant el desenvolupament d'òrgans de govern, d'execució i de consulta i participació més oberts a la societat, i amb estructures internes més reduïdes, més acadèmiques i més àgils. El Rector de la Universitat ha de poder ser triat com es fa ara o, alternativament, per qualsevol altra sistema aprovat dins el Claustre universitari.
- Facilitar la contractació i rejoveniment de la plantilla del personal docent, donant continuïtat a la carrera professional per garantir la seva promoció i estabilitat.
- Potenciar la figura del professor associat en el sentit que fou creada.
- Atorgar a les universitats més capacitats de contractació de personal docent i investigador sense estar tan subjectes a les acreditacions vigents.
- Optimitzar i diversificar la captació i la retenció de talent —en especial el talent jove— amb la participació de les Universitats, la fundació ICREA (Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats), els centres CERCA (Centres de Recerca de Catalunya) i les empreses tecnològiques.
- Estimular les aliances universitàries europees.
- Facilitar la contractació, el rejoveniment, l'estabilització i el desenvolupament professional del PAS, tot reduint la temporalitat i permetent la seva promoció i mobilitat entre universitats i institucions.
- Potenciar les ajudes al Doctorat i la recerca en tots els àmbits acadèmics.
- Facilitar els intercanvis de docents entre les diferents universitats i les estades a l'estranger.
- Incentivar a impartir graus exclusivament en anglès per atreure talent exterior, en el context de l'autonomia universitària, situant la universitat catalana com a destí universitari internacional.
- Revisar les àrees de coneixement, així com els criteris de valoració de la qualitat que hi estan implementats.
- Analitzar la conveniència de disminuir el nombre de graus per fer més eficient el funcionament del sistema universitari.
- Reforçar les professions que treballen en entorns de vulnerabilitat social, especialment l'Educació Social,
- Promoure la introducció voluntària dels ODS en els currículums dels graus.

FACILITAR L'APRENENTATGE I L'ÈXIT DELS ESTUDIANTS

Aportar recursos que facin emergir el talent entre joves, especialment en els grups més vulnerables que no tenen un accés fàcil als estudis superiors.

- Cal garantir un model de preus, beques i ajuts que garanteixi l'accés a l'ensenyament universitari. En cap cas ningú pot quedar exclòs per motius econòmics.
- Millorar el sistema d'ajuts a l'estudi i, especialment, elevar la dotació, incrementar el nombre i perfeccionar l'assignació de les beques-salari.
- És imprescindible el traspàs a la Generalitat de la gestió del sistema estatal de beques que opera a Catalunya, tal com han determinat diverses sentències del Tribunal Constitucional, incomplertes pels diferents governs de l'Estat.

- Promoure el talent dels estudiants amb la creació d'un programa de beques per a estudiants excel·lents, que no discrimini en funció dels recursos econòmics familiars.
- Promoure de forma significativa la bidireccionalitat entre les universitats i la formació professional.
- Desenvolupar la formació universitària continua per tal d'afavorir la mobilitat professional dels estudiants així com la seva reconversió.
- Transparència en la relació de l'administració universitària i els estudiants.
  - Millorar l'accés dels estudiants a les enquestes sobre el professorat.
  - Promoure un pla de publicació complet i transparent de l'èxit professional dels estudiants que ja han finalitzat els seus estudis.
- Redacció de l'Estatut universitari català de l'estudiant.
- Promoure més habitatge, conjuntament amb la iniciativa privada, que sigui adequat a les necessitats dels estudiants.
- Programa per incentivar l'obertura de les biblioteques, que tendeixi a 24 hores, 7 dies a la setmana.
- Creació de la T-universitària adaptada a les casuístiques de transport pròpies dels estudiants universitaris.
- Garantir els drets lingüístics dels estudiants a les aules. Garantir l'ús i difusió del català a les universitats.
- Foment de les activitats d'emprenedoria i innovació, tot establint un marc de relació més estructurat entre universitats i recursos professionals que asseguri que les pràctiques realitzades pels estudiants obeeixen a una planificació acordada i racional.
- Millorar de forma substancial l'assessorament dels estudiants en la tria de graus.

LA RECERCA, PER AMPLIAR EL CONEIXEMENT I INNOVAR

La millora del nostre model de societat i del nostre sistema productiu implica que la recerca esdevingui una prioritat de país. Cal fer de Catalunya el pol de referència del sud d'Europa en Coneixement i innovació.

La despesa de Catalunya en recerca i desenvolupament (R+D) és insuficient, representa l'1,5 % del PIB, per sobre de la mitjana de l'Estat (1,2 %), però lluny de la mitjana europea (2 %), i molt per darrere de països punters com Corea del Sud (4,5 %) o Alemanya (3 %) i de l'objectiu fixat per la Unió Europea del 3 % el 2020. Davant la crisis del 2008, la major part dels països han anat augmentant el pes de la seva inversió en R+D, mentre que a Catalunya i al conjunt de l'Estat s'ha mantingut lleugerament per sota del pes que tenia el 2008.

- Pressionar davant l'administració de l'Estat per a descentralitzar la recerca i la innovació. Avui la gran majoria de les persones que formen part dels consells assessors en matèria de recerca i innovació dels que disposa el Govern de l'Estat, estan domiciliades a Madrid, la qual cosa centralitza l'activitat investigadora.
- Reclamar una distribució dels fons destinats a recerca més vinculada a un repartiment que prioritzi els projectes competitius i que consideri les ràtios d'investigadors i el volum de recursos recaptats.
- Participar en els Fons Europeus per la Recuperació i Transformació econòmica. El teixit investigador i innovador de Catalunya, el qual a més està vinculat a un dens teixit industrial i de serveis, ha de poder accedir al més important dels percentatges de distribució de Fons Europeus per la Recuperació i la Transformació econòmica en el conjunt de l'Estat. Una part rellevant d'aquests fons ha de revertir en 'projectes singulars' que estimulin i consolidin les agrupacions (hubs) de centres universitaris i de recerca amb l'objectiu de potenciar la recerca per la via de la formació de masses crítiques o clústers grans de recerca i de les sinergies corresponents (projectes singulars).
- Vetllar per l'ús eficient i efectiu de les

grans infraestructures de recerca existents, com el Sincrotró Alba i el superordinador MareNostrum i promoure'n la cooperació.

- Acordar una Estratègia per atraure talent de dins i fora de Catalunya a través de l'increment de contractes predoctorals i postdoctorals, així com mitjançant incentius per la vinguda o retorn d'investigadors que treballen a l'estranger.
- Incrementar el nombre de places del programa ICREA en 15 noves a l'any i el d'ICREA Acadèmia en 50 noves a l'any.
- Garantir la continuïtat del programa Serra Hunter per a la contractació de personal docent i investigador en la categoria de professor lector. Es garantirà que l'accés a aquests contractes sigui de iure i de facto neutral respecte a la institució d'origen dels candidats.
- Dimensionar i incrementar els programes Formació d'Investigadors i Beatriu Pinós.
- Promoure la política d'igualtat de gènere en la carrera docent i investigadora.
- El règim jurídic dels centres CERCA i d'ICREA s'ha d'ajustar a l'establert en el projecte de Llei de la Ciència.
- Destinar més recursos a la recerca sobre bases contractuals.
- Prioritzar els sectors on Catalunya és excel·lent, així com aquells que requereixen una reconversió per seguir excel·lint.
- Simplificació dels procediments administratius en l'avaluació de centres i investigadors.
- Equipar els centres de recerca amb les infraestructures de recerca adients, i renovar aquelles que han quedat obsoletes.
- Protecció de l'Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca (AGAUR) i incorporar els ajuts a la recerca en les polítiques de prevenció.
- Crear una estratègia amb els centres CERCA per tal de multiplicar-ne el seu rendiment.
- Establir programes anuals d'inversió en la renovació d'equipament de centres de recerca i universitats.
- Millorar el suport de l'administració als investigadors dels SGR per facilitar-los la seva carrera professional.

TRANSFERIR EL CONEIXEMENT PER INNOVAR I ESTIMULAR EL CREIXEMENT ECONÒMIC

Multiplicar la transferència de coneixements entre les universitats i l'activitat econòmica és una assignatura pendent per a les universitats catalanes. Traslladar els resultats de la recerca al teixit productiu i millorar la seva interrelació amb els consorcis de recerca i els parcs científics i tecnològics ens farà guanyar competitivitat i aproximar-nos als estàndards dels països europeus més desenvolupats, a més reforçar una via de finançament de la recerca a les universitats que fins ara ha estat poc desenvolupada.

- Establiment de beneficis fiscals a la inversió i reinversió en activitats vinculades al sistema de recerca i coneixement i a la transferència de coneixement.
- Mobilitzar l'estratègia industrial al voltant de grans desafiaments industrials, com per exemple la intel·ligència artificial i els seus usos per tal de contribuir al benestar de les persones i la societat en general.
- Optimitzar la creació i incubació d'empreses tecnològiques disruptives, vinculant escoles de negocis de prestigi, ciència frontera i experts en gestió i estratègia.
- Aportar incentius per relacionar estretament les Institucions de recerca d'excel·lència amb les PIME de Catalunya.
- Consolidar el creixement d'EURECAT com a centre tecnològic català perquè assoleixi unes dimensions i un impacte similars als dels centres tecnològics internacionals de referència.
- Consolidar la Xarxa de Centres Tecnològics (TECNIO) i el suport d'altres estructures, com ara els parcs científics i tecnològics o altres organismes, com a estructures de transferència.

- Potenciar el Pla de Doctorats Industrials amb l'objectiu d'augmentar l'impacte de la transferència de talent universitari a l'empresa i a altres organitzacions, especialment a les pimes.
- Fomentar la cultura innovadora mitjançant l'establiment d'estructures mixtes i xarxes publicoprivades.
- Augmentar la mobilitat del personal tècnic i investigador cap a les empreses.
- Potenciar algunes estructures de gestió de la innovació a Catalunya per competir al màxim nivell per la captació de recursos a la Unió Europea.
- Crear hubs d'innovació i de transferència universitària i de recerca per especialitzacions i vincular-les a les xarxes euroregionals per incrementar la recaptació de fons europeus del nou septenni 21-27.

CIÈNCIA I SOCIETAT

Fer partícip la població del marc conceptual científic actual per tal de copsar la seva força, així com les seves limitacions, és també una prioritat de primer ordre. El debat sobre el canvi climàtic i la COVID-19 en són dos exemples indiscutibles. A més, cal abordar el debat ètic que certs desenvolupaments tecnològics actuals han creat en la nostra societat.

- Aprovar la llei de la Ciència, que ja ha estat redactada pel Departament d'Empresa i Coneixement.
- Promoure un debat a escala catalana, incloent-hi tots els agents socials, sobre el marc ètic en què s'haurien d'inscriure els nous desenvolupaments tecnològics —principalment d'intel·ligència artificial— amb l'objectiu final de legislar sobre la qüestió.
- Promoure la col·laboració per a la creació de material de divulgació científica, entre departaments de la Generalitat, universitats, centres de recerca i la iniciativa privada.
- Impulsar el Pla nacional de divulgació científica que impliqui tots els actors possibles: Generalitat, ajuntaments, diputacions, consells comarcals, universitats, centres de recerca, centres educatius, museus, cambres de comerç, grans empreses, empreses mitjanes, mitjans de comunicació i altres organismes que hi vulguin col·laborar.

5.3 LA DIGITALITZACIÓ

Vint-i-cinc anys després de la invenció de la impremta (al voltant de 1453) ja n'hi havia una a Catalunya. A mitjans del segle XIX, Catalunya va ser un dels pocs països del sud d'Europa que va fer la revolució industrial. Ara, amb la revolució digital, el repte es repeteix i hi hem de tornar a ser.

AVANÇAR CAP A LA SOCIETAT DIGITAL

La digitalització és una revolució transversal que ens afecta a tots (persones, empreses i administració) i cal afrontar-la des de tots els àmbits de l'activitat de govern, des de l'educació o les polítiques socials, en allò que afecta la formació, fins a la seva plena incorporació en l'activitat de les empreses o de l'administració.

- Impulsar una ciutadania digital: plena, apoderada, capacitada i protegida, així com la millora de la governança digital apoderant la ciutadania amb polítiques de transparència i participació.
- Definir i aprovar un marc normatiu català de drets i deures digitals que protegeixi els drets dels ciutadans de Catalunya en l'entorn digital, així com ja estem fent en l'entorn físic. A la neutralitat a la xarxa hi hem de sumar la defensa de la llibertat d'expressió i la llibertat d'Internet, tot vetllant per evitar que accions en la línia contrària a aquestes puguin quedar exemptes de responsa–bilitats.
- Defensar la neutralitat de la xarxa per tal que tot el trànsit d'Internet sigui trac–tat de la mateixa manera, sense discriminació, restricció ni interferència, independentment del remitent, el receptor, el contingut, el dispositiu, el servei o l'aplicació.

Aquest és un principi important per garantir la igualtat de tots els usuaris a la xarxa; amb la qual cosa, cap usuari/empresa podrà pagar per tenir un tracte prioritari ni cap empresa pro-

veïdora d'Internet podrà cobrar o discriminar en contra dels continguts de la competència. La neutralitat a la xarxa també es important per afavorir la innovació i l'experimentació que ha caracteritzat el sector de la tecnologia en els últims anys.

LLUITAR CONTRA LA BRETXA DIGITAL

La pandèmia ha posat de manifest que el concepte de bretxa digital s'ha ampliat, no només afecta les persones i les llars que per motius econòmics no hi poden accedir, sinó també aquelles que no disposen d'unes capacitats digitals molt superiors al que fins ara es considerava un ciutadà competent digitalment. Per combatre la bretxa digital cal:

- Fomentar la disponibilitat del maquinari i accés a internet per famílies vulnerables, especialment si tenen fills en edat d'escolarització. Si cal, amb mesures com pot ser aprofitar el maquinari que es diposita en els punts verds tot fomentant a la vegada l'economia circular.
- Reforçar els cursos per aquelles persones que no disposen de competències digitals bàsiques i crear nous cursos per millorar la formació del ciutadà digital.
- El Govern català reclamarà al govern central la creació d'un bo social digital per aquelles persones en una situació de vulnerabilitat econòmica, tal com ja es dona en el subministrament elèctric i del gas.

TRANSFORMACIÓ DIGITAL DE LES EMPRESES I POTENCIACIÓ DEL SECTOR TIC

La digitalització de les formes de producció i treball és clau per aconseguir un nou salt endavant en la productivitat i la competitivitat de l'economia catalana.

- Reforçar el programa ProAcció 4.0 de digitalització empresarial per fer-lo arribar a empreses i sectors d'arreu del país per tal d'estimular nous projectes d'innovació en tecnologies emergents (intel·ligència artificial, big data, Internet de les coses, machine learning, realitat augmentada, blockchain, robòtica...).
- Promoure el lideratge de Barcelona com a hub digital internacional acompanyant-lo de la resta de pols de l'economia digital en ciutats com Girona, Lleida, Mataró o Reus. Treballarem conjuntament amb tots aquests nodes digitals la captació i retenció de talent global.
- Expandir el programa Barcelona Digital Talent creant una versió nacional, Catalonia Digital Talent, per impulsar la generació i la captació de talent digital als principals nodes TIC del país més enllà de Barcelona.
- Crear una oficina per a la digitalització empresarial que concentri tots els serveis i ajuts, incloent-hi una línia ampliada de finançament de l'Institut Català de Finances a projectes de digitalització.
- Potenciar les empreses catalanes del sector TIC a la vegada que estimular la inversió i la implantació d'empreses foranies amb la finalitat de configurar un clúster potent i dinàmic de la indústria TIC a Catalunya.
- Aprofitar la situació de Barcelona, com el Mobile World Capital fins al 2023, per impulsar un clúster europeu de tecnologies del mòbil a Barcelona.
- Plantejar al govern central la realització dels canvis normatius necessaris per afavorir la competència i garantir l'abaratiment dels serveis de telecomunicacions, especialment de la banda ampla i l'augment de les velocitats de servei.

GOVERN OBERT I ADMINISTRACIÓ DIGITAL

Aquesta transformació és crítica al sector privat, però també al sector públic perquè la digitalització ajudarà a reduir la burocràcia apropant l'administració als ciutadans. A la vegada, defensem un model d'Administració amb una visió ciutadà-cèntrica, més oberta, més transparent, més compromesa amb la rendició de comptes cap als ciutadans.

- Millorar la transparència efectiva amb nous sistemes d'accés a les dades obertes de l'administració més fàcils i intuïtius.
- Facilitar els tràmits digitals millorant-ne la

usabilitat amb dissenys nous des del punt de vista del ciutadà.

- Promoure la reproducció en línia (streaming) oberta en tots els actes públics organitzats o promoguts per la Generalitat de Catalunya i per les altres administracions.
- Desenvolupament d'estratègies orientades cap a una Administració innovadora i digital centra–da en les persones, els processos, les dades i la tecnologia.

EQUILIBRI TERRITORIAL

L'extensió de la connectivitat a tots els pobles i ciutats del país és una garantia d'oportunitats econòmiques i socials arreu del país, i una de les claus necessàries per garantir la competitivitat, l'equilibri i la cohesió territorial de tot Catalunya.

- Garantir l'execució d'inversions a la xarxa de fibra òptica per arribar a més d'un 90 % de la població catalana en els pròxims quatre anys.
- Garantir l'accés a xarxa de fibra òptica al 100 % dels polígons industrials de Catalunya.
- Invertir en sistemes de connexió alternativa (radioenllaç i similars) per portar l'accés a la xarxa d'altes prestacions arreu del país.
- Crear un fons pel finançament de l'accés universal per a l'extensió de cobertura de banda ampla de nova generació i el desplegament de xarxes d'alta i molt alta velocitat en zones en què no existeix oferta i en què no estigui prevista a curt termini. Aquest fons haurà de tenir els recursos suficients per complir amb els objectius de l'Agenda Digital Europea.

TELETREBALL

La pandèmia ha accelerat el teletreball com una necessitat, però cal consolidar-lo com una oportunitat per treballar i viure millor arreu del país. L'estalvi de temps, la millora de la mobilitat, la reducció de costos i la conciliació són grans avantatges d'aquesta fórmula de treball que la tecnologia fa possible.

Caldrà fomentar les polítiques públiques que incentivin el teletreball adaptant-lo a les necessitats de les empreses i els treballadors. Des de la Generalitat i la resta d'administracions públiques s'han de fomentar les inversions necessàries en tecnologia i altres infraestructures per tal que el teletreball sigui un motor d'equilibri territorial que porti l'ocupació de qualitat a tots els pobles i ciutats del país.

- Fomentar la negociació i el pacte sobre la regulació i l'incentiu al teletreball al proper Acord Interprofessional de Catalunya.
- Impulsar la presència de coworkings i altres espais d'oficina compartida a totes les comarques de Catalunya per facilitar i promoure el teletreball.
- Promoure el teletreball entre els treballadors de la Generalitat com a eina de conciliació, productivitat i reducció de costos a l'administració.

FORMACIÓ I GENERACIÓ DE TALENT

El sector digital és un sector de futur que genera ocupació de qualitat, però el seu creixement es veu frenat per la falta de talent. Cal invertir en la formació accelerada de nous professionals TIC des de la formació professional (amb un impuls al sistema dual) i la universitat, però també a través de nous programes professionalitzadors.

- Impulsar l'Estratègia Catalana del Talent Digital amb l'objectiu d'augmentar més d'un 25 % en quatre anys el nombre de treballadors catalans a la indústria digital.
- Potenciar la creació de perfils tecnològics a Graus Mitjans, Superiors i Universitaris, per a què hi hagi més capital humà disponible per desenvolupar eines de digitalització (programació). Potenciar també la inclusió del talent femení en aquest àmbit.

VOCACIONS STEAM I EQUILIBRI DE GÈNERE

Cal reforçar les vocacions científiques i digitals amb especial atenció a la presència femenina al sector. Moltes de les feines de prestigi i ben pagades són al sector tecnològic i la presència de la dona en aquests sectors continua sent baixa.

- Desenvolupar un programa integral d'estímul a l'àrea steam (science, technology, engineering & math) des de primària fins a l'accés a la universitat per tal de reforçar les vocacions científiques i digitals, amb especial atenció i accions específiques orientades a l'equilibri de gènere.

DESENVOLUPAR EL 5G

El 5G representarà una revolució digital dins de la revolució digital, amb l'adveniment de l'Internet de les coses (IOT), cosa que representarà un notable increment del PIB. Seria important, com amb la fibra òptica, que hi hagués un desplegament ràpid i complet per tot el territori o, almenys, cal que el 5G no quedi limitat a les àrees més poblades. El 5G pot servir també per incrementar el teletreball pertot el territori català.

- Potenciar l'Estratègia 5G de Catalunya per convertir aquesta tecnologia en motor d'ocupació, innovació, emprenedoria i creixement econòmic.
- Impulsar projectes pilot d'aquesta tecnologia en l'àmbit de la governança digital, les smart cities, la indústria, els continguts (media) i el sector primari.
- Combinar la Iniciativa 5G Barcelona amb altres programes pilot similars en ciutats mitjanes i àrees rurals.
- Fomentar la generació de talent 5G a tots els nivells com a eina de creació d'ocupació i d'impuls a l'emprenedoria en aquesta tecnologia emergent.

SMART CITIES

- Facilitar que Barcelona i la xarxa de ciutats mitjanes del país acullin programes pilot de noves tecnologies relacionades amb les smart cities.
- Potenciar els programes de compra pública innovadora per desenvolupar solucions innovadores de tecnologia urbana en col·laboració amb les administracions locals.

FIRES I CONGRESSOS

Barcelona ha de mantenir el lideratge europeu i global que ostenta actualment en congressos de l'àmbit digital. Més enllà de mantenir i potenciar el Mobile World Congress i la fira Smart City Expo, és important aconseguir acollir a la ciutat nous congressos internacionals de tecnologies emergents com el 5G o la Intel·ligència Artificial.

5.4 TRANSFORMAR LA MOBILITAT

Per un transport públic sostenible, accessible i de qualitat

Incrementar els serveis de transport públic i fer-lo més sostenible, accessible i de qualitat constitueix un dels eixos imprescindibles de la transformació de la mobilitat que cal dur a terme a Catalunya. En aquest, com en altres àmbits, cal recordar que per fer possible tot el que cal fer és imprescindible un millor finançament de Catalunya i que l'administració de l'Estat apliqui un altre tracte a Catalunya en la seva acció de govern.

- Rodalies, regionals, metro, xarxes d'autobusos, el transport públic, seran objectius prioritaris de la transformació de la mobilitat.
- Redimensionar Rodalies. Incrementar freqüències i qualitat de servei. Convertir Rodalies en línies de metro regionals a les comarques del Garraf, Maresme, Bages, Osona, Maresme, Vallès Oriental i Occidental.

- Posar en marxa una nova generació de línies de busos ràpids que connectin els diferents modes de transport i àmbits actualment congestionats de manera ràpida.
- Desenvolupar infraestructures de carrils ràpids per transport públic i aparcaments connectats amb serveis de transport ràpid.
- Reprendre, en la mesura de les capacitats financeres que es disposi, els projectes de la L9 i l'ampliació de la L3 i la L1.
- Iniciar la construcció de la línia L8 dels FGC que ha de connectar Gràcia i la plaça Espanya.
- Estudiar la possibilitat que els FGC passin a gestionar les línies de Rodalies o alguna de les línies.
- Crear una Autoritat Catalana de la Mobilitat que integri les autoritats actuals existents, i per gestionar tots els recursos que se cedeixin en el marc dels acords d'assumpció íntegra de les competències en matèria de mobilitat a Catalunya.
- Reclamar més transparència a l'AMB en relació amb els ingressos i despeses que cobra i gasta a cada municipi a través dels ingressos que percep i els serveis que presta, i en particular reclamarem el desglossament de la despesa de l'AMB en serveis de transport a cada municipi, així com el pressupost d'inversions territorialitzades a cadascun d'ells per la millora del servei.

EL GOVERN CATALÀ RECLAMARÀ AL GOVERN CENTRAL:

- Contribuir al finançament anual ordinari de l'Autoritat del Transport Metropolità en el mateix import que el de la Generalitat de l'any 2020, que és de 437 M€.

  Cal recordar que el Ministeri de Transports ha pressupostat aportar 109 M€ per l'any 2021 al transport regular de passatgers de l'àrea metropolitana de Barcelona (una quarta part que la Generalitat) quan fa uns anys, el 2008, el Ministeri de Foment aportava 173 M€.
- Contribuir al finançament dels consorcis de transports de Girona, Lleida i Tarragona.
- Vetllar per a què, en el primer semestre de 2021, la Comissió Mixta d'Assumptes Econòmics i Fiscals Estat-Generalitat de Catalunya acordi el procediment per fer efectiu el finançament, a la Generalitat, del dèficit operatiu anual dels serveis de Rodalies i Regionals, tal com va quedar establert en els pressupostos de l'Estat pel 2021, amb l'aprovació d'una esmena del PDeCAT.
- Assegurar l'execució del nou Pla de Rodalies 2020-30 que preveu una inversió de 6.345,92 M€ fins al 2030. Serem bel·ligerants per evitar nous incompliments de l'Estat en la inversió en Rodalies, ja que en el passat (tant el govern socialista com el del PP) van incomplir totalment el Pla de Rodalies 2008-2015, pressupostat amb més de 4.000 M€, dels quals al cap d'onze anys tan sols s'havia executat el 14 %.

TRANSFORMACIÓ EN LA TIPOLOGIA DE VEHICLES I SERVEIS DE MOBILITAT

Impulsar la transició cap al vehicle elèctric, que durant els pròxims anys haurà de conviure amb vehicles de combustió d'alta eficiència, i on la indústria catalana és molt competitiva.

- Impulsar un Pla sectorial per posicionar la nostra indústria de l'automòbil en puntera en l'àmbit de la mobilitat elèctrica.
- Atorgar tot el suport als treballs de la Taula per a la Reindustrialització de Nissan per la consecució d'inversions en l'àmbit de la mobilitat elèctrica en els terrenys que desocuparà Nissan a la Zona Franca de Barcelona, i que, a més, pugui permetre el manteniment d'una part substancial dels llocs de treball.
- Impulsar un centre de recerca de bateries elèctriques i del seu reciclatge.
- Incorporar, de manera ordinària, els autobusos municipals elèctrics.
- Afavorir la mobilitat fonamentada en el vehicle compartit, en especial a les ciutats.

ADEQUAR LES INFRAESTRUCTURES ENERGÈTIQUES I URBANÍSTIQUES DE MOBILITAT

El país encara és lluny d'estar preparat per a la mobilitat elèctrica. Falten infraestructures energètiques i urbanístiques per donar-hi suport, inclús falta desenvolupar normativa per potenciar amb celeritat la seva implantació.

- Impulsar la instal·lació de punts de recàrrega pels vehicles elèctrics.
- Regular l'establiment, en les noves estacions de recàrrega, d'un únic tipus d'endoll, de targeta de pagament i de software d'identificació del client i de control de recàrrega, tal com han fet altres països (com, per exemple, Anglaterra).
- Articular la col·laboració publicoprivada per instal·lar punts de recàrrega per tal de connectar les principals ciutats del país (com han fet a Alemanya).
- Estimular i facilitar la instal·lació de punts de recàrrega als garatges comunitaris particulars, als de les empreses i als de l'administració.
- Procedir a garantir una ràpida implementació d'infraestructures de recàrrega a tots els aparcaments dels edificis, i especialment en els de rehabilitació i nova construcció i els de l'administració.
- Implementar sistemes de mobilitat sostenible en espais territorials específics, com l'àrea central del Camp de Tarragona o altres àrees metropolitanes, a través d'ecovies que combinin el transport públic i la connexió interurbana de carrils bici.
- Revisar el marc normatiu per fomentar els desplaçaments amb bicicleta i per augmentar la seguretat dels ciclistes i dels vehicles de mobilitat personal.

LES INFRAESTRUCTURES DE TRANSPORTS I COMUNICACIONS QUE NECESSITEM

XARXA VIÀRIA DEPENENT DE LA GENERALITAT

- Articular un programa accelerat de manteniment de les carreteres de la xarxa viària depenent de la Generalitat, cosa que ha de revertir en una millora de la seguretat.
- Resoldre els colls d'ampolla viaris més urgents amb projectes com la millora de la capacitat i seguretat de l'Eix Diagonal (que uneix les comarques de l'interior: Bages, Anoia, i Alt Penedès amb el Garraf a la zona central de la Mediterrània); el tram Berga-Bagà de la C-16; la millora dels diferents enllaços i l'ampliació de les bonificacions en els peatge de Sant Vicenç de Castellet per rebaixar la intensitat de trànsit de la C-55; l'eix entre el Baix Llobregat i el Bages; l'eix de l'Ebre; l'accés als Pallars; l'accés de la Selva marítima des del Maresme; o la culminació de la connexió entre el túnel de Bracons i l'AP-7 per Olot.
- Millorar la xarxa viaria a les carreteres C-53 i C-26 (tram Tàrrega-Balaguer-Alfarràs), C-14 (entre Tàrrega i Adrall), C-233 (entre Bellpuig i Flix), C-55 (trams Manresa-Castellbell i el Vilar, variant de Castellgalí i Cardona-Manresa), C-59 al Moianès, la C-12 entre Jesús i Vinallop, la C-63 que comunica Lloret de Mar amb Olot, la C -26 entre Solsona i Berga, la C-241 entre Montblanc i Santa Coloma de Queralt o la C-37 entre Alcover i Valls i entre Valls i El Pla de Santa Maria; i construir l'anella viària del Delta.
- Desenvolupar el Pla de Mobilitat del Maresme, el del Vallès Occidental, el del Vallès Oriental i el del Bages una vegada s'hagi consensuat amb aquestes territoris i que marqui les prioritats d'execució d'infraestructures a la xarxa viària.
- Orientació de la xarxa viària bàsica a vies de 2+1 carrils i vies preferents (com cruïlles a diferent nivell) en els casos que sigui possible.
- Fer un Pla de millora integral viària prioritzant l'execució de les actuacions més apres-

sants, amb especial atenció a les zones rurals com és el cas del Pirineu.

- Desenvolupar un Programa de millora, ampliació i conservació de camins.

FERROCARRILS DEPENDENTS DE LA GESTIÓ DE LA GENERALITAT

- Reforçar la gestió pròpia de la Generalitat en els serveis de Rodalies, un cop s'hagi acordat el procediment pel finançament del dèficit que correspon a l'Estat.
- Optimitzar les línies ferroviàries seguint el model de la Lleida-Pobla de Segur, que és gestionada per FGC. Model aplicable, entre altres, a la línia Riba-roja–Reus–Tarragona o Girona–Figueres–Frontera francesa.

AEROPORT LLEIDA-ALGUAIRE I HELIPORTS

- Aprofitar millor i incrementar les prestacions de l'aeroport Lleida-Alguaire pel transport de mercaderies, especialment les agroalimentàries.
- Analitzar les propostes dels sectors empresarials per utilitzar les instal·lacions de l'aeroport Lleida-Alguaire per a l'impuls de noves iniciatives tecnològiques a l'entorn dels drons i dels mini satèl·lits, així com a aeroport de proves dels nous avions amb hidrogen i energies alternatives del Sud de la UE.
- Construcció d'un heliport a la Terra Alta.

PORTS DE LA GENERALITAT

- Incidir en una més gran descentralització dels Ports de l'Estat situats a Catalunya, ja que són la porta per on entren i surten una part molt important de les mercaderies catalanes i representen conjuntament un percentatge cabdal del PIB català.
- Impulsar la millora de la gestió dels ports catalans dependents de la Generalitat.
- Potenciar el Port d'Alcanar com el port comercial de les Terres de l'Ebre.
- Arranjar l'entrada a la bocana de Santa Margarida de Roses, per solucionar els problemes estructurals.

Una part rellevant de les infraestructures de transports i comunicacions que determinen la mobilitat a Catalunya depenen de l'Administració General de l'Estat. El Govern català reclamarà al govern central:

SOBRE FINANÇAMENT

- El pagament dels 3.967 milions d'euros corresponents al deute derivat de la disposició addicional tercera de l'Estatut relativa al diferencial d'inversió que durant set anys havia d'executar l'Estat a Catalunya, en relació amb el pes de Catalunya en el PIB de l'Estat i que no ha executat. Aquests recursos han de permetre a la Generalitat executar inversions que fins ara no ha pogut fer.

SOBRE FERROCARRILS

- La titularitat i l'administració de la totalitat de la xarxa ferroviària que transcorre per Catalunya, conjuntament amb els fons suficients per poder fer les inversions necessàries, amb especial atenció a la xarxa regional i de rodalies i al Corredor Mediterrani.
- El ple compliment del pla acordat el 2004 d'eliminació de passos a nivell a Catalunya i que havia d'estar enllestit l'any 2010. Entre aquests, exigir una especial prioritat a l'inici de les obres pel soterrament de les vies a Montcada, l'Hospitalet i Sant Feliu de Llobregat que acumulen un balanç nefast d'accidents mortals.
- Executar l'Agenda Catalana del Corredor Mediterrani, que inclou els accessos ferroviaris al Port de Barcelona, els accessos ferroviaris al Port de Tarragona, el tercer fil entre el límit administratiu amb el País Valencià i Castellbisbal, el tercer fil Tarragona–Reus, el tercer fil Figueres–Portbou, les terminals ferroviàries de la llera del riu del Port de Barcelona i la de la ZAL del Port de Tarragona, la connexió de la terminal de Vi-

lamalla amb l'ample UIC o l'autopista ferroviària Port de Barcelona amb París, Dortmund i Calais.

SOBRE LA XARXA VIÀRIA

- Aplicar un programa accelerat de millores en el manteniment de la xarxa estatal de carreteres a Catalunya.
- Assumir la titularitat de la xarxa viària de titularitat de l'Estat espanyol a Catalunya amb els fons suficients per poder fer les inversions necessàries.
- Donar prioritat a la finalització d'obres que s'estan executant des de fa molts anys, com per exemple els accessos viaris al Port de Barcelona (inici de l'expedient: 2002), la B-40 entre Viladecavalls i Olesa de Montserrat (inici de l'expedient: 1994), el desdoblament de la N-II a Girona (inici de l'expedient: 2000) o la connexió entre l'A2 i la B-30/AP7 (inici de l'expedient: 1998).
- També la millora de la N-260 al Pirineu (inici de l'expedient: 1993), l'execució de l'l'A-27 entre Valls i Montblanc (inici de l'expedient: 1997) i de l' A-14 entre Almenar i la Franja (inici de l'expedient: 1999), les variants de la N-240 de Riudoms, de Corbera d'Ebre i de Gandesa (inici de l'expedient: 1999) i la connexió de l'A-2 amb la C-32 (inici de l'expedient: 1994), entre altres.

SOBRE ELS PEATGES A LES AUTOPISTES

- Treballar perquè els diferents peatges de les vies d'alta capacitat a Catalunya s'eliminin. A la vegada s'haurà d'implementar un sistema de finançament just i raonable que permeti el manteniment i renovació d'aquestes infraestructures al país per garantir la seguretat viària i sense renunciar al principi de qui contamina ha de pagar.

SOBRE AEROPORTS

- Acordar amb l'Estat la implantació d'un model de gestió aeroportuària propi de Catalunya, amb un impacte més directe sobre l'economia i la població catalana, capaç de potenciar els vols continentals i intercontinentals.

El model ha de ser de gestió individualitzada dels quatre aeroports d'interès general amb seu a Catalunya (Barcelona–El Prat, Girona–Costa Brava, Reus i Sabadell). La Generalitat se subrogarà en la posició de l'Estat espanyol en la titularitat dels quatre aeroports i en la posició dels gestors de l'explotació, conservació, direcció i gestió dels serveis aeroportuaris i comercials.

- Mentre aquest model de gestió individualitzada no s'apliqui, exigim millors dotacions per a l'aeroport del Prat, tant per la licitació de contractes de serveis com els de control i seguretat, així com també en la dotació de personal, avui dependents del Ministeri de l'Interior per control de passaports.
- En el cas dels aeroports de Girona i Reus cal incrementar les inversions i reduir les taxes aeroportuàries amb la finalitat de fer-los més competitius per a la captació de vols.
- L'acceleració dels tràmits per tal que l'Aeroport d'Andorra–la Seu disposi del sistema de navegació IRF, que permet als avions operar amb sistema GPS i, per tant, aterrar en circumstàncies de menys visibilitat. L'aeroport s'ha d'obrir a les operacions a aeronaus que arribin fora de l'espai Schengen.

SOBRE PORTS

- El traspàs de les competències marítimes, de les autoritats portuàries dels ports de Barcelona i Tarragona possibilitant el seu funcionament independent i de regulació de la franja costanera (fixar les taxes, gestió de la marina mercant, actuacions de protecció dins del domini públic maritimoterrestre, etc.).
- La conversió de Palamós en Port Schenguen.

6

Economia i Treball

Quatre reptes globals que, tant sí com no, hem d'afrontar

6.1 PRIORITATS EN EL CURT TERMINI I MIG TERMINI

La pandèmia té un origen sanitari, però conseqüències econòmiques greus. Contra la pandèmia, les mesures de protecció i per evitar contagis s'adopten des d'una vessant sanitària, però el fet que incideixen tan directament sobre tota l'activitat productiva i laboral exigia un diàleg constant amb els sectors més afectats i establir uns protocols de gestió i informació, en funció de les dades d'evolució de la pandèmia que no s'han produït. La desinformació a sectors afectats fins al darrer moment ha acompanyat a decisions importants relatives a la pandèmia. Tampoc s'ha diferenciat entre municipis grans i petits, quedant aquests darrers i les seves activitats encara més afectats.

D'altra banda, si els ERTO han pogut sostenir vius els contractes laborals, no ha passat el mateix amb la cobertura de les despeses fixes com ara lloguers o subministraments que han tingut les empreses i treballadors autònoms, la qual cosa comporta que un percentatge rellevant de petites empreses no podrà tornar a emprendre l'activitat. Han faltat recursos; hi ha hagut mala gestió en la tramitació dels ERTO, en la tramitació dels ajuts als autònoms, en la informació de les mesures de suspensió i limitació d'activitat; i en definitiva, hi ha hagut desorientació.

Per fer front als principals riscos de la pandèmia, les prioritats són:

- Controlar la pandèmia econòmica i social que acompanya a la sanitària, abocant-hi molts més recursos, els quals haurien de venir de Madrid, però si Madrid no actua, també podrien venir de Catalunya. És hora d'endeutar-se per salvar empreses i ocupacions, per salvar teixit laboral i productiu. És hora de governar.
- Incrementar el diàleg i la interlocució amb els sectors, amb el comerç, amb el turisme, amb el dels esports, amb el sector de l'oci, amb el de la cultura... per adaptar mesures més reflexionades i valorades pels mateixos sectors, per informar amb més antelació de les mesures que el Govern està disposat a prendre.Eliminar incerteses, preparar protocols d'actuació en funció dels indicadors sanitaris i epidemiològics. Fer-los públics i compartir-los amb les associacions que agrupen les entitats afectades. Reduint incerteses es redueixen riscos.
- Preparar escenaris i plans específics de recuperació amb cadascun dels sectors, per intentar minimitzar el risc d'arrencades sobtades seguides de frenades igualment sobtades de l'activitat, tal com ja ha passat amb algun sector.
- Simplificar la tramitació administrativa, reforçar tots els serveis d'acompanyament i de gestió de la crisi, accelerar la digitalització. La primera onada de la crisi ens podia agafar desprevinguts, la segona ja no tocava. Cal preparar tota l'administració per poder donar resposta àgil a totes les demandes que facin les empreses en relació amb la situació de crisi, però també per ajudar a la recuperació.
- Articular un pla d'estímuls a la ràpida recuperació econòmica i laboral de l'activitat amb incentius financers i fiscals, en el cas de ser necessaris, destinant a salvar, recuperar i mantenir el màxim nombre d'empreses, i amb especial atenció al procés de recuperació de l'ocupació. No totes les empreses podran recuperar immediatament tota l'ocupació que tenien abans de la pandèmia, i això requerirà exigir a l'Estat que flexibilitzi la normativa actual.

PER AFRONTAR LA TRANSFORMACIÓ QUE HA DE DONAR CONTINUÏTAT A LA RECUPERACIÓ, LA CLAU SÓN ELS FONS EUROPEUS PER LA RECUPERACIÓ NEXT GENERATION

- Urgeix conèixer les regles per les quals es podrà optar a aquests recursos europeus. Des del PDeCAT apostem perquè siguin projectes competitius, destinats a sectors industrials i de serveis que arrosseguin transformacions rellevants i activitat econòmica.
- Reivindiquem que la distribució dels Fons Europeus incorpori una reserva rellevant per a PIMES.
- La Generalitat ha de participar en la selecció i gestió dels projectes beneficiaris, com a bona coneixedora del teixit industrial i de serveis que tenim.
- Els Fons europeus han d'actuar sobre l'economia catalana com a palanca per fer front als quatre grans desafiaments globals que Catalunya ha d'afrontar: transició ecològica i energètica, digitalització, recerca i innovació i mobilitat, reptes globals que tenen les seves particularitzacions a cadascun dels sectors, la industria, el turisme, l'agricultura, l'energia, els serveis...

PER FINANÇAR LA RECUPERACIÓ DE LA POLÍTICA SOCIAL, SANITAT, ENSENYAMENT... I LA RECUPERACIÓ ECONÒMICA, LA GENERALITAT NECESSITA UN ALTRE FINANÇAMENT

- El finançament de la Generalitat no és sostenible. La sanitat està mal finançada, l'ensenyament està mal finançat, les polítiques d'habitatges van mancades de recursos, l'atenció a la dependència no cobreix les necessitats que ha de cobrir per manca de recursos, les universitats i els centres de recerca necessiten més pressupost... És evident que el finançament de la Generalitat no cobreix per finançar les competències que té assignades. A més, la revisió del sistema s'havia de fer l'any 2014, fa vuit anys, però no s'ha fet; i el dèficit fiscal de Catalunya amb l'Estat és absolutament excessiu.
- A curt termini, el finançament de Catalunya ha d'augmentar entre 7.000 i 10.000 milions d'euros anuals, el que equivaldria a reduir el dèficit fiscal Catalunya Espanya entre un 45 % i un 65 %, un dèficit que any rere any ens empobreix, ens retalla els recursos que necessitem per educació, per sanitat, per compensar als autònoms i PIMES afectats per la crisi, per consolidar els centres de recerca...
- Caldrà reduir el deute de la Generalitat amb l'Estat com a compensació pel retard en la revisió del sistema de finançament. Vuit anys de retard en la revisió del sistema són vuit anys de generació d'un dèficit superior al que hauria tingut la Generalitat amb un millor finançament. Cal compensar-ho i la via és la condonació parcial del deute que la Generalitat manté amb l'Estat.

6.2 POLÍTICA FISCAL

ESTIMULAR L'ECONOMIA, REDUIR LES DESIGUALTATS

Articular de manera equilibrada el sistema fiscal per respondre alhora a les diferents funcions que ha de cobrir la fiscalitat no és fàcil. El PDeCAT defensa una política fiscal capaç de donar resposta a tres funcions principals de la fiscalitat a les societats desenvolupades, i més particularment a les europees:

- La primera funció és mantenir l'estat del benestar, el qual és un pilar fonamental d'una societat que lluita contra les desigualtats.
- La segona, estretament lligada amb la primera, és una funció redistributiva: qui més guanya més ha de contribuir.
- I la tercera, sovint difícil d'articular, és estimular l'activitat productiva que, a Europa, s'ha de fer en estreta competència amb les economies d'altres països europeus, i fins i tot amb estreta competència amb altres territoris de l'estat espanyol, la qual cosa significa que la política fiscal és un element determinant de la competitivitat del país.

Els impostos són fonamentals per garantir una societat solidària, amb bons serveis públics i les cobertures socials necessàries per garantir l'equitat i la igualtat d'oportunitats.

La Catalunya autonòmica té un pes marginal en la definició de la política fiscal aplicada a

persones i empreses, la qual cosa ens impedeix reformar-la adequadament per impulsar la reactivació i la renovació econòmica, el creixement, la creació d'ocupació i combatre les desigualtats. Això ens obliga a incidir sobre les polítiques fiscals de l'Estat.

Un element negatiu del sistema fiscal espanyol és que té una alta càrrega burocràtica, amb tipus impositius elevats i recaptació efectiva baixa. Tenim dels tipus més elevats d'Europa en fiscalitat directa i de les recaptacions tributàries més baixes de la UE. Aquest fet denota la ineficiència del sistema tributari i la permissivitat amb el frau i l'elusió fiscal.

D'altra banda, pràcticament **no s'han desenvolupat les polítiques destinades a la sostenibilitat ambiental,** la qual cosa també implica que cal fer reformes rellevants per, sense incrementar la pressió fiscal, incorporar els criteris de minoració d'emissions i de defensa del medi ambient.

La fiscalitat és un element clau per a la competitivitat d'un país i particularment per a la captació d'inversions i ocupacions, especialment a la Unió Europea. Hi ha competència fiscal entre els estats i avui, Catalunya i l'Estat espanyol, tenim una fiscalitat menys atractiva per l'activitat econòmica que altres estats de la Unió, fins i tot que estats veïns com ara Portugal o Itàlia. Urgeix canviar aquesta situació.

- **Cal garantir una fiscalitat justa i adequada a l'activitat econòmica que manté cada empresa en els països on opera.**
- **S'han de corregir aquelles regulacions que ens fan perdre competitivitat fiscal per a la captació d'inversions i ocupacions.**
- I, finalment, és imprescindible **avançar cap a una certa harmonització fiscal a la UE per evitar l'aplicat per determinats estats.**

Aquesta situació de dumping fiscal també es dona dins de l'estat espanyol. **Madrid aprofita la seva posició de capitalitat per aplicar una baixa fiscalitat en els tributs on té competències.** L'objectiu és atraure la domiciliació de seus socials i de persones amb patrimonis elevats de la resta de l'Estat. **Per alguns aquesta és una situació que exigeix harmonitzar impostos com els de Patrimoni i Successions. No és el cas del PDeCAT.** Els impostos sobre el Patrimoni i sobre Successions conformen una petita part del finançament de la Generalitat i **no es tracta de perdre competències en àmbit tributari, al contrari, el que pertoca és augmentar-les, tal com proposava l'Estatut del 2006 o com tindrem quan esdevinguem un estat independent.**

L'any 2006, en aprovar l'Estatut, Catalunya va incorporar-hi el 'Pacte Fiscal' i 'l'Agència Tributària de Catalunya' que havia de recaptar tots els impostos, plantejaments que les Corts espanyoles van acceptar, però que el Tribunal Constitucional va rebutjar declarant-ho inconstitucional, malgrat ser un règim fiscal homologable al del País Basc.

Els catalans volem definir la nostra pròpia política fiscal. Catalunya s'ha de dotar de les competències necessàries per a poder estructurar una fiscalitat justa, àgil i capaç de garantir també la competitivitat i el progrés econòmic que empenyen l'ascensor social. Una fiscalitat al servei del creixement, de la creació d'ocupació i de la lluita per la minoració de les desigualtats.

REFORÇAR L'AUTONOMIA FISCAL CATALANA I LA LLUITA CONTRA EL FRAU FISCAL

- **La Generalitat ha de tenir la titularitat de tots els impostos suportats a Catalunya,** i subsidiàriament i temporalment, fins a l'assoliment d'aquest objectiu, l'Estat ha de traspassar o delegar a la Generalitat les competències normatives i de gestió d'aquests.
- **L'Agència Tributària de Catalunya ha de poder recaptar, gestionar, liquidar i inspeccionar tots els tributs generats a Catalunya.** En aquest sentit, impulsarem la cessió i gestió de l'Impost de Societats (IS) amb l'objectiu d'ampliar les deduccions objecte de la reinversió del benefici per a projectes d'innovació i recerca.
- **La lluita contra el frau i contra l'economia submergida és una prioritat.** La Generalitat ha de disposar de les bases de dades i competències necessàries per prevenir, detectar i sancionar les conductes fraudulentes.

AMPLIAR I GESTIONAR LES COMPETÈNCIES FISCALS DE LA GENERALITAT.

Les competències de la Generalitat en matèria fiscal són escasses. Les utilitzarem al màxim en benefici dels ciutadans i de l'activitat social i econòmica de Catalunya.

- Modificarem l'Impost de Successions i Donacions als efectes que als fills i als ascendents se'ls hi apliqui la bonificació màxima del 99 % i no tributin.
- Cap estat de la Unió Europea manté l'Impost sobre el Patrimoni (l'única excepció que s'hi aproximaria és França amb l'impost sobre les grans fortunes). És un impost anual que grava béns que ja han tributat. Catalunya manté l'impost a causa de la insuficiència del finançament autonòmic, però en la mesura que millori el finançament i l'autonomia fiscal cal suprimir-lo tal com ha passat als països d'Europa que el tenien.
- Reduirem els tipus impositius de l'impost de transmissions patrimonials i ampliarem algunes bonificacions.
- Eliminarem l'impost que grava les activitats d'extensió de cable telemàtic a raó de 700 el quilòmetre, ja que encareix notablement l'extensió del cable, ens fa menys competitius i impedeix l'adequada extensió de les línies telemàtiques al país rural, posant una barrera a l'esforç per aconseguir un més gran equilibri territorial.
- Atreure talent i inversions productives. Afavorir fiscalment la captació de talent, la capacitat emprenedora i la inversió de persones que resideixen a l'estranger —catalanes, espanyoles o estrangeres— i que siguin investigadors, professionals altament qualificats, emprenedors o inversors, els quals optin per canviar la residència i incorporar-se a la nostra activitat laboral i econòmica. Ho articularem amb la nostra competència fiscal en l'IRPF i ho plantejarem en el context de l'Estat.

PRESSIONAR L'ESTAT PER ARTICULAR UN SISTEMA FISCAL MÉS JUST, EFICIENT, PROGRESSIU, COMPETITIU DINS LA UE I QUE ESTIMULI EL CREIXEMENT, LA CREACIÓ D'OCUPACIÓ I LA TRANSFORMACIÓ DEL MODEL PRODUCTIU

L'Estat s'ha reservat la competència reguladora de la pràctica totalitat dels impostos que paguem els catalans i les empreses amb seu a Catalunya, la qual cosa coincideix amb l'infrafinançament de la Generalitat. La conseqüència és que tenim un sistema fiscal que atorga uns recursos insuficients a la Generalitat i que no està adaptat per donar resposta a les tres funcions que ha d'assumir i que necessita Catalunya: eficiència, progressivitat i competitivitat respecte a territoris de l'entorn.

- Necessitem una fiscalitat que estimuli la creació d'ocupació. Ens proposem analitzar amb els agents socials la possibilitat d'aplicar una estratègia de reducció del cost laboral, a través de l'IRPF i les cotitzacions socials, de persones amb baixa ocupabilitat, com ara treballadors amb atur de llarga durada, persones grans, joves a la recerca de la primera feina i persones amb risc social, per afavorir la seva ocupació.
- També cal revisar i reequilibrar la fiscalitat que grava les rendes del treball a l'impost sobre la renda, ja que són les que suporten el gruix de la pressió fiscal, amb uns tipus impositius que arriben a ser excessius.
- Cal incrementar les deduccions per criança de fills a l'IRPF, com a deducció per fill a càrrec fins als divuit anys i com a mesura específica de suport a la família.
- Minorar la fiscalitat de les pimes i dels treballadors autònoms. Tenim un teixit productiu de petites i mitjanes empreses que són motors de generació d'activitat productiva. No és admissible que les petites i mitjanes empreses i els autònoms puguin arribar a pagar tipus impositius efectius superiors als de les grans empreses. Urgeix corregir-ho, per justícia social i perquè les pimes són les principals generadores d'ocupació.
- Pel que fa al tipus nominal de l'impost sobre societats per a les pimes ha de baixar del 25

% al 20 %, compensant així la rebaixa de 5 punts del tipus general aplicada en la darrera reforma fiscal per a les grans empreses.

- La recerca, el desenvolupament tecnològic i la innovació han de disposar de més incentius fiscals i seguretat jurídica per aplicar-los del que tenen en aquest moment.
- La fiscalitat ha d'incorporar criteris mediambientals i de sostenibilitat sense incrementar la pressió fiscal global. La incorporació de la fiscalitat verda ha de permetre moderar la fiscalitat sobre el treball. Cal que els preus dels productes i serveis reflecteixin millor els costos mediambientals, tal com recomana la Comissió Europea. La fiscalitat mediambiental ha de promoure l'energia neta i la reducció d'emissions.
- Ens cal una legislació fiscal que aporti transparència a l'activitat de les multinacionals a cada estat, amb l'objectiu que les multinacionals tributin pels beneficis reals que obtinguin a cada estat, i evitar, així, les pràctiques d'elusió fiscal a través de la desviació dels beneficis cap a altres jurisdiccions fiscals amb taxes impositives més baixes.
- Apostem per l'establiment d'una base imposable comuna per a l'impost de societats a escala europea per tal de tancar buits legals que evitin la deslocalització per motius fiscals dins mateix de la UE. Cal restablir una fiscalitat equilibrada entre pimes i multinacionals, i que les primeres no hagin de pagar per compensar les maniobres fiscals de grans empreses.
- Promovem una fiscalitat que estimuli la transformació del model productiu, que estimuli la inversió i capitalització de les pimes, que les ajudi a ser competitives, a créixer i redimensionar-se, a internacionalitzar-se i a innovar. La política fiscal ha de ser un instrument de transformació. Per exemple, cal recuperar la deducció per inversions amb objectius de millora mediambiental (deducció en la quota del 8 % de la inversió).
- Necessitem un programa estratègic de país amb deduccions fiscals per empreses i particulars que efectuïn inversions en projectes vinculats a l'Agenda 2030, per la lluita contra el canvi climàtic i per projectes motors capaços d'incorporar transformacions rellevants sobre la nostra economia.
- El mecenatge mereix més atenció. És un exemple potent de participació privada en activitats d'interès general, com són la cultura, la recerca, l'àmbit social o l'esport. Proposem incrementar fortament les deduccions aplicables a les donacions de persones físiques a fundacions i entitats sense afany de lucre amb aquesta finalitat. El PDeCAT ha presentat recentment una Proposició de Llei en aquest sentit al Congrés dels Diputats.

UNA FISCALITAT QUE PERMETI L'EQUILIBRI TERRITORIAL I EL DESENVOLUPAMENT DEL PAÍS RURAL

La fiscalitat és un instrument redistribuïdor que cal utilitzar per combatre el risc de despoblament de municipis i comarques i per incidir sobre el reequilibri territorial.

- Impulsarem la introducció d'una fiscalitat específica per al món rural, amb la incorporació d'exempcions fiscals en els impostos de societats, béns immobles i renda per a les activitats econòmiques i empresarials als municipis de menys de 5.000 habitants. Promoure la implantació d'activitat econòmica en el país rural és necessari pel manteniment del territori i de la gent que el pobla.
- La fiscalitat "tova" orientada a l'equilibri territorial ha de ser especialment sensible amb aquelles comarques i municipis amb risc de despoblament, com passa per exemple per a persones que visquin i vulguin anar a viure en determinades zones del Pirineu.
- Davant l'abandonament de les explotacions i que cada cop menys joves fan el relleu generacional, cal posar en marxa incentius fiscals per al retorn de les noves generacions a les explotacions agràries.
- Cal donar reconeixement legal a la dona pagesa i ramadera. Incorporar incentius i discriminació fiscal en positiu a aquells projectes de nova instal·lació, continuïtat del projecte familiar i a l'ocupació femenina, de joves i gent gran.

- Impulsarem les millores en la fiscalitat forestal com a incentiu al compromís de millora i gestió del bosc: bonificació del 30 % a les inversions en gestió forestal sostenible aplicable a l'IRPF i Impost de Societats.

6.3 POLÍTICA FINANCERA

En els darrers anys, i particularment des de la crisi del 2008, la política financera ha registrat una profunda transformació que incideix sobre l'activitat econòmica i les persones. El rescat del sistema bancari, el paper del Banc Central Europeu en defensa de la política financera dels estats membres i la digitalització són elements clau d'aquesta transformació. És un procés que no ha acabat i cal que es faci en benefici de l'adequat finançament de l'economia productiva i de les persones.

GESTIONAR ELS FONS EUROPEUS DE RECUPERACIÓ I RESILIÈNCIA

Davant de la legislatura vinent al Parlament, **un tema especialment rellevant en el finançament de l'economia serà el de la gestió dels fons del Pla Estratègic de la Unió Europea de Recuperació i Resiliència,** els quals aporten una oportunitat única per canalitzar les economies europees, també la catalana. En aquest sentit, el PDeCAT exigeix al Govern de l'Estat i al Govern en funcions de Catalunya:

- **Millor informació i transparència** en la programació i gestió d'aquests fons, informació que després de l'aprovació dels pressupostos i ja iniciat l'any 2021 encara no s'ha donat, el Govern de l'Estat la segueix monopolitzant.
- **Catalunya, principalment a través de la Generalitat, ha de gestionar integralment una part rellevant dels fons**, amb un pes mínim equivalent a la participació del PIB català en el conjunt de l'economia espanyola. La decisió sobre els projectes no pot monopolitzar-la el Govern central. Ha d'haver-hi voluntat real de descentralització i no solament nominal.
- **La distribució dels recursos ha de primar un repartiment competitiu dels fons**, el qual ha de prioritzar aquells que aportin una millor relació cost-benefici com a projectes transformadors.
- **Ha d'haver-hi una reserva rellevant de fons per a PIMES**, acompanyada de l'adequat suport administratiu i acompanyament financer perquè puguin participar-hi i executar els projectes en el temps previst. Així mateix, hi ha d'haver una reserva rellevant de fons per a les start up. En els dos àmbits, PIME i Start Up Catalunya manté un elevat nombre d'empreses amb elevada potencialitat.

MÉS CAPACITAT PER EXECUTAR POLÍTICA FINANCERA DES DE CATALUNYA

- **Incrementar la capacitat financera de la Generalitat** per poder donar suport a tot el teixit productiu i en particular a pimes i autònoms. Resulta inadmissible la situació vigent durant la pandèmia, en la qual pertoca a la Generalitat l'adopció de mesures restrictives de l'activitat per raons sanitàries, però que afecten greument la viabilitat de múltiples empreses i ocupacions i que alhora no pot ser acompanyada dels corresponents ajuts compensatoris a les pimes i autònoms afectats, per manca de recursos financers. És inadmissible. La Generalitat ha d'estar més ben finançada i el monumental dèficit fiscal de Catalunya amb Espanya ha de disminuir dràsticament.
- **Promoure l'atorgament de la fitxa bancaria a l'Institut Català de Finances (ICF)** de manera que li permeti actuar com a entitat de crèdit i reforçar la banca pública.
- **Perseguir una autonomia suficient** per poder retornar als mercats financers sense haver de dependre de la intermediació estatal.
- **Incrementar els programes de finançament a emprenedors,** pimes i autònoms amb l'horitzó a mitjà i llarg termini, reforçant els mecanismes d'aval, mitjançant AVALIS i amb la possibilitat de bonificar interessos, tant per a finançament del circulant, com d'inversions en internacionalitza-

ció, innovació i reactivació industrial.

- **Promoure el finançament amb mentalitat de capital risc.** Catalunya és rica en projectes, en empreses de mentalitat start up que requereixen un finançament que sovint les deslocalitza cap a l'estranger. Estimularem la cultura del finançament de capital risc a projectes amb elevades potencialitats de desenvolupament i d'èxit, així com aquells que puguin suposar un pas determinant en l'avenç científic.
- **Potenciar la creació i gestió financera de projectes europeus per a les zones rurals.** Tenir en compte les especificitats de cada un dels territoris rurals en el desenvolupament i la necessitat d'aplicació de plans d'inversió.

LLUITAR CONTRA LA MOROSITAT

La morositat empresarial continua sent un problema endèmic que perjudica de forma especialment intensa la petita i mitjana empresa. Hi ha hagut avenços en els darrers anys, com la redacció de la nova Llei estatal de contractació pública, però cal seguir avançant dotant-la d'un règim sancionador que reforci el seu compliment.

Més enllà del règim sancionador que el PDeCAT està impulsant al Congrés dels Diputats:

- **A Catalunya crearem l'Agència Catalana de la Morositat** per avaluar i combatre la morositat. L'Agència Catalana de la Morositat serà la responsable d'emetre certificats de compliment dels terminis de pagament de les empreses.
- Desenvoluparem una normativa de contractació pública que obligui la Generalitat i les administracions locals a exigir a les grans empreses un certificat de compliment dels terminis de pagament empresarial per poder optar la contractació.

6.4 POLÍTICA LABORAL

En el marc de l'objectiu que tenim com a país, Catalunya ha de ser un territori equiparable en matèria d'ocupació als països més avançats socialment de la UE, tant en el sistema d'ocupació com en els subsistemes de relacions laborals, de relacions sindicals i de prestacions socials. L'objectiu i el repte és establir un nou sistema laboral que faci de Catalunya un país capdavanter. Aquest fet implica un nou paradigma de corresponsabilitat i de rigor en la definició i l'aplicació de polítiques públiques de l'àmbit laboral, en el qual tots els protagonistes siguin interpel·lats.

La política laboral és bàsica per millorar la qualitat de vida de la població, impulsar l'activitat productiva i minorar les desigualtats.

SALVAGUARDA DE L'OCUPACIÓ I MESURES ENFRONT DE LA COVID-19

El repte més urgent a curt termini és afrontar la crisi derivada de la COVID-19 amb la voluntat de conservar el màxim de llocs de treball. Els ERTO i prestacions per cessament d'activitat aprovats fins ara sota la legislació estatal són necessaris, però en absolut són suficients. Si no s'atorguen ajuts a les empreses per seguir pagant els lloguers i despeses fixes, les empreses faran fallida i els llocs de treball es destruiran. Cal salvar empreses per salvar ocupacions.

- Cal que l'Estat prorrogui fins a finals de l'any 2021 els Expedients de Regulació d'Ocupació (ERTO) que comporten exoneracions a la Seguretat Social i altres mesures de protecció de l'ocupació als treballadors.
- Per salvar empreses i ocupacions, des del Govern de la Generalitat demanarem a l'Estat, tal com ja ha fet el PDeCAT, que aquelles empreses que en el futur no puguin mantenir la totalitat de la plantilla que tenien contractada només hagin de retornar a la Seguretat Social les cotitzacions que s'havien estalviat de pagar amb ERTO-COVID corresponents als treballadors que no puguin seguir en plantilla. La posició del Govern de l'Estat d'exigir el retorn, amb recàrrecs i interessos, de les cotitzacions socials de tots els treballadors afectats per l'ERTO-COVID, en el cas que un no es pugui reincorpo-

rar, va en contra del manteniment del teixit productiu i de l'ocupació.

- Demanarem al Govern de l'Estat que els afectats per ERTO amb ingressos inferiors a 22.000 anuals no hagin de fer la declaració per IRPF durant els exercicis 2020 i 2021, pel fet de tenir dos pagadors. Cal tenir en compte que aquest col·lectiu de treballadors ja ha estat sotmès a una reducció salarial a causa de l'ERTO.
- Sol·licitarem el traspàs a la Generalitat de la gestió integral dels ERTO per causa major, per tal de garantir el seu pagament i l'allargament durant el 2021 amb l'acord dels agents socials i econòmics a Catalunya.

LLUITAR CONTRA L'ATUR I LA PRECARIETAT LABORAL.

La darrera crisi econòmica es traduí en una destrucció massiva de llocs de treball i pèrdua de drets laborals, expressada fonamentalment en pèrdua d'estabilitat i poder adquisitiu.

Avui dia, en plena pandèmia del coronavirus, els reptes i la feina a fer els pròxims anys són ingents: reduir l'atur, minorar la precarietat laboral i augmentar la qualitat de l'ocupació. La nostra referència laboral, en la perspectiva d'una legislatura, són els països socialment més avançats de la UE, per almenys situar-nos en la mitjana europea, tant pel que fa a la taxa d'atur com en la taxa de temporalitat. Tenim quatre objectius:

1. Reduir la taxa d'atur catalana fins a un percentatge semblant al de la UE.
2. Rebaixar la precarietat, també en el sector públic.
3. Millorar la qualitat en l'ocupació. Cinc compromisos: més estabilitat en la contractació, millors salaris, més i millor formació, més seguretat per a la reocupació i minorar la bretxa salarial.
4. Incrementar les polítiques actives i de suport a determinats col·lectius: joves, gent gran, aturats de llarga durada, persones amb discapacitats. Polítiques que ha de gestionar la Generalitat.

MILLORAR LA QUALITAT DE L'OCUPACIÓ I DE L'ACCÉS A L'OCUPACIÓ

La crisi econòmica derivada de la pandèmia fa que la prioritat laboral sigui el sosteniment de l'ocupació de forma contínua i estable. En aquesta empresa ha de sumar-hi tothom, des dels governs passant per les empreses i els agents socials. Proposem:

- Impulsar i revitalitzar l'activitat productiva: és la millor política de manteniment d'ocupació i per crear-ne de nova; ser més competitius és la via més efectiva per crear ocupació i per millorar-ne la qualitat; incorporar el concepte sostenible a l'activitat productiva aporta qualitat al creixement i a l'ocupació.
- El Govern català, d'acord amb les organitzacions sindicals més representatives, ha de poder determinar un SMI català, en funció del nostre cost de la vida i ajustat al 60 % del nostre salari mitjà i de les prioritats de política econòmica que impulsem.
- Ens proposem acordar amb els agents econòmics i socials una estratègia d'antidiscriminació laboral que tingui per objectiu evitar l'existència de treballadors pobres i la reducció de la bretxa salarial de gènere.

MODIFICACIÓ DE LA REFORMA LABORAL DE 2012

Catalunya no té competències en matèria laboral. Tanmateix, aquest és un instrument de gran rellevància per incidir sobre la creació d'ocupació, sobre la qualitat de l'ocupació i sobre la capacitat d'una societat per disposar d'una economia competitiva. En aquest context, el PDeCAT es posiciona a favor d'afrontar determinades modificacions legislatives per part de l'Estat respecte la reforma laboral del 2012:

- Establir la primacia del conveni sectorial respecte al conveni d'empresa en qüestions claus com són els salaris o les hores extraordinàries. Es tracta de contrarestar aquelles subcontractacions de serveis que tenen com a única finalitat la reducció de salaris, sense més valor afegit.
- Establir una regulació clara i adequada a

la conjuntura de quines circumstàncies econòmiques justifiquen l'acomiadament objectiu.

- Perfeccionar la regulació establerta per a la contractació a temps parcial i la recent regulació per Real Decret Llei del teletreball.
- Articular un sistema de costos d'indemnització creixents en el temps, amb independència de la tipologia de contracte.
- Estendre la reforma del contracte de relleu recentment aplicada a la indústria manufacturera, perquè sigui aplicable a altres sectors per rejovenir les plantilles sense perdre ocupacions.
- Reforçar el paper de l'autoritat laboral en els expedients de regulació d'ocupació (ERO) per promoure l'acord entre les parts en condicions adequades.

El diàleg social ha d'anar més enllà de la reforma laboral pendent per assolir un acord amb els interlocutors socials que permeti elaborar un nou marc de relacions laborals que garanteixi els drets dels treballadors, faciliti la competitivitat de les empreses i s'adeqüi a les noves realitats socials, especialment, en l'àmbit de la conciliació de la vida familiar i personal, i de l'expansió de les tecnologies de la informació i la comunicació.

MINORAR LA DUALITAT EN EL MERCAT DE TREBALL

- El compromís és simplificar i reordenar les nombroses modalitats contractuals. A més, d'acord amb els agents socials, el sistema de cotitzacions ha de penalitzar les empreses que abusin de la contractació temporal respecte a les que prioritzin el contracte estable.
- Per reduir la dualitat del mercat de treball i crear més ocupació estable, proposem articular:

1. L'anomenada motxilla austríaca: la constitució d'un fons de capitalització per als treballadors, nodrit d'aportacions empresarials mensuals en funció del salari, que el treballador podria fer efectiu en els supòsits d'acomiadament, de canvi d'empresa o a la seva jubilació.
2. Un nou sistema d'indemnitzacions per acomiadament que faci més costoses les extincions a curt termini.

- Serà prioritari vigilar i sancionar la contractació fraudulenta i l'economia submergida per lluitar contra la precarietat, especialment entre els joves i la gent que perd la feina. La Inspecció de Treball de Catalunya ha de comptar amb més recursos.

MÉS RECURSOS PER A LES POLÍTIQUES ACTIVES D'OCUPACIÓ

- Necessitem més recursos destinats a polítiques actives d'ocupació (1 % del PIB) i és la Generalitat qui els ha de gestionar. Són imprescindibles per donar suport, assessorament i formació per a l'ocupació, en la requalificació professional i en l'acreditació de competències professionals que necessiten tant les persones en atur com les que tenen feina.
- El Govern espanyol, per mitjà del Reial decret llei 11/2020, va retallar el 55 % dels fons assignats a Catalunya el 2020 per a polítiques actives d'ocupació respecte a l'exercici anterior, cosa que es tradueix en 215 milions d'euros menys. Aquestes mesures s'han de revertir immediatament. Les polítiques actives permeten reduir l'atur i millorar l'ocupabilitat de les persones treballadores.
- Cal revisar el funcionament del SOC (Servei d'Ocupació de Catalunya) per donar-li una operatòria més eficient.
- Més recursos per incrementar la plantilla de tutors i orientadors professionals, així com per modernitzar les tècniques i sistemes d'informació que tenen les administracions per fer més eficient la recerca de feina per qui es queda a l'atur.
- I les polítiques passives (prestacions) han de quedar vinculades amb les accions per a la reincorporació al treball (polítiques actives), la qual cosa generarà un estalvi que ha

de revertir en les pròpies polítiques actives. És en aquesta línia que reivindiquem el traspàs de les polítiques passives a la Generalitat.

- La regulació de les agències globals d'ocupació, en interrelació amb els serveis públics, ha de permetre fer més eficaç la funció de col·locació i recol·locació. En aquest àmbit cal propiciar la col·laboració publicoprivada.
- Alhora, cal promoure de manera activa els plans de recol·locació en els processos d'acomiadament col·lectius, sense limitació del nombre mínim de treballadors de l'empresa.

MILLOR FORMACIÓ PER A L'OCUPACIÓ

- Urgeix afrontar una reforma global de la formació per a l'ocupació, amb un major protagonisme de les empreses i els interlocutors socials.
- La formació dels joves requereix canvis per adaptar-la als requeriments de l'activitat productiva: més flexibilitat en les titulacions, més formació dual entre empreses i escoles i més formació ocupacional o professional al llarg de la vida laboral.
- La formació ha d'estar orientada a incrementar l'ocupabilitat dels que estan a l'atur i per a la requalificació dels treballadors, especialment en el cas de joves i de més grans de 45 anys. És la Generalitat, com a administració de proximitat, qui ha de gestionar aquests recursos.
- Per reforçar les carreres laborals s'ha de posar més en valor el reconeixement de l'experiència i de les competències laborals adquirides a través de la feina.
- L'accés de les petites i mitjanes empreses a la formació dels seus treballadors és molt insuficient. Cal millorar-lo per reforçar el dret individual de tots els treballadors a la formació i per propiciar que les pimes també es beneficiïn de la millor formació dels seus empleats.
- Com a model, cal superar la dualitat entre una formació professional 'educativa' i una altra 'laboral' per avançar cap a una formació professional que vinculi centres de formació i empreses amb l'objectiu de la incorporació laboral. En aquest context, ens calen recursos, una bona prospectiva de mercat per determinar les necessitats laborals i de competències professionals; capacitat per acompanyar i impartir la formació; i una estreta relació amb el teixit empresarial per facilitar les col·locacions. Estendre la formació dual a més empreses i sectors contribuirà a aquesta finalitat.

REFORÇAR LA PROTECCIÓ DELS QUI PERDEN LA FEINA

- Cal adequar la regulació de les prestacions per atur a una protecció més efectiva d'aquelles persones amb fills i/o les que tinguin a càrrec persones en situació de dependència.

POLÍTIQUES ACTIVES ESPECÍFIQUES PER A L'OCUPACIÓ DELS JOVES

Donem prioritat a combatre l'atur juvenil. El sistema de garantia juvenil és un bon instrument per fer-ho, però cal que sigui plenament gestionat per la Generalitat. Alhora, cal reforçar-lo amb mesures legislatives per facilitar l'entrada al món laboral dels joves. Per això:

1. La primera prioritat del sistema ha de ser augmentar l'ocupabilitat dels joves sense qualificació i sense ocupació, els 'ninis', per estimular la seva tornada al sistema educatiu i allunyar-los del risc de marginació laboral de per vida.
2. Som partidaris d'impulsar beques remunerades de 'segona oportunitat' per a joves sense feina i sense estudis, condicionades als resultats acadèmics i que promoguin la tornada al sistema educatiu.
3. Cal augmentar els incentius dels contractes en pràctiques i dels contractes de formació i aprenentatge. Per exemple, atorgar una subvenció del 50 % del SMI i una bonificació del 100 % de les cotitzacions socials durant dos anys per als nous contractes en pràctiques amb titulats universitaris, i per a contractes de formació i aprenentatge amb titulats de formació professional. Alhora, prorrogar

dos anys més aquestes condicions per a la conversió d'aquests contractes en indefinits.

4. Així mateix, establir beques per a pràctiques no laborals en empreses i entitats sense ànim de lucre per un període màxim de sis mesos (prorrogables per tres més), beques amb remuneracions equivalents al 50 % del SMI per a joves amb titulació o sense, i bonificar la conversió de les pràctiques en contractes laborals estables.

5. Ens proposem reforçar la lluita contra els fraus laboral, fiscal i a la seguretat social que més afecten els joves. Cal combatre males pràctiques com ara remunerar llocs de treball mitjançant hipotètiques beques, la proliferació de treball informal i els falsos autònoms, pràctiques que menystenen els drets dels treballadors, tot i tractar-se de relacions laborals.

6. S'ha d'actualitzar la normativa que fixa els treballs prohibits a la dona i als menors, adequar-la al marc normatiu actual i als progressos de la tècnica en els diferents sectors i indústries.

7. S'han de potenciar els acords entre universitats i empreses (formació dual universitària) per a l'expedició conjunta de títols i el reconeixement acadèmic de les pràctiques no laborals.

8. Són molts els joves amb bona formació que cada any marxen del país per manca d'oportunitats, bona part d'ells dedicats a la recerca. Oferir oportunitats de retorn i recuperar el talent que avui marxa és un objectiu que ens proposem.

PROMOURE L'ACTIVITAT LABORAL A LES ZONES RURALS

Estem acostumats a veure que els joves, cada cop més formats, han de marxar de les zones rurals per no tenir oportunitats de feina. Cal revertir aquesta situació:

- Promourem un acord entre Generalitat, representants d'empreses i sindicats per fer campanyes de comunicació de les oportunitats de treball al món rural: de trobar feina, de fer teletreball, de fer formació professional i pràctiques a zones rurals i amb millor qualitat de vida.
- Crearem territoris experimentals a les zones rurals per assolir la plena ocupació i anar ampliant a altres espais un cop estudiats els seus resultats. Continuar fent espais test agraris que algunes organitzacions promouen conjuntament amb administracions.
- Crearem un servei de Joventut Rural que atengui els joves a partir dels 16 anys i identifiqui els que no tenen feina ni formació per orientar-los.
- Crearem un campus de projectes rurals amb components de 'joventut' i un programa Erasmus Rural. Aprofundir en iniciatives com el projecte Odisseu per incentivar i facilitar el retorn i la inserció laboral dels joves a les zones rurals.

ATENCIÓ ALS TREBALLADORS MÉS GRANS

- La formació dels treballadors de més de 45 anys és una prioritat i una urgència. Si demanem als qui treballen que estiguin actius fins als 67 anys, és obligatori posar en marxa ambiciosos programes de formació al llarg de la vida i de requalificació professional per a tots els treballadors, però especialment pels més grans de 45 anys.
- Per reocupar els més grans de cinquanta-cinc anys que perden la feina, cal reduir els seus costos socials i ampliar els incentius a la recol·locació.
- En la negociació dels convenis col·lectius, de comú acord amb els agents socials, proposem incorporar clàusules de no discriminació dels treballadors per raó d'edat, tant en els processos de selecció de personal com en el manteniment de l'ocupació.

REVISAR LES RELACIONS LABORALS AMB LA INCORPORACIÓ DE LES NOVES TECNOLOGIES

- El model productiu ha de ser més competitiu, més creatiu, més obert, més internacional i més tecnològic. Un model més basat en el coneixement, en el desenvolupament del valor afegit i en la qualificació del treball.

PER UN MODEL DE RELACIONS LABORALS PROPI

- És necessari un nou sistema laboral que faci de Catalunya un país capdavanter, que associï benestar amb creixement econòmic; laboralment equiparable als països d'Europa més avançats socialment, tant en el sistema d'ocupació com en els subsistemes de relacions laborals, en el de relacions sindicals i en el de prestacions socials.

INSPECCIÓ DE TREBALL

- Exigirem el traspàs a la Generalitat de la inspecció de treball pe què fa a Seguretat Social, com ja s'ha fet al País Basc, per tenir una única inspecció de treball.

INGRÉS MÍNIM VITAL

- Impulsarem el traspàs a la Generalitat de la gestió de l'Ingrés Mínim Vital per adequar els requisits d'accés a la realitat socioeconòmica de Catalunya.

6.5 SUPORT AL TREBALL AUTÒNOM

La legislació relativa a la regulació del treballador autònom és estatal. Tanmateix, des de la Generalitat treballarem per promoure el reforçament legal de la figura de l'autònom, dins de la modalitat de l'empresari individual, i entesa com un pla d'acompanyament de drets i deures fiscals i tributaris que el singularitzin i estimulin la seva competitivitat, i això ho farem situant les polítiques dels autònoms dins la mateixa àrea de govern que la de les empreses.

- És urgent que en aquest exercici 2021, en aquells mesos en què els treballadors autònoms mantinguin facturacions mensuals inferiors al 50 % respecte a idèntic mes de l'exercici 2019 a conseqüència de decisions de l'autoritat competent relatives limitar o suspendre l'activitat econòmica com a mesura de protecció i prevenció de contagis de la pandèmia COVID-19, han de poder reduir en un 50 % la seva cotització a la seguretat social per a aquest període.
- Demanarem a l'Estat un Pla Estratègic pel Treball Autònom, el qual ha de determinar les principals modificacions a incorporar en l'Estatut del Treballador Autònom i la resta de legislació que els afecta, amb l'objectiu de reforçar la seva protecció social i millorar la seva regulació fiscal i administrativa. Apostem per:
  - Flexibilitzar la regulació del treball autònom adaptant-lo als nous temps econòmics i tecnològics, i ajustant la pressió fiscal al mínim possible fins que el projecte no entri en la seva fase de consolidació, és a dir, a garantir un rendiment net equiparable a la Renda Mínima d'Inserció (RMI).
  - Flexibilitzar les cotitzacions a la Seguretat Social (RETA) en funció dels rendiments nets segons tres nivells: els que no superen el SMI, els que estan entre el SMI i 40.000 i els que superen els 40.000 , amb l'objectiu de vincular les cotitzacions als ingressos reals de l'autònom.
  - Establir una tarifa zero per a autònoms no habituals i per a aquells que tenen ingressos inferiors al SMI.
  - Mentre no s'articuli una vinculació entre ingressos reals i cotitzacions, cal permetre que a finals d'any l'autònom ajusti les seves cotitzacions als ingressos mitjançant aportacions voluntàries, addicionals a les cotitzacions ordinàries, les quals li computaran en un augment de la base per aquell exercici.
  - Regular una tarifa plana reduïda durant

dos anys per a col·lectius de treballadors autònoms que iniciïn una activitat o bé donin continuïtat a una activitat per successió empresarial, o bé per treballadores autònomes que es reincorporen després de la maternitat.

- Contractar el primer treballador per part d'un autònom sol representar un canvi qualitatiu en la seva activitat, la qual cosa és molt positiva i cal incentivar-la, per exemple, amb una bonificació del 50 % durant dos anys a les seves cotitzacions.
- Revisar la regulació de la prestació per cessament d'activitat, perquè doni cobertures equivalents a les prestacions per atur.
- A la vegada, si la prestació s'esgota sense que el beneficiari hagi pogut trobar una nova feina, l'autònom ha de poder accedir al subsidi, almenys durant sis mesos, tal com passa amb els treballadors adscrits al règim general. I en el cas de treballadors autònoms en atur de més de 52 anys, que es trobin en situació de recerca activa de feina, el subsidi s'ha de poder allargar fins a la jubilació legal, tal com passa amb els adscrits al règim general de la Seguretat Social.
- Ampliar progressivament el nivell de prestacions socials associades a la cotització a la Seguretat Social (RETA) de l'autònom: prestació d'atur, baixes laborals, CATA, etc.
- La jubilació activa permet treballar i cobrar el 50 % de la pensió. Cal ampliar el dret a practicar-la a tots els treballadors autònoms, també als societaris.
- Reglamentar, de forma immediata, la figura del treballador autònom a temps parcial —ja prevista a la Llei, però no desenvolupada.

• Garantirem la presència de representants dels treballadors autònoms en el diàleg social, amb la finalitat que puguin tenir veu pròpia en els àmbits de la seva competència.

• Plantejarem la necessitat de revisar la fiscalitat dels treballadors autònoms, especialment en la tributació estatals de l'IRPF per:

- Augmentar les despeses que són deduïbles, relatives al vehicle o als subministraments, quan aquests tinguin la doble utilitat de particulars i empresarials.
- Simplificar el procediment per ajornar el pagament de l'IVA.
- Revisar el funcionament del sistema Suministro Inmediato de Información (SII) de l'IVA en el cas de les empreses obligades a operar amb aquest sistema, quan els seus proveïdors són treballadors autònoms.
- Articular, a l'impost de societats, la possibilitat de deduir les quotes dels autònoms societaris, sempre que hi hagi proporcionalitat entre la seva base de cotització i els rendiments que obté de la societat.

• Actualitzar la normativa que regula els TRADE (Treballadors Autònoms Econòmicament Dependents) en el que fa referència a:

- Revisar el marc normatiu amb l'objectiu de millorar la seva protecció social i possibilitar la conciliació de la seva vida familiar i professional.
- Articular una regulació específica per als TRADE vinculats a plataformes digitals, quan el 75 % o més dels seus ingressos procedeixin de la facturació a aquestes plataformes.
- Contemplar l'aplicació d'una cotització en els supòsits de treball a temps parcial i durant els períodes de cessament d'activitat programada pels TRADE, en supòsits equivalents als aplicables als fixos discontinus del règim general.
- Eximir de tributació les indemnitzacions per cessament d'activitat satisfetes als TRADE, en el cas d'expedients de regulació d'ocupació, tal com passa amb els treballadors del règim general.

SUPORT ALS AUTÒNOMS

- Cal més suport financer als autònoms i emprenedors per expansionar la seva activitat.
- Crearem el Consell Català del Treball Autònom per consensuar noves i millors propostes de reconeixement, suport i impuls als autònoms de Catalunya.
- Ampliarem i dotarem d'un marc normatiu estable el programa Consolida't, orientat a garantir la supervivència dels projectes per compte propi a Catalunya.
- Reforçarem els serveis d'acompanyament i formació per a l'autoocupació per a joves, a la vegada que facilitar l'accés dels joves que comencen una activitat pròpia al règim de treballadors autònoms. Per exemple, desenvolupant la figura del treballador autònom a temps parcial, ja reconeguda a la llei, o bé permetent la cotització al RETA en funció dels ingressos reals.
- Promourem el suport a la segona oportunitat dels treballadors autònoms. Entre altres amb:
  - L'impuls de la revisió de la Llei de la segona oportunitat perquè sigui més fàcilment aplicable als treballadors autònoms que es troben en una situació crònica d'endeutament, fonamentalment a causa del sobre endeutament hipotecari o d'un fracàs empresarial com a autònom o pime. Cal modificar els mecanismes per condonar els deutes i començar de nou.
  - Finançar programes per reemprendre, gestionats per la Generalitat.
  - Establir mecanismes d'alerta i d'ajut a la reestructuració preventiva d'aquelles activitats de treballadors autònoms en les quals es donin indicis de manca de viabilitat.
  - Reclamar la modificació normativa per possibilitar la inclusió dels deutes amb Hisenda i la Seguretat Social en els acords extrajudicials derivats de processos d'insolvència, admetent rebaixes en el principal i especialment en els interessos i recàrrecs, així com el fet de poder flexibilitzar les moratòries per al pagament de deutes públics per part de treballadors autònoms.

6.7 LES POLÍTIQUES SECTORIALS:

INDUSTRIA. REESTRUCTURACIÓ DELS PRINCIPALS SECTORS, INTERNACIONALITZACIÓ I MOTOR DE LA COMPETITIVITAT – PACTE NACIONAL DE LA INDUSTRIA

- Impulsar la indústria 4.0. És a dir, digitalitzar, innovar i assumir la transició ecològica i la transició energètica. Aquests són els quatre reptes imprescindibles per a qualsevol de les activitats industrials, reptes que han de venir acompanyats per una ambiciosa estratègia d'internacionalització. En tot aquest procés, la Generalitat ha d'estar al costat de la industria, sigui quina sigui la seva dimensió.
- La indústria està obligada a innovar. Cal destinar recursos públics a subvencionar projectes amb un alt risc tecnològic empresarial i elevades potencialitats de nova activitat econòmica i ocupació, que arrosseguin finançament privat. Els fons europeus per a la reactivació Next Generation han de fer aquesta funció a la indústria catalana.
- Els centres tecnològics necessiten estabilitat financera, massa crítica i capacitat investigadora per tal d'establir línies d'investigació consorciada i a llarg termini amb els sectors industrials i les pimes.
- La transformació industrial exigeix també dotar i transferir línies d'ajut econòmic i financer per a la reconversió de sectors i de processos industrials, la qual cosa s'ha de donar en els principals sectors de la indústria catalana: l'automòbil i el seus components, la química, la metal·lúrgica, l'agroalimentària...
- També ajuts per a la reindustrialització de zones que havien estat fortament industrialitzades i que amb les diverses crisis, bona part de la indústria s'ha deslocalitzat. Amb

la digitalització i els processos d'innovació industrial, cal estimular un procés de relocalització de la industria.

- Les telecomunicacions han de permetre garantir l'arribada del cable a tots els polígons industrials de Catalunya.
- Potenciar les polítiques de clústers territorials, accelerant els seus processos de canvi estratègic i de canvi tecnològic, mitjançant el suport específic als seus plans d'actuació, de formació i d'inversió en I+D.
- Potenciar la captació d'inversió industrial estrangera en l'àmbit de la indústria 4.0 i aprofitar el teixit d'aquelles comarques més industrials com ara el Baix Llobregat, els Vallès, el Camp de Tarragona, les comarques de la Catalunya Central, el Gironès, el Maresme, entre altres.
- És prioritari difondre entre les empreses la importància de la disrupció que provoca la indústria 4.0 en el mercat. És necessari formar les persones per donar resposta a la demanda de nous perfils professionals i promoure les infraestructures necessàries per al desplegament de la indústria 4.0.
- Impulsar la plataforma industrial 4.0 com un instrument adreçat a tots els sectors industrials de Catalunya i de totes les dimensions, incloses les pimes: nou entorn virtual de comunicació empresarial des d'on proveir serveis TIC avançats per a les empreses industrials.
- Promoure les mesures correctores de l'impacte laboral i en l'ocupació industrial de la indústria 4.0 en formació ocupacional, contínua, professional i universitària.

El Govern català reclamarà al Govern central:

- Hi ha competències en política industrial que corresponen a la Generalitat i que l'Estat mai ha transferit. Mentre l'statu quo no variï, cal fer la transferència de l'ordenació dels sectors; de la seguretat de les activitats de les instal·lacions, dels equips, dels processos i dels productes industrials; dels processos industrials que puguin produir impacte en la seguretat o la salut de les persones; de la gestió de la propietat industrial i de la metrologia.

COMERÇ. AFRONTAR UNA PROFUNDA TRANSFORMACIÓ

El comerç és important no només com a activitat econòmica creadora de riquesa, sinó també pel paper de dinamitzador i pel factor de vitalitat que té als carrers de tots els municipis de Catalunya. La pandèmia ha afectat molt directament a les activitats comercials, i en particular als centres comercials, sense que la resposta de les administracions hagi estat l'adequada. Per això cal:

- Aprovar un Pla de xoc urgent per al manteniment del teixit econòmic i laboral del sector serveis amb especial atenció per al comerç i els centres comercials. Ha de contemplar ajuts a fons perdut, per exemple per cobrir les despeses fixes de lloguer i subministraments durant el període d'afectació, reduccions fiscals i facilitats financeres.
- Crear un programa de suport als comerços per al període de reactivació i per ajudar-los a diversificar en els canals comercials i avançar cap a la digitalització.
- Desplegar la Llei de Comerç per incrementar el control sobre el comerç online i fomentar el repartiment a través de comerços físics de proximitat.
- Activar les Àrees de Promoció Econòmica Urbana (APEUS) o àrees comercials com a fórmula de gestió i dinamització del comerç urbà.
- Fomentar els contractes de lloguer variable per estimular el creixement del comerç, vinculant una part del cost de lloguer a l'evolució del negoci.
- Promoure campanyes de promoció de comerç i de compra responsable.
- Establir un Programa d'establiments singulars
- Promoure el valor artesanal i la seva comercialització.

El Govern català reclamarà al Govern central:

- Derogar el caràcter bàsic de la normativa estatal en matèria de comerç, equipaments comer–cials i horaris comercials per preservar el model comercial català.
- Atorgar capacitat reguladora al Parlament de Catalunya en matèria de comerç electrònic.

AGRICULTURA. SECTOR BÀSIC DE PRODUCCIÓ I DE TERRITORI

Hi ha només una Catalunya, però el seu 90 % és espai on la gestió dels recursos naturals, físics, és dipositària de la nostra identitat col·lectiva com a poble. Aquest 90 % de superfície és gestionat per menys d'un 1 % de la població —que el 2018 aportava el 0,9 % del valor afegit brut, essent inferior al de l'1 % de l'any 2010. La producció agrària catalana, en general, només ens ofereix un 40 % de sobirania alimentària. Tenim un problema estructural al país.

La producció d'aliments i energia, juntament amb la gestió de l'aigua i el sòl han de permetre que el llegat dels nostres pares no es malmeti per manca de viabilitat econòmica, social, o mediambiental. Les amenaces de tractats internacionals on la producció alimentària sigui moneda de canvi, les legislacions restrictives en matèria de producció d'energia sostenible, el manteniment de concepcions hídriques antiquades o la transferència de l'aigua vers la ciutat o la indústria en detriment de la pagesia, i la priorització de la protecció conservacionista o l'especulació urbanística, poden destruir el llegat i la cultura que manté la societat rural.

Durant les crisis econòmiques o socials que ha patit Catalunya, els sectors agrari i agroalimentari han ofert la resposta que necessitava el país. En aquest moment, l'estructura de la població activa agrària no garanteix el relleu generacional de les seves empreses, abocant-nos a una precarització laboral de les feines agràries i a la integració empresarial cada cop més gran de la producció d'aliments.

El model agrari, ramader, forestal i pesquer català es basa en l'Empresa Familiar Agrària, peça fonamental per continuar oferint una gestió sostenible del territori des dels punts de vista social, econòmic, laboral, ecològic i cultural. Les aliances comercials per vendre productes i serveis han de fonamentar-se en el retorn del valor afegit al mateix territori i a totes les empreses implicades.

Les estructures productives agràries tradicionals que han estat integrades en grans corporacions alimentàries ho han fet bàsicament per manca de talent i tecnologia comercialitzadora. L'absència de comunicacions viaries, telefòniques i elèctriques adients estan fomentant des de fa molts anys l'encariment productiu, la difusió de béns, l'associació comercial per conquerir mercats nacionals i internacionals. Trens que puguin transportar béns forestals, bandes de comunicació telemàtica que absorbeixin les necessitats dels programaris actuals i adaptació de les línies de baixa i mitja tensió a la demanda real de grans extensions territorials, són fonamentals per canviar la tendència de l'activitat agrària a casa nostra.

L'esforç fet pel Govern de Catalunya, dotant d'escoles de formació agrària arreu del país, especialitzant productes i fomentant marques amb distintius de qualitat i procedència, ampliant les superfícies amb garantia de reg, incorporant l'etiquetatge i la traçabilitat, ha alentit la desaparició de la pagesia; però, la pressió social i dels mitjans de comunicació, per desconeixement de la realitat rural, fomenten legislacions restrictives sobre la propietat i l'activitat econòmica agrària, ramadera, pesquera i forestal que li poden donar un cop mortal.

El valor del sector agrari i agroalimentari està directament relacionat amb la seva existència o no. Els valors com el compromís, el rigor, la constància, l'exigència, l'honestedat, l'autenticitat, la humanitat, la perseverança, l'equilibri i tants d'altres defineixen l'activitat empresarial en els sectors agrícoles, forestals i pesquers, i aquests valors no es poden fabricar, ni donar, precisament perquè no són béns materials.

La viabilitat de les explotacions situa la innovació, la inversió i la formació al centre de la creació de valor i qualitat que asseguri el relleu generacional i la dignificació dels professionals del primer sector. Es tracta d'un sector fonamental, que a més d'abastir aliments a la població, contribueix a la sostenibilitat del territori,

mantenint la població a zones de muntanya i zones desafavorides i que amb la seva activitat contribueix al manteniment i conservació del paisatge, la qual cosa permet que es puguin desenvolupar altres activitats econòmiques com les turístiques i de lleure, que creen altres fonts de riquesa en el territori.

Els reptes de futur més importants que té el sector agrari i agroalimentari són la dignificació de la professió, la despressurització administrativa, l'accessibilitat a la comercialització, la visualització social d'un producte sa, natural, modern i fet aquí. Fomentar la deslocalització alimentaria, energètica i hídrica ens aboca a una inseguretat qualitativa, quantitativa i contínua dels aliments, una desertització territorial, una pèrdua de recursos sostenibles, i l'augment de costos pressupostaris per mantenir el 90 % del territori de Catalunya.

Recordar, finalment, que societats molt industrialitzades, molt tecnificades i econòmicament potents han vist disminuir la salut de la ciutadania. La mancança de relacions econòmiques o afectives amb el seu entorn han fomentat el deteriorament de l'alimentació, la respiració i la hidratació, agreujant-se per l'acció solar sobre tots els éssers vius.

Necessitem mesures que facilitin l'accés a la comercialització dels productes i la protecció davant de la inestabilitat dels preus, així com una major agilitat administrativa i visualització social.

L'aposta per la marca Catalunya com a segell de productes de qualitat marquen el camí per seguir sent un país de referència.

La correcta gestió de l'aigua i el sòl han de permetre que el llegat dels nostres pares no es malmeti i arribi als nostres fills amb viabilitat econòmica, social i mediambiental.

Per això treballarem per:

- Reconèixer el sector de la pagesia i ramaderia com a actor essencial i estratègic de país: acabar amb el sentiment d'abandonament que té el sector. Això vol dir que el país s'ha d'abocar amb la pagesia, l'ha de convertir en la referència de la cadena alimentària del país; també reconèixer que la pagesia i la ramaderia són actors que tenen cura del paisatge, els boscos i les muntanyes i juguen un paper essencial en la protecció davant els incendis.
- Una distribució adequada del valor afegit en la cadena agroalimentària farà que la pagesia i la ramaderia siguin sectors atractius per mitjà d'uns ingressos justos i adequats a les feines realitzades.
- Donar suport de forma especial a les explotacions agroforestals familiars de proximitat dins de la PAC.
- Les explotacions forestals i agrícoles s'han de beneficiar dels ecoesquemes derivats del benefici mediambiental que generen i que la nova PAC reconeix.
- Col·laborar amb els ajuntaments per crear un registre municipal de terres agràries a protegir, seguint l'esperit de la Llei 3/2019 d'espais agraris.
- Apostar per la marca Catalunya com a segell de productes agraris de qualitat.
- Promocionar associacions que construeixin projectes agraris (xarxes de col·laboració mútua, vivers d'empreses agràries, estructures per facilitar l'accés a les terres agrícoles, estructures de suport i formació de projectes, plataformes de finançament, tutories, etc.) i de comercialització (Menja't l'Alt Urgell, Alt Teu Gust, aliments del Pallars, PROECO Alt Urgell i Cerdanya, Agroalimentària Cerdanya...).
- Promoure decididament el consum de productes de proximitat. Recolzar plataformes digitals per reduir els circuïts alimentaris. Ja s'està treballant des de diferents àmbits i entitats, però s'ha de facilitar la distribució i ser capaços de marcar un "preu just" per al productor.
- Foment de les marques de qualitat i de la valorització dels productes com Indicació Geogràfica Protegida, Denominacions d'Origen, etc.
- Integrar les qüestions agràries dins els projectes territorials.

- Potenciar l'experimentació i la innovació en el món agrari, en col·laboració el Centre de Ciència i Tecnologia Forestal de Catalunya, l'Institut d'Investigació i Tecnologia Agroalimentària (IRTA), Associació d'Iniciatives Rurals de Catalunya (ARCA), Escoles Agràries, etc.
- Ampliar i adaptar les ofertes de formació específiques pels treballadors i empresaris agroforestals segons les necessitats de cada moment, tot reduint l'actual i excessiva reglamentació.
- Màxim suport i assessorament als joves que s'incorporin a l'empresa agrària, en la línia que fa el DARP (línia d'ajut de primera instal·lació de joves, itinerari formatiu a les escoles agràries amb tutor personalitzat) i donar un acompanyament /seguiment d'aquests joves els primers anys. A la vegada, acompanyar-ho amb incentius fiscals.
- Reconeixement legal de la dona pagesa i ramadera: incentius i discriminació fiscal en positiu: nova instal·lació, continuïtat del projecte familiar i a l'ocupació femenina, de joves i gent gran.
- Simplificar els tràmits administratius, facilitar que els mateixos empresaris agraris puguin fer les gestions sense l'obligatorietat d'haver de recórrer a entitats externes i mantenir l'administració propera al ciutadà rural amb la xarxa d'oficines comarcals.
- Replantejar el model d'administració agrària a escala territorial partint dels principis de simplificació administrativa, finestreta única, flexibilitat i atenció al productor, i potenciant la xarxa d'oficines comarcals i el suport tècnic qualificat com l'antic Servei d'Extensió Agrària.
- Descentralitzar al màxim els serveis de les administracions centrals per fer tan curts com sigui possible els canals de comunicació. Si volem un territori rural viu, professionalitzat i innovador, l'administració ha de ser la primera que ha de crear i fixar places qualificades en aquest territori.
- Reforçar la figura del "contracte global d'explotació" com a instrument per repensar les explotacions agropecuàries i forestals, com un acord de col·laboració productor-administració.
- Crear un centre de recerca que amb el sector, amb persones científiques, experiències internacionals i representants de l'administració proposi la resposta òptima de consens que asseguri la viabilitat de les explotacions i la sostenibilitat mediambiental.
- Donar suport a l'agricultura i ramaderia ecològica i sostenible, i implementar treballs sostenibles amb l'objectiu de minimitzar la contaminació de la terra i les aigües.
- Potenciar el reg a través d'accelerar les inversions pendents del Canal Segarra–Garrigues; la modernització del Canal d'Urgell del canal de Pinyana i de Catalunya–Aragó; posada en funcionament del canal Xerta–Sènia.
- Estendre el reg de goteig a les comarques per reduir el consum i l'impacte de la petjada agrària en la lluita contra la crisi climàtica.
- Protegir el Parc Agrari del Llobregat.
- Consolidar la creació d'un clúster agrícola a Lleida per tal aprofitar el potencial del sector agrícola català.

TURISME. PRIORITARI EN EL CURT TERMINI I EN LA SEVA POSTERIOR RECOMPOSICIÓ

El sector del turisme, en tota la seva varietat d'activitats, és el que ha quedat més afectat a conseqüència de la pandèmia i de l'estricta paralització de la mobilitat de les persones. El 2020 no ha vingut a Catalunya ni una quarta part dels més de 19 milions de turistes que ens van visitar l'any 2019. L'impacte és brutal, ja que aquest és un teixit molt consolidat, diversificat i distribuït per bona part del territori en el nostre país, a la vegada que té un pes molt elevat sobre l'ocupació.

Malgrat que la situació i les perspectives vigents pel turisme a curt termini no són bones, Catalunya disposa d'un enorme capital i capacitat de treball en el sector turístic que ha de mantenir viu i que li ha de permetre participar de la recuperació tan bon punt les polítiques de vacunació hagin fet la seva feina i la mobilitat es recuperi. El sector ha de resistir i per això necessita el pla de xoc plantejat per tots els sectors afectats per les restriccions, més un plus. La llarga durada de la paràlisi del sector requereix un pla de contingència de superior durada, fins que la mobilitat es recuperi plenament.

Catalunya té una economia diversificada i necessita el turisme perquè disposa d'uns recursos idonis per la seva existència, clima, patrimoni, cultura, hotels, restaurants, comerç, infraestructura urbana, excel·lent organització i capacitat tecnològica en el sector turisme... Un capital tan important s'ha de preservar i reflotar, amb independència que també calgui actuar pel desenvolupament d'altres sectors d'activitats industrials i de serveis.

Pla de xoc a curt termini i Pla de contingència 2021-2022 per mantenir viu el sector

- Addicionalment al Pla de xoc general per tots els sectors afectats per les restriccions d'activitat, aprovar un Pla de contingència 2021-2022, de suport al sector turisme, amb un horitzó de recuperació progressiva de l'activitat, per al manteniment de l'actual infraestructura turística del país.
- El pla de contingència haurà de contemplar també el manteniment d'ERTO per a part de les plantilles, mentre no es recuperi la mobilitat i la normal activitat.

PREPARAR LA REACTIVACIÓ DEL SECTOR

Sis punts claus en la reactivació del sector: Connexions + Formació + Digitalització + Modernització + Desestacionalització + Garantía

CONNEXIONS:

- Millorar les connexions ferroviàries Europa-Catalunya amb la porta d'entrada de l'AVE per Figueres i l'augment de la competència, per exemple amb SNCF.
- Millorar les connexions de les estacions de l'AVE i aeroports amb els destins. No pot ser que triguem més a anar de l'Aeroport de Reus a Salou, que el que dura el vol entre Amsterdam i Reus.
- La construcció de l'estació de l'AVE a l'aeroport de Girona-Costa Brava incideix en el mateix objectiu.

FORMACIÓ:

- Disposem d'excel·lents escoles de formació en els diversos àmbits d'activitats vinculades amb el turisme. Caldrà lligar-les la formació més especialitzada i les activitats de recerca i innovació del sector.
- Donar suport a la configuració del clúster TIC turisme que actualment es troba en fase de creació, el qual permetrà acabar d'interrelacionar la formació amb les necessitats del sector i la innovació tecnològica aplicada.

DIGITALITZACIÓ:

- Millorar la digitalització de les empreses. És un procés que el sector ja fa anys que s'està treballant i que ara s'ha accelerat, però cal generalitzar el procés i incorporar la digitalització de manera sistemàtica i organitzada. S'oferirà un servei d'assessorament a empreses turístiques en l'ordenació de les seves opcions digitals i per guiar-les cap a les seves necessitats reals.

MODERNITZACIÓ: MILLORA DE LA QUALITAT

- Impulsar un procés de modernització d'establiments i de desmassificació del turisme. A través d'una línia d'ajuts per a la seva transformació. L'objectiu és guanyar qualitat i fer-los més sostenibles encara que comporti reduir places, inclús fomentar la millora de categoria.
- La modernització i millora de l'eficiència energètica dels establiments és especialment rellevant. Una part dels fons europeus Next Generation ha de poder ser invertida en aquest àmbit.

DESESTACIONALITZACIÓ

- Fa anys que el turisme lluita per desestacionalitzar-se. És el camí a seguir per fer-lo més sostenible i per transformar el que va ser un turisme massiu en un turisme més selectiu o especialitzat.
- En aquesta legislatura s'ha de promoure de manera intensa el turisme temàtic i fer-ho conjuntament amb altres àmbits de Govern com ara cultura, esports, universitats, medi natural... Es tracta d'emfatitzar el patrimoni cultural (Figueres i el Museu Dalí en són un bon exemple), el patrimoni natural (els Parcs Naturals, la Costa Brava,...), l'organització de concerts i festivals, l'organització de congressos internacionals (algun tan rellevant com el Mobile), esdeveniments esportius (la Volta, el circuït de Montmeló...), centres d'oci (com Port Aventura)... Són exemples del poder d'atracció d'esdeveniments puntuals i de centres de referència per a l'activitat turística.

GARANTIA: QUALITAT I SOSTENIBILITAT

- Crear un segell per cada tipus d'establiment amb uns mínims i màxims (com l'etiqueta d'eficiència energètica) per estimular els establiments a millorar en sostenibilitat.
- Complementàriament, oferir ajudes (com els fons europeus) per tal de poder ajudar a tirar endavant aquestes modificacions i millores cap a un establiment 100 % sostenible.
- Treballar per la qualitat, sancionar i acabar amb els allotjaments turístics il·legals.

PROMOURE EL TURISME AL PAÍS RURAL

En el cas del turisme d'interior, treballarem per potenciar el turisme rural com un instrument econòmic pels pobles i per a les persones que habiten els entorns rurals sota paràmetres de perdurabilitat que evitin l'impacte negatiu sobre el medi ambient.

- Crear marques turístiques recolzades amb rutes temàtiques que permetin resseguir el patrimoni cultural (romàniques, modernistes, industrials, colonials...) i la diversitat del paisatge català (pla-muntanya, boscos-conreus, mar-muntanya...).
- Estructurar una xarxa de centres d'interpretació rural i ecomuseus que donin a conèixer les particularitats de les comarques i que esdevinguin centres dinamitzadors de la cultura i del patrimoni de les diverses zones del món rural. Aquesta xarxa ha de permetre integrar el sector serveis amb el sector primari, oferint llocs de treball i, molt sovint, oferint rendes complementàries a aquells que es dediquen a aquesta activitat.
- Posar en valor el món rural, un espai on val la pena passar-hi el temps lliure pel contacte amb la natura, el coneixement de la vida rural, el sentit del temps... És un valor afegit que aporta benestar, tranquil·litat i harmonia.
- Invertir en les estacions d'esquí públiques que són un motor fonamental en l'economia de l'hivern al Pirineu.

LOGÍSTICA. SECTOR EN CREIXEMENT

L'economia catalana ha sabut aprofitar la situació geogràfica de Catalunya, al capdamunt del corredor natural de connexió entre la península Ibèrica i la resta del continent, per impulsar el sector de la logística. Situació que s'ha vist incrementada pel trànsit intercontinental de mercaderies entre Àsia i Europa. Treballarem per:

- Construir LOGIS Ebre: la plataforma logística intermodal a les Terres de l'Ebre.
- Construir LOGIS Montblanc: una plataforma logística intermodal que comptarà amb connexió ferroviària i serà situada sobre l'eix Tarragona – Lleida.
- Construir LOGIS Penedès: una plataforma logística intermodal que comptarà amb una reserva ferroviària de 27 ha que permetrà l'entrada de trens de 1.500 m.

La Unió Europea està apostant perquè el trànsit de mercaderies de llarg recorregut es faci en ferrocarril al ser més sostenible pel medi ambient i més eficient. Tot i això, no es pot aprofitar tota la seva potencialitat a causa de la manca d'infraestructures per l'incompliment de compromisos en matèria d'inversions que depenen de l'Estat. Per això, el Govern català reclamarà al Govern central:

- La connexió amb ample ferroviari de via europeu entre Castelló i el Rosselló.
- La connexió amb ample ferroviari de via europeu al Port de Barcelona i al de Tarragona.
- La construcció ferroviària de la nova terminal del Penedès.
- Remodelacions de les terminals del Vallès, a La Llagosta, i de l'Empordà, a Vilamalla, per dotar-les d'ample ferroviari de via europeu.
- La connexió amb ample ferroviari de via europeu de les principals empreses exportadores de mercaderies situades a Catalunya.

6.8 ECONOMIA CIRCULAR I COL·LABORATIVA

ECONOMIA CIRCULAR

A diferència del medi ambient, on tota la generació de la matèria té un cicle circular, el procés productiu industrial és lineal. En l'àmbit de la Unió Europea, només un 12 % dels materials i recursos secundaris tornen a entrar al cicle econòmic. Aquest procés productiu té importants efectes pel medi ambient, i per tant, per les persones: contribueix al canvi climàtic i genera una gran quantitat de residus.

L'economia circular té un gran potencial per transformar l'economia i s'ha de saber aprofitar. El repte consisteix a generar menys residus, a reutilitzar i a incorporar els residus dins d'una estratègia d'economia circular, començant per l'ecodisseny i fent que tot residu pugui ser transformat en matèria primera, amb una tendència a reduir els productes que no són viables de ser integrats novament en el medi o de ser transformats en un nou producte.

Per això, treballarem per:

- Acabar l'elaboració del Full de Ruta de l'Economia Circular a Catalunya i impulsar-ne la implementació.
- Modificar la Llei reguladora de residus incorporant la concepció dels residus com a recursos en el marc d'una economia circular. En aquest context, cal anar més enllà de parlar del percentatge de recollida selectiva i incorporar el concepte de determinar el percentatge de material reintroduït efectivament en el procés productiu.
- La modificació de la Llei de residus ha de permetre estimular l'economia circular i, a la vegada, incentivar el desenvolupament de la indústria recicladora catalana i estimular la innovació i l'ecodisseny de productes, envasos i processos de producció.
- Fomentar la col·laboració entre els actors públics i privats per generar sinergies i alineació en la transformació circular de Catalunya.

- Impulsar la innovació en tots els processos productius, de l'organització, dels dissenys i dels materials cap a una millora ambiental del cicle de vida dels productes finals, de la minoració de residus, de l'eficiència energètica i de mate-rials, contribuint a canviar el model productiu.
- Promoure el desenvolupament de sistemes d'ecoinnovació que permetin la conversió de residus en recursos aprofitables, mitjançant la revisió de les regulacions vigents, per evitar que les oportunitats de reutilitzar es vegin malmeses per una regulació i per burocràcia inapropiada.
- Estudiar la implantació d'un sistema de retorn d'envasos de begudes (llaunes i d'ampolles de plàstic i vidre) a través d'un sistema de dipòsit per millorar l'actual sistema de reciclatge.
- Impulsar un teixit industrial i del sector serveis punters capaços de detectar àmbits pel reaprofitament de residus que alimentin l'economia circular a Catalunya.
- Apostar per una indústria que fabriqui plàstics biològics i biodegradables, substitutius del plàstic fet a partir d'hidrocarburs, seguint la línia del Pla d'Acció sobre Economia Circular de la Unió Europea que aposta per promoure aquest tipus de plàstics.
- Apostar per una fiscalitat verda que integri els costos mediambientals dels diferents productes per tal de poder competir, amb les mateixes condicions, les empreses que generen productes biodegradables o consumeixen productes reutilitzables.
- Fomentar la compra pública verda i circular.
- Crear un certificat de productes reintroduïts a l'economia per tal d'afavorir aquesta pràctica. Un 39 % de la societat estaria disposada a comprar-ne si té algun tipus de certificació
- Reclamarem al Govern espanyol la ràpida transposició.
- Transposar de forma urgent la Directiva Europea sobre residus.

ECONOMIA COL·LABORATIVA SOCIAL I SOLIDÀRIA

L'economia social i solidària té un important paper a desenvolupar en col·laboració amb el sector públic. És capaç d'arribar amb eficiència a sectors als quals el sector públic li costa més arribar. Tanmateix, la crisi social i econòmica que acompanya la pandèmia ha deixat moltes de les entitats que treballen en l'economia social en una situació precària. Cal ajudar-les i evitar que facin fallida. Per aprofitar les sinergies entre el sector públic i l'economia social, cal obrir espais legislatius, de col·laboració i d'estímul que ajudin a la seva consolidació i al seu creixement.

- Articular un pla de xoc o rescat que permeti donar suport a l'economia social ara que l'impacte de la pandèmia és greu; i en el període de postpandèmia, per assegurar que mantingui la seva activitat i els llocs de treball que aglutina.
- Aprovar la Llei de l'Economia Social i Solidària d'acord amb les bases ja acordades amb el sector.
- Creació del Consell Català de l'Economia Social i Solidària com a organisme d'interlocució entre l'administració i els actors del sector, amb la finalitat de potenciar els valors i les activitats que representa l'economia social a Catalunya.
- Impuls al desenvolupament d'entitats de l'economia social i solidària i la seva participació en projectes de col·laboració públic-social i comunitària.
- Foment del consum i l'estalvi responsable per part de la població i els agents econòmics, així com de la generació d'un mercat social català en àmbits com la producció, el consum, l'habitatge, la prestació de serveis, el mutualisme o els serveis d'atenció a les persones.
- Impuls de la contractació amb clàusules socials i de la compra pública responsable mitjançant la concertació públic-social-comunitària en els serveis públics: serveis a les persones, gestió d'equipaments, manteniment, abastiments, lleure o assegurances.

- Millora del règim fiscal de les cooperatives i de les entitats de l'economia social per impulsar, encara més, el seu paper a l'economia catalana.

6.9 PROTECCIÓ DELS CONSUMIDORS I EL CONSUM RESPONSABLE

Millorar la protecció al consumidor també és una responsabilitat de l'administració que reverteix en la millora de la qualitat de vida dels ciutadans. Informar i desenvolupar campanyes de consum responsable contribueix a construir un futur més sostenible.

- Potenciar l'Agència Catalana del Consum amb l'objectiu de vetllar per la seguretat dels productes en el compliment de la normativa de la Unió Europea en la matèria, així com de qualsevol altra que sigui prescriptiva. Intensificar les inspeccions en els casos de denúncies.
- Incrementar les campanyes informatives de l'Agència Catalana del Consum als consumidors perquè coneguin els seus drets en matèria de consum i als empresaris perquè siguin coneixedors de les seves obligacions com a proveïdors de béns i serveis de consum final.
- Potenciar les adhesions de les empreses de la Junta d'Arbitratge de Catalunya, especialment a través dels diferents gremis i patronals catalanes productores de béns i serveis al consumidor.
- Completar els convenis de l'Agència Catalana del Consum amb tots els consells comarcals perquè puguin prestar, a les persones i empreses de la seva comarca, serveis relatius al consum.
- Vetllar per tal que els consumidors, en les seves relacions de consum, puguin ser atesos oralment en català o, a l'Aran, en occità. En aquest sentit impulsarem una campanya perquè els treballadors que fan feines d'atenció al públic que no tenen les competències mínimes en català les adquireixin dins el dret de formació que tenen tots els treballadors.
- Vetllar pel compliment de l'etiquetatge en català, tal com estableix el Codi de Consum de Catalunya.
- Reforçar les campanyes de protecció al consumidor en relació amb les compres a distància (és a dir, per Internet), com també les dirigides a la protecció del consumidor a la xarxa, i informar sobre el dret fonamental a la protecció de dades personals.
- Vetllar per millorar la transparència respecte als serveis de telecomunicacions prestats als con–sumidors.
- Impulsar campanyes informatives de consum responsable, tant des d'un punt de vista del medi ambient, com del comerç local o com dels valors socials de les empreses (com poden ser els productes fets pels Centres Especials de Treball).
- Fomentar el consum de productes km 0 en el context de les campanyes de consum responsable i de proximitat.
- Sensibilitzar al consumidor que a través del consum responsable també es pot lluitar contra la desigualtat de gènere, per la llibertat que té la persona consumidora per decidir comprar, o no, allò que es ven a través d'una publicitat sexista.
- Promoure el consum responsable a la infància i la joventut conjuntament amb els responsables educatius en relació amb criteris de sostenibilitat cultural, ambiental, socioeconòmica i lingüística.

Reclamarem al Govern de l'Estat:

- Per ser beneficiari del bo social elèctric o del bo social tèrmic cal incloure l'Indicador de Renda de Suficiència de Catalunya com a índex de referència.
- Ampliar els beneficiaris del bo social elèctric i del bo social tèrmic a les entitats socials titulars dels subministraments d'habitatges destinades a la inclusió de persones vulnerables i a altres col·lectius que avui n'estan exclosos.
- Mentre sigui l'Estat qui reguli el bo social elèctric, és aquesta administració qui ha d'as–sumir el seu finançament, tal com succeeix amb el bo social tèrmic.

- Crear un fons de garantia per a la protecció dels consumidors vulnerables amb càrrec als Pressupostos Generals de l'Estat i transferir la seva gestió a la Generalitat que permeti que no es produeixin talls de subministrament elèctrics o de gas a les persones amb vulnerabilitat energètica.
- Exigir que ni el consumidor ni el contribuent hagin d'as–sumir les indemnitzacions pagades per l'Estat als promotors de l'emmagatzematge subterrani de gas natural Castor.

7

La governança

Governar bé

El xoc polític de l'1-O va tenir un impacte evident sobre els sentiments de tots, però també en la governança del país: va representar un abans i un després. Amb el govern destituït, amb l'aplicació de l'article 155 CE durant set llargs mesos, la governança del país va patir un daltabaix.

En els mesos posteriors al nomenament del Govern del President Torra el dilema entre governar i reivindicar ha estat sempre present en les taules de decisió del Govern. La pròpia inhabilitació del President ha estat conseqüència de la decisió judicial d'inhabilitar, sense admetre mesures cautelars, en una sentència clarament punitiva, però alhora mostra la prioritat per "reivindicar" que va atorgar el President a l'acte de manteniment de la pancarta, respecte "governar" fins a finals de la Legislatura i sense haver d'anticipar eleccions.

En la propera Legislatura serà necessari compatibilitzar millor sentiments i gestió, doncs governar bé és absolutament compatible amb el fet de reivindicar i exigir respecte als drets dels catalans a tenir estat propi.

7.1 DIÀLEG I CINC EIXOS D'IMPULS A LA GOVERNANÇA

Pel PDECAT governar bé requereix en primer lloc voluntat de fer-ho. No creiem en el principi de "com pitjor, millor".

En segon lloc requereix apostar pel diàleg amb tots aquells que condicionen la política catalana i aquells que en són destinataris: amb el ciutadà, amb les entitats, amb els agents socials, amb els partits polítics, amb el Govern de l'Estat,... i del diàleg n'han de sortir consensos i acords.

En tercer lloc per governar bé cal una administració eficient. La catalana ho és, els servidors públics ho són, però el model administratiu ha entrat en obsolescència, cal renovar-lo a fons. Tres eixos principals de canvi:

- La digitalització: per ella mateixa ja fa possible una gran transformació de la administració
- Una més extensa professionalització de càrrecs de direcció, la qual ha de permetre separar millor direcció política i direcció professional.
- La col·laboració publicoprivada i publicosocial sota control públic, la qual permet potenciar l'administració, aprofundint en una tipologia de gestió concertada que té recorregut per millorar i en la qual Catalunya té una llarga experiència.

I tres eixos fonamentals de control i millora:

- La transparència. Més transparència significa més garanties de gestió eficaç dels recursos públics i atorga al governant credibilitat i legitimitat.
- L'avaluació. Per millorar les mesures i polítiques públiques, aquestes s'han d'avaluar, però al nostre país s'avalua poc. Cal avaluar més.
- La formació de tot el personal al servei de l'administració

En quart lloc, la governança de la Generalitat ha d'estar estretament lligada a la dels municipis i a l'organització territorial del país. En aquest camp Catalunya ha de fer un tomb cap a un major equilibri territorial. Ho hem expressat en el capítol de digitalització i telecomunicacions: la xarxa de telecomunicacions equival

al que en el passat era la xarxa de carreteres. És una xarxa de connectivitat, pot permetre donar un enorme salt endavant a l'etern objectiu de millorar l'equilibri territorial del país. Podem aparellar la Catalunya-Ciutat amb el País Rural, perquè des de qualsevol poble de Catalunya s'ha de poder estar connectat al centre de Barcelona o a qualsevol potent centre de recerca d'arreu. Per fer-ho possible s'han de fixar estratègies i s'han de determinar compromisos: tenim una gran oportunitat d'avançar en l'equilibri territorial del país, cal governar.

Finalment i en cinquè lloc, la justícia, la seguretat, la política exterior, també necessiten recursos humans i materials. Són estructures d'estat imprescindibles que cal reforçar i reforçar-ne la gestió. Patim una justícia lenta que requereix de més jutges, personal i TIC, tenim unes forces de seguretat i d'emergències que requereixen de més personal i recursos i disposem d'una xarxa d'oficines a l'exterior, àgil i capaç d'ajudar a tot el teixit productiu del país a ser a tot el món, reforcem-la.

En definitiva, tenim voluntat de governar per gestionar les competències que tenim i el recursos de què disposem, sense deixar de reivindicar la nostra voluntat política de ser. Volem fer-ho bé i per això el diàleg és més necessari del que sovint ha fet el govern en aquesta legislatura. El model d'administració ha quedat obsolet, cal renovar-lo; la simplificació administrativa s'ha d'estendre, podem ser més eficients i tot això s'ha de fer reforçant la transparència i amb rigoroses avaluacions que mostrin les polítiques que funcionen i les que no. Volem una administració capdavantera, el bon govern ens farà créixer com a país i permetrà recuperar credibilitat i confiança en les institucions, qüestió bàsica per guanyar, el dia que es celebri el referèndum sobre la independència.

7.2 PER UNA ADMINISTRACIÓ EFICIENT

UNA ADMINISTRACIÓ PÚBLICA MODERNA, SIMPLE, EFICIENT I FACILITADORA

Catalunya necessita una administració al servei del ciutadà, que s'adapti de forma constant i innovadora als canvis de la societat i a les demandes ciutadanes, basada en un major retiment de comptes entre electors i elegits, la participació, la proximitat i el dret dels ciutadans a decidir. Uns serveis públics que responguin amb més eficàcia i agilitat i en els quals els tràmits siguin més senzills i menys burocràtics.

Una administració que aposti decididament per la digitalització, el big data i la intel·ligència artificial, per la transparència i la interlocució interadministrativa i amb l'administrat, que aprofundeixi en la simplificació administrativa evitant duplicitats i burocràcia estèril, que superi estructures arcaiques que s'han demostrat desfasades, que avaluï el resultat de les accions amb indicadors i que respongui a les necessitats dels ciutadans. Un govern que promogui i ajudi a fer realitat les potencialitats de la societat.

Una administració business-friendly, que no posi pals a les rodes a la les empreses, ans al contrari, que esdevingui pista d'enlairament de la iniciativa privada. Creiem en una administració que afavoreixi el seu impuls i que aprofiti el seu know-how en la prestació de serveis. Cal aprofitar la força emprenedora i empresarial de la nostra societat, corresponsabilitzant-la en els objectius comuns que tenim com a país tot enfortint les nostres petites i mitjanes empreses, vertebradores del teixit productiu del país i generadores de riquesa i ocupació per tot el territori.

Per fer-ho possible, cal fer propostes i establir polítiques amb l'objectiu de reforçar el lideratge que correspon a la política, de fer una administració eficaç i més propera, d'organitzar-la territorialment i d'oferir un servei públic de justícia adequat.

Som continuadors del llegat polític que ha construït la Catalunya moderna dels darrers 40 anys a través d'una basta obra de govern des de la Generalitat però també des de les diputacions i ajuntaments, on comptem amb una gran ex-

periència en governs al llarg i ample de les corporacions locals del país. Les alcaldies del PDeCAT són, sens dubte, el millor aval per governar Catalunya.

REFORMAR EL MODEL D'ADMINISTRACIÓ PÚBLICA, AGILITAR-LO I DONAR-LI EFICIÈNCIA I TRANSPARÈNCIA

- Cal una nova Llei del Sector Públic de Catalunya que actualitzi la tipologia del sector públic instrumental català i que reguli adaptant les particularitats pròpies de Catalunya al marc normatiu que estableix la nova regulació estatal (llei 40/2015).
  - Des de l'any 1989, no s'ha tornat a legislar de forma expressa sobre l'Administració catalana (Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya).
  - Cal revisar a fons el model d'administració pública amb l'objectiu de detectar duplicitats, eliminar ens públics amb competències i funcions poc clares i millorar la coordinació interna de l'Administració.
- Digitalitzar en profunditat l'administració. És la principal transformació que ens pertoca afrontar en el funcionament de l'administració per fer-la molt més eficient, àgil i propera al ciutadà. En aquesta legislatura s'ha d'afrontar un ambiciós pla de digitalització de l'administració, amb determinació d'indicadors de millora de l'eficiència i avaluació semestral d'avenços. Ha de permetre:
- Reformar el sistema de tràmits, simplificar-los i reduir substancialment la durada dels procediments administratius.
- Minimitzar l'aportació de documentació per part de l'administrat, quan aquesta ja hagi estat lliurada a l'administració
- Donar transparència a l'administració
- Professionalitzar la direcció pública en processos competitius. En el sector públic s'ha d'avançar en la separació entre direcció política i direcció professional. Hi ha càrrecs de direcció en múltiples institucions públiques que han de tenir un perfil marcadament tècnic i no polític, per això proposem:
  - Promoure que l'accés a càrrecs directius de l'administració que requereixin d'un marcat perfil professional s'efectuï mitjançant l'avaluació de mèrits i competències de cada candidat en processos oberts, transparents i amb avaluació de resultats.
  - Regular la professionalització de la direcció pública professional de l'Administració de la Generalitat en base a l'informe elaborat per la Comissió d'experts constituïda pel Parlament de Catalunya el 2013.
- Potenciar l'autonomia en la gestió pressupostària i de recursos humans de les institucions públiques, amb avaluació i control de resultats.
- Reforçar la col·laboració publicoprivada i publicosocial des de l'administració, sota control públic. Catalunya en té llarga experiència a través de la concertació en sectors tan importants com el sanitari o l'ensenyament. Cal seguir-la propiciant en altres sectors com ara amb les entitats dels serveis a les persones o també en àmbits com el de la recerca i la transferència de coneixements.
- Valorar la possibilitat d'establir estratègies de cooperació amb empreses i plataformes que tenen la capacitat per recopilar dades, per tractar-les des de la perspectiva de l'administració i amb un preceptiu control de qualitat per una millor gestió pública d'una administració digitalitzada.
- Garantir la permanent transparència en tot el teixit d'institucions dependents de l'administració
- Articular processos d'avaluació respecte aquelles mesures, projectes i polítiques que s'apliquin, amb determinació d'indicadors efectius, per tenir constància de la utilitat o no, de la corresponent despesa pública. Les avaluacions es faran en posterioritat, si bé en determinades polítiques s'hauran d'efectuar també amb anterioritat a ser aprovades.
- Potenciar la formació continuada de tot el personal de la administració.

ORDENAMENT DEL RÈGIM JURÍDIC CATALÀ EN MATÈRIA DE FUNCIÓ PÚBLICA

Cal impulsar la definició d' un marc normatiu únic de funció pública de Catalunya que garanteixi els principis de qualitat i flexibilitat del treball públic i la professionalització de la gestió dels recursos humans.

Ha de venir acompanyat d' un model d'organització del sistema de funció pública que determini el seu dimensionament i garanteixi la flexibilitat, mobilitat interna entre administracions i la gestió de projectes segons els nivells dels serveis propis de l'Estat del benestar i estratègics de Catalunya.

ESTABILITZACIÓ DELS TREBALLADORS TEMPORALS DE L'ADMINISTRACIÓ

- L'administració ha fet un abús de la temporalitat. Cal establir un pla ambiciós perquè durant aquesta legislatura es redueixi el nombre d'interins i, d'acord amb la normativa, es pugui donar una solució a totes aquelles persones que porten molts anys en aquesta situació, d'acord amb la doctrina de la Unió Europea.
- Ens hem de dotar d'un marc legal per a realitzar un procés d'estabilització i consolidació dels treballadors temporals i interins de la Generalitat.

TELETREBALL

El teletreball ha vingut per quedar-se, també a l'administració. Urgeix promoure les mesures necessàries per tal que el teletreball de gran part del sector públic no suposi, com succeeix actualment, un endarreriment en els tràmits administratius que fan els ciutadans i les empreses amb l'administració.

CREAR ESPAIS MULTI ADMINISTRATIUS REPARTITS PER TOT EL PAÍS

Repartir d'una manera més homogènia per tot el territori centres d'atenció al ciutadà per fer més senzilla i propera la relació entre l'Administració i el ciutadà.

- Potenciar la simplicitat, claredat i proximitat als ciutadans pel que fa a la relació amb l'Administració.
- Promoure centres multiadministratius potents repartits pel territori amb l'objectiu d'avançar cap a un país més equilibrat i en xarxa.

7.3 REGENERACIÓ DEMOCRÀTICA: TRANSPARÈNCIA, LLEI ELECTORAL I LLUITA CONTRA LA CORRUPCIÓ

TRANSPARÈNCIA I PARTICIPACIÓ

La transparència en la gestió pública és una eina cabdal per determinar la qualitat de la gestió de les institucions. La utilització de les TIC per gestionar i difondre la informació, acompanyada del debat social i mediàtic sobre les activitats polítiques i la generació plural de l'opinió pública faciliten el procés per guanyar en transparència.

Cal implementar una veritable cultura de la transparència com a única forma de gestionar les nostres organitzacions. Més transparència sol comportar més garanties de gestió eficaç dels recursos públics davant la comunitat i sens dubte els hi atorga més credibilitat i legitimitat.

D'altra banda, la transparència és informació, la informació són dades, les dades es poden gestionar i ser aprofitades per millorar la gestió pública. Un exemple proper és l'evolució que ha seguit el tractament de dades durant la pandèmia del COVID. De no tenir-ne o quedar reservades, les dades han passat a convertir-se en la millor eina d'informació sobre la situació de la pandèmia i la millor eina per a la presa de decisions.

Des del PDeCAT treballarem per a:

- Fer de la transparència una de les característiques que distingeixin l'acció de govern de la Generalitat amb l'objectiu que pugui ser utilitzada tant per donar a conèixer informació sobre la gestió, com per fer tasques d'avaluació de les polítiques públiques que s'adopten i facilitar la millora de la normativa.
- Donar el màxim accés a la informació pública, tant activa com passiva, especialment sobre l'origen i el destí dels fons públics (contractació pública, subvencions i operadors) i sobre les retribucions i patrimoni dels representants polítics i càrrecs de l'administració.
- Vetllar per la difusió i compliment de la normativa de registre públic de lobbies, de les seves activitats i dels procediments (codi de bones pràctiques). Mantenir la generalització del silenci positiu com a forma de resolució de les peticions dels ciutadans.

D'altra banda, una plena transparència ha de permetre una major flexibilitat i agilitat d'actuació dels poders públics amb els agents privats, entre els poders públics i fins i tot amb els treballadors públics amb la introducció d'una normativa que permeti la gestió dialogada de les potestats públiques, introduint la negociació i la mediació en l'àmbit del dret públic. Amb transparència, l'administració justifica i mostra els seus actes. La transparència és una qualitat per a la gestió de les institucions.

La rendició de comptes ha d'empoderar els ciutadans, de tal manera que siguin també element clau en la presa de decisions públiques. Partint d'una informació accessible, intel·ligible i comprensible, els ciutadans han de poder formar-se una opinió que permeti relacionar els propòsits i els resultats de les actuacions públiques.

Des del PDeCAT treballarem per a:

- Avaluar la reformada llei de contractes per determinar si s'ajusta als objectius de visibilitat i transparència en els processos d'adjudicació de concursos d'obres i serveis.
- Generalitzar el retiment de comptes i l'avaluació de les normatives que s'aprovin i de les polítiques que es duguin a terme, així com sobre el compliment dels objectius marcats.

LLEI ELECTORAL CATALANA

Catalunya encara no ha aprovat una llei electoral pròpia. D'altra banda, en l'era de la digitalització, de les telecomunicacions i el teletreball, en un moment en que la quasi totalitat de les transaccions financeres es fan telemàticament amb un elevat nivell de seguretat, encara no s'ha implantat la possibilitat d'exercir el vot electrònic al nostre país, el qual, en aquests moments d'elevada transmissió de contagis de COVID, constituiria la mesura més segura i potent per garantir la participació en les properes eleccions al Parlament i per evitar una nova onada de contagis, situació no compatible amb una democràcia plena.

- Promourem l'aprovació d'una llei electoral catalana, consensuada amb els partits polítics, que representi i garanteixi la pluralitat del conjunt del territori, tot reforçant la participació democràtica.
- En el nou règim electoral, implantarem el vot electrònic, amb totes les garanties tecnològiques de seguretat i de confidencialitat del vot ja existents.

LLUITA CONTRA LA CORRUPCIÓ

Lluitar contra la corrupció i garantir que tenim uns representants polítics sense ombra de sospita és una prioritat de primer ordre per recuperar la confiança de la ciutadania en els representants públics. Els valors de la meritocràcia, l'honestedat en la gestió pública, la salvaguarda de l'interès general i la gestió responsable de tots i cadascun dels euros del pressupost públic són valors irrenunciables.

Sense transparència no hi ha confiança, i sense confiança no hi ha autèntica democràcia. Serem implacables en la lluita contra la corrupció. Promourem a Catalunya l'adopció dels estàndards internacionals més avançats per garantir en tot moment la proscripció de la corrupció en tots els seus àmbits. El bon funcionament de les institucions és el millor sistema de prevenció, persecució i erradicació de la corrupció.

L'establiment d'un Codi ètic pels càrrecs de

l'administració i pels representants electes, la normativa que regula la contractació, donar transparència als lobbies, regular i controlar el finançament de les forces polítiques, són alguns dels àmbits sobre les quals cal actuar per dificultar i erradicar la realització de pràctiques corruptes.

- Aprovar i avaluar periòdicament el Codi Ètic dels directius i servidors públics de la Generalitat de Catalunya. Tots els càrrecs electes del PDeCAT i els nomenats a proposta de membres del PDeCAT subscriuran el codi envers el càrrec que exerceixen i en relació al partit al qual representen.
- Avaluar el sistema de tràmits i de contractació de l'Administració Pública per determinar les modificacions a incorporar destinades a donar transparència al procés de contractació i evitar possibles pràctiques corruptes.
- Reforçar la seguretat jurídica de la contractació pública i reduir la durada dels procediments administratius. En la mesura del possible, cal establir la vinculació del contracte amb els resultats.
- Potenciar l'autonomia i independència de les agències públiques quant a gestió pressupostària i de recursos humans, supervisant-ne els resultats.
- Establir pactes d'integritat i transparència en l'àmbit de la contractació pública, per ajudar a lluitar contra la corrupció. Es tracta d'un procés que inclou un acord signat entre el Govern i els licitadors en qualsevol contracte de l'Administració, on el pacte estableix que cap de les parts del contracte pagarà, oferirà, exigirà o acceptarà suborn, ni participarà en conxorxa amb els competidors per obtenir el contracte. A més, els licitadors estaran obligats a revelar totes les comissions i despeses similars pagades que guardin relació amb el contracte. L'incompliment del pacte d'integritat genera un risc d'exclusió permanent del licitador.
- Aprovar manuals de bon govern a les administracions, que elevin el compromís ètic i públic dels governants i esdevinguin exigència permanent vers la ciutadania.
- Prohibir als condemnats per corrupció figurar en una llista electoral, ocupar un alt càrrec a l'Administració i treballar a l'Administració durant deu anys.
- Modificar el codi penal perquè els delictes greus per corrupció no quedin impunes amb els actuals criteris de prescripció i perquè les persones condemnades per corrupció responguin sempre amb el seu patrimoni.
- Garantir un finançament transparent dels partits i les seves fundacions.
- La Directiva (UE) 2019/1937, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2019, relativa a la protecció de les persones que informin sobre infraccions del Dret de la Unió, ja ha entrat en vigor. Paral·lelament als necessaris treballs legislatius de transposició es pot avançar en el disseny organitzatiu dels canals interns d'alerta de què hauran de disposar totes les institucions públiques.

7.4 PER UN MUNICIPALISME RENOVAT

Més que mai, reivindiquem l'autonomia del món local i supramunicipal (comarques i vegueries) i el respecte al principi de subsidiarietat, és a dir, que les decisions es prenguin des del nivell més proper als ciutadans; que no es decideixin mesures d'esquenes als municipis, als seus punts de vista i als seus matisos, doncs en tant que institucions més pròximes a la ciutadania són les administracions més properes al ciutadà. Són les que millor coneixen el territori i les seves necessitats i problemàtiques i han de ser les que prestin els serveis a les persones i canalitzin la participació ciutadana en primera instància. Cuidant el món local, cuidem el nostre país.

Cal dotar les entitats municipals dels instruments i dels recursos adequats per tal de dimensionar correctament els serveis que presten, adaptant-se a les realitats territorials i a les demandes ciutadanes.

Creiem en un disseny territorial en base a la màxima participació i al consens territorial i polític, amb ple respecte i atenció a les singularitats; l'Àrea Metropolitana, l'Aran, munici-

pis turístics i petits municipis, que garanteixi una eficaç prestació dels serveis als ciutadans, sota els principis de proximitat, d'asimetria i d'equilibri territorial, amb transparència, més eficiència, amb reducció de costos, evitant la proliferació d'ens i duplicitats de gestió.

Per aconseguir un marc favorable a desenvolupar les polítiques públiques i el bon funcionament de les institucions és important que l'Estat respecti el funcionament de l'Administració catalana d'acord amb l'autonomia i les competències d'autoorganització previstes a l'Estatut.

En aquest sentit, aquelles lleis i decisions que impliquen la centralització de l'activitat administrativa, que afecten el ple funcionament i organització de l'Administració catalana o bé totes aquelles lleis rígides que no deixen lloc al desenvolupament autonòmic són un fre per poder tenir una administració de qualitat.

Denunciem que des del Govern de l'Estat s'ha aprofitat la darrera crisi econòmica per intervenir en els ajuntaments i en els governs autonòmics, fent recaure sobre aquestes administracions més pressió en la reducció del dèficit sense tenir en compte que presten els serveis més bàsics i propers a ciutadà i al territori. Cal acabar amb aquest desequilibri vertical a favor de l'Estat.

Defensem les nostres institucions i la seva capacitat de decisió, és el moment de recuperar la potencialitat plena de la governança de la Generalitat de Catalunya i dels ajuntaments i ens locals del país, com a actors principals i aliats de la societat i com a motors de creixement social, econòmic i representatiu del nostre país. Des del PDeCAT defensem:

- Que els ajuntaments i els òrgans de gestió dels ens locals són institucions fonamentals de la capacitat de govern del país.
- Que les corporacions locals són una peça bàsica en la gestió de l'estat del benestar per la seva proximitat i agilitat en la resposta a les demandes i necessitats que planteja la ciutadania.
- Que cal dotar-les dels instruments i dels recursos adequats, així com d'eines de col·laboració i corresponsabilitat entre elles, per tal de dimensionar correctament els serveis que presten, adaptant-se a les realitats territorials i a les demandes ciutadanes.
- Que cal garantir-los un finançament adequat amb els principis de suficiència de recursos, equitat, autonomia i responsabilitat.
- Que cal apostar per una reforma de l'administració local a Catalunya recuperant les competències que la Llei de Reforma i Sostenibilitat de l'Administració Local (LRSAL) va laminar-nos.
- Que cal avaluar les lleis d'organització territorial, com la Llei de vegueries o la Llei de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) un cop han transcorregut 10 anys des de la seva aprovació.
- En relació al Tribut Metropolità de l'AMB, considerem que la seva concepció actual no és justa, en aquest sentit:
  - Impulsarem la revisió del Tribut Metropolità per fer que compleixi amb els principis de justícia, igualtat, equitat i eficiència.
  - Demanarem més transparència a l'AMB respecte els ingressos i despeses que percep de cada municipi i gasta en serveis que presta a cada un d'ells.
  - Reclamarem el desglossament de la despesa de l'AMB en serveis de transport a cada municipi, així com el pressupost d'inversions territorialitzades a cadascun d'ells per la millora del servei, particularment en els municipis de la 2ª corona metropolitana.
- Flexibilitzar la normativa urbanística relativa als petits municipis per adequar-la al paper que tenen en el manteniment del territori i incorporant una més alta participació dels representants del ajuntaments en la presa de decisions. Així mateix, simplificar la normativa administrativa i contractual que els afecta.
- Modificar la llei d'estabilitat pressupostària per flexibilitzar-la i fer possible, de manera permanent, que els ajuntaments puguin destinar els seus superàvits a projectes socials i econòmics.

- El retorn al Govern de Catalunya de les eines necessàries per fer front a les necessitats dels ens locals en relació amb el dèficit del personal funcionari d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional (FHN), com ara el desenvolupament del Registre català de personal FHN, la creació d'una borsa d'interins en l'àmbit de Catalunya per a la provisió de llocs reservats a personal FHN i la publicació del llistat de places relatives a personal FHN.
- En la revisió del finançament local, l'estat ha de compensar als ajuntaments per les pèrdues fiscals que els ha suposat la modificació del Impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana quan la transmissió no comporta plusvàlua.

7.5. CATALUNYA I LA GESTIÓ DE LA JUSTÍCIA

El dret, la justícia i els tribunals han de ser la garantia de la protecció de drets fonamentals com la llibertat d'expressió, de manifestació, i de seguretat en les comunicacions.

En canvi no correspon a la justícia dictaminar sobre conflictes de naturalesa eminentment política. Per un adequat funcionament de la vida política del país i de les institucions, cal desjudicialitzar-la i cal fer-ho aviat.

En un estat de dret, cal exigir l'escrupolosa separació de poders i el respecte als drets i llibertats fonamentals. La justícia presta uns serveis imprescindibles a les democràcies i en conseqüència, ha de ser independent, veraç i àgil per generar confiança a la societat.

EN DEFENSA DE LA INDEPENDÈNCIA DEL PODER JUDICIAL

Davant l'Estat seguirem reivindicant la millora de la qualitat democràtica de l'Estat en l'àmbit de la justícia. Des de Catalunya impulsarem propostes a les Corts espanyoles adreçades a:

- Garantir la independència del poder judicial, per tal d'impedir la contaminació recíproca amb els poders executiu i legislatiu.
- Establir mecanismes de control efectius en el sí del Consell General del Poder Judicial (CGPJ) per tal d'impedir la violació del secret de les actuacions judicials.
- Preservar el dret a la informació dels mitjans de comunicació, mitjançant un sistema de comunicació emès per la pròpia justícia, evitant processos paral·lels mediàtics i filtracions que perjudiquen el correcte funcionament dels processos.
- Equilibrar el dret a la informació, que és un dret fonamental, amb el dret a la intimitat i a la pròpia imatge per evitar les filtracions de dades de procediments decretats secrets per l'autoritat judicial.

ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA A CATALUNYA

Catalunya té cedida la gestió dels serveis de l'administració de justícia. En aquest sentit, des del PDeCAT creiem que cal:

- Garantir que els òrgans judicials i els funcionaris al seu servei, en tant que administració de la Generalitat de Catalunya, siguin dotats dels recursos humans i materials necessaris, de manera que els permetin desenvolupar llur tasca essencial al servei dels ciutadans i l'interès públic.
- Donar resposta àgil a les demandes de la societat a l'administració de justícia, ja que la lentitud en els processos judicials ja constitueix un cost i una pena pels afectats. El Tribunal Europeu de Drets Humans estableix que un procés judicial que duri més de cinc anys és contrari al dret a un judici just.
- Augmentar el nombre de jutges, magistrats, fiscals, lletrats i funcionaris al servei de l'administració de justícia, posant especial èmfasi en les vies de promoció interna, i en la formació i capacitació del personal destinat a Catalunya.
- Promoure que sorgeixin vocacions per a l'exercici professional com a jutge, magistrat, fiscal i lletrat de l'administració de justícia entre els estudiants i llicenciats en dret de les universitats catalanes, mitjançant un programa de beques suficientment dotat,

per intentar incrementar el relativament reduït nombre de professionals de la justícia catalans.

- Reintroduir el tercer torn com a via d'accés a la judicatura de professionals catalans de reconegut prestigi per tal d'augmentar el número de catalans a la judicatura.
- Promoure una més gran digitalització de l'administració de justícia mitjançant la universalització de l'expedient electrònic i l'extensió del sistema informàtic e-justicia.cat a tots els jutjats i tribunals, per tal d'aprofitar la implantació de l'oficina judicial en benefici del funcionament de l'administració, i al servei dels operadors jurídics i dels usuaris.
- En els darrers 5 anys, només el 9% de les sentències han estat redactades en català. És l'evidència de no respectar els drets lingüístics dels catalans en les seves relacions amb l'Administració de justícia. El coneixement de la llengua catalana i el dret propi de Catalunya ha de ser considerat un requisit per a la prestació de serveis a Catalunya. Així mateix, cal reconèixer la plena validesa i eficàcia de les actuacions judicials realitzades i dels documents presentats en català.
- Augmentar els honoraris dels advocats pertanyents al Torn d'Ofici, així com retribuir específicament la disponibilitat en els torns especials d'estrangeria i menors.
- Modificar l'accés al Torn d'Ofici per als nous advocats col·legiats, tot suprimint la col·legiació mínima de dos anys que constitueix una barrera excessiva. El màster, la prova d'accés i un període de sis mesos d'exercici, són suficients per garantir la capacitació professional.

INVERSIÓ EN INFRAESTRUCTURES

- Culminar la modernització dels edificis judicials a Catalunya amb la unificació de les seus judicials de la ciutat de Tarragona, la construcció de la Ciutat de la Justícia d'aquesta ciutat i la posada al dia de les instal·lacions dels partits judicials que resten pendents de millora.
- Reubicar els centres penitenciaris de Wad-Ras i La Trinitat en edificis que comptin amb les instal·lacions adequades en emplaçaments fora del centre urbà de la ciutat de Barcelona.

IMPLEMENTAR ELS ÒRGANS I COMPETÈNCIES CONTEMPLADES A L'ESTATUT

L'Estatut, aprovat per les Corts contempla diversos desenvolupaments de lleis estatals relatius a l'administració de justícia a Catalunya, que els diferents governs de l'Estat s'han negat a desenvolupar. Reclamarem:

- Recuperar el Consell de Justícia de Catalunya que preveia l'Estatut, d'acord amb els articles 97 al 100 de l'EAC, i que el Tribunal Constitucional va suprimir.
- Ampliar les competències del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, per tal que esdevingui el tribunal d'última instància jurisdiccional a Catalunya en tots els ordres jurisdiccionals (art. 95 de l'EAC).
- Proposar la modificació de la Llei Orgànica del Poder Judicial per garantir els drets lingüístics dels catalans en les seves relacions amb l'Administració de justícia.
- El traspàs integral del personal de l'Administració de justícia, d'acord amb l'article 103 de l'Estatut, que la Llei Orgànica del Poder Judicial no permet.
- El traspàs de les funcions, els serveis i els mitjans del Departament de Barcelona de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, del Cos de Metges Forenses a Catalunya, del cos de lletrats de l'Administració de Justícia i la supressió del caràcter estatal del cos.
- Aplicar la decisió catalana en la política de demarcació i planta judicial, respecte a la constitució de jutjats i tribunals i la delimitació del seu àmbit territorial de competències; o també la decisió de separació de les jurisdiccions dels partits judicials com és el cas dels de Gavà, Manresa i Vilanova i la Geltrú o de jutjats mercantils a Catalunya d'acord amb la nostra estructura econòmica, poblacional i de volum d'assumptes, la

qual cosa significa la seva implantació a ciutats com ara, Sabadell, Terrassa, Granollers, Sant Feliu, entre d'altres.

- El menysteniment de la Llei del Registre Civil, que envaeix competències reconegudes a l'article 147 de l'EAC, en atribuir les funcions registrals als registradors mercantils i alhora suprimir la major part de les oficines, oblidant que Catalunya té competències per poder determinar el nombre i la seu de les oficines del registre civil.
- La limitació de les competències atorgades als jutjats de pau, malgrat que a Catalunya considerem que s'han d'ampliar.
- La transferència a la Generalitat de les quantitats corresponents als ingressos procedents de les taxes judicials estatals, recaptades per l'Estat a Catalunya, o transferir la titularitat dels comptes de dipòsits i consignacions judicials i els seus rendiments, ja que és la Generalitat qui gestiona les competències en matèria d'administració de justícia.

Pel que fa a reformes específiques que cal abordar:

- Tendir a la implementació d'un partit judicial, com a mínim, a cada comarca, amb una primera instància civil i penal i jutjats de pau amb funcions de Registre Civil i de foment i derivació a la mediació en els municipis en els quals no hi hagi primera instància civil i penal.
- Apostar també per perfeccionar el model d'execució penal català, que garanteixi la seguretat, redueixi la reincidència i aposti clarament per la reinserció social.
- Si es poden resoldre els conflictes judicials abans d'arribar als tribunals, millor. Per això, promovem la resolució de conflictes a través de la mediació i l'arbitratge per ser aquesta una via basada en el diàleg entre les parts i de corresponsabilització en la seva resolució, amb resultats que sovint poden ser més ràpids, econòmics i satisfactoris per les parts que els derivats de sentència judicial.
- En relació als col·legis professionals, estem compromesos en la tasca i funció que realitzen ja que són garantia de la qualitat del servei, de formació i actualització dels seus col·legiats, que vetllen per la deontologia del col·lectiu, la qual cosa reverteix en més i millors garanties en el ciutadà. Ens oposem a qualsevol intent d'harmonització de la legislació de serveis i col·legis professionals que no garanteixi les actuals funcions col·legials.

7.6 TREBALLAR PEL RESPECTE ALS DRETS HUMANS I LA MEMÒRIA HISTÒRICA

Catalunya sempre s'ha significat en la voluntat de garantir i respectar els Drets Humans i en aquest sentit ens proposem:

- Promoure una participació activa dels organismes especialitzats de la Generalitat de Catalunya, juntament amb les associacions i entitats del tercer sector, en els processos de pau i reconciliació existents, o que es puguin endegar, en països en conflicte.
- Difondre una cultura de convivència i una educació en drets humans i per la pau.
- Impulsar polítiques d'acolliment basades en el respecte als drets humans, les obligacions normatives internes i internacionals i el principi de solidaritat.
- Impulsar en totes les polítiques públiques el compromís amb el pluralisme i la col·laboració entre diferents per a una gestió positiva de la diversitat, i fermesa enfront de qualsevol forma de discriminació d'etiqueta col·lectiva.
- Mantenir les iniciatives de suport als programes de persones defensores de Drets Humans i a processos de pau i resolució de conflictes en el món.

COMBATRE EL TRÀFIC D'ESSERS HUMANS (TEH)

El Tràfic d'Éssers Humans degrada la persona convertint-la en un objecte amb el qual es negocia i violenta directament i greu la dignitat humana, restringeix les llibertats individuals de les víctimes i vulnera el principi d'igualtat.

- Impulsarem una Estratègia Catalana per a l'Erradicació del TEH per a qualsevol finalitat d'explotació, amb perspectiva de drets humans.
- Establir un sistema de recollida de dades, capaç de fer un diagnòstic molt aproximat sobre com el fenomen del TEH per a qualsevol finalitat d´explotació afecta a Catalunya.
- Adoptar mesures per a prevenir la captació de possibles víctimes especialment entre els col·lectius més vulnerables (infància i adolescència, menors en complir la majoria d'edat, sol·licitants de protecció internacional, col·lectiu LGTBI...).
- Garantir mecanismes de prevenció i detecció primerenca d´indicis de TEH en el sistema de protecció d'infància, així com una atenció especialitzada adaptada a les seves necessitats.

MEMÒRIA DEMOCRÀTICA

A Catalunya la Llei 13/2007, de 31 d'octubre, del Memorial Democràtic, i la Llei 10/2009, de 30 de juny, anomenada de "Fosses", i el seu posterior desenvolupament reglamentari basteixen l'entramat institucional que empara la recuperació, la commemoració i el foment de la memòria democràtica a Catalunya (1931-1980). Aquest període històric comprèn la Segona República, la Guerra Civil, la dictadura franquista i transició a la democràcia. En aquest context, s'ha creat la institució pública del Memorial Democràtic, el Cens de Persones Desaparegudes durant la Guerra Civil i el Franquisme, s'han establert els protocols per a la recerca de persones desaparegudes mitjançant els programes de localització, exhumació i identificació de restes en fosses individuals o col·lectives i el Parlament de Catalunya, amb una llei pionera, va declarar nuls els judicis de 65.590 persones que els van condemnar.

- Cal prosseguir en la recuperació de la memòria històrica
- S'han d'anul·lar les sentències dictades pels il·legals tribunals franquistes.
- Fer apologia del franquisme ha de ser il·legal i s'ha d'il·legalitzar la fundació que porta el nom del dictador i que té com a objectiu el reconeixement del seu llegat, així com aquelles altres entitats que tenen aquest mateix objectiu d'enaltir la figura de Franco.
- S'han de suprimir els símbols franquistes i noms de carrers que honoren el franquisme o a persones que el van practicar.
- No és admissible que encara no s'hagin desclassificat determinats arxius militars i policials secrets de la dictadura i la transició.
- No és admissible que s'hagi avançat tan poc en la localització de fosses comunes i llocs on van ser enterrades les persones que van morir durant la Guerra Civil i el franquisme i en la seva identificació.
- No és admissible que 80 anys després d'acabada la guerra, encara no s'hagi articulat cap mena de compensació per a tots aquells que els hi van requisar la moneda republicana i que en conserven comprovants.
- Cal procedir a la devolució completa dels documents catalans que encara es guarden al Centre Documental de la Memòria Històrica de Salamanca. Així mateix, reclamarem el dipòsit a l'Arxiu Nacional de Catalunya de tots aquells fons documentals que adquireixi l'administració de l'Estat a Catalunya.
- Cal aprofitar la feina feta des del Memorial Democràtic, per impulsar la creació d'un programa internacional d'intercanvi d'experiències en l'àmbit de la recerca de persones desaparegudes en conflictes armats o en el marc de la repressió de règims autoritaris.

7.7 SEGURETAT, EMERGÈNCIES I PROTECCIÓ CIVIL

La seguretat és garant de les llibertats individuals i un dels pilars sobre els quals es sustenta l'estat de dret. Sense seguretat no hi ha llibertat. La seguretat ha de ser efectiva, preventiva, no invasiva i eficaç. Les polítiques de seguretat s'han de basar en principis i valors democràtics com la transparència, la proximitat i la col·laboració amb les altres organitzacions policials d'àmbit estatal i internacional. A Catalunya, el cos de Mossos d'Esquadra és la policia integral del país i disposa de totes les competències ordinàries en matèria de seguretat ciutadana i ordre públic, així com el control de la seguretat viària, desenvolupant també funcions de policia administrativa i policia judicial.

Davant els reptes glocals, precisem d'una interrelació constant de la policia catalana amb les altres forces de seguretat, estatals i internacionals especialment en la gestió de riscos, crisis i resiliències a tots els nivells, prioritzant en tot moment el respecte als drets fonamentals.

Cal dotar el país d'un Institut d'Estudis Estratègics (IEE) que faci seguiment i impulsi la recerca en seguretat, defensa i relacions internacionals de caire estratègic, partint dels riscos, amenaces i oportunitats que planteja la ubicació geoestratègica i geopolítica de Catalunya, amb l'objectiu d'assessorar el govern, el Parlament i els governs locals catalans, oferir formació en la matèria, aportar una perspectiva pròpia als debats estratègics globals, i difondre i promoure el pensament i el debat.

Així mateix, cal identificar els riscos i les amenaces en matèria de seguretat que afecten Catalunya i definir la nostra estratègia de seguretat nacional integrada en el nostre context europeu, occidental i mediterrani, partint dels mitjans de què disposem actualment i definint els mitjans de què s'hauria de dotar el país en el futur per garantir la nostra seguretat.

Defensem una política de seguretat on la ciberseguretat tingui un paper cada cop més prominent, fruit dels reptes i amenaces cibernètiques en auge en els darrers temps i que suposaran un repte de futur per a les forces de seguretat. A més:

- És necessària la cooperació per afrontar amb plenes garanties els reptes de seguretat, els que plantegen les noves formes de criminalitat o l'amenaça de caràcter terrorista per tal d'implantar estratègies de prevenció, investigació i reacció. L'actualització de les lleis de policia i d'emergències s'hauran de fer per permetre un treball integral de les emergències i coordinat amb altres actors de la seguretat, també de les empreses i col·lectius professionals i ciutadans.
- Entenem la seguretat com un servei que garanteix el benestar de les persones, els drets dels ciutadans i la democràcia de les seves institucions i considerem important el reconeixement del Cos dels Mossos d'Esquadra i dels bombers, l'impuls dels cossos operatius i la coordinació amb els cossos estatals i internacionals.
- Promourem una visió inclusiva de la seguretat des del respecte als valors humans i als drets de la ciutadania amb respecte escrupolós dels principis democràtics. Cal dedicar una especial atenció als col·lectius més vulnerables, al dret a l'espai públic, a la propietat privada i a la garantia de la seguretat en la vida quotidiana, com la seguretat de la llar, la mobilitat segura o la seguretat en el lleure.

MOSSOS D'ESQUADRA. POLICIA INTEGRAL DE CATALUNYA

- El cos de Mossos d'Esquadra exerceix com a policia integral de Catalunya i amb el ple exercici de les competències en l'àmbit de la seguretat a Catalunya, la qual cosa requereix dotar el cos dels recursos humans, formatius i tecnològics necessaris per afrontar amb garanties els reptes de seguretat a Catalunya i els que plantegen les noves formes de criminalitat.
- Reclamarem a l'Estat els més de 1.249 M de deute acumulat pendent de finançament dels Mossos.
- Cal recuperar les competències dels mossos com a policia judicial al mar que des de fa molts anys exercia el Cos de Mossos d'Esquadra i que la Comissió Nacional de Coor-

dinació de la Policia Judicial el 12 de març 2019 va acordar treure-les i atorgar-les a la Guàrdia Civil.

- Hi ha competències que l'Estat hauria d'haver traspassat a la Generalitat i que romanen pendents, que reclamarem:
  - Sobre l'ordenació i regulació de la seguretat privada, les quals s'haurien d'orientar cap a una integració en el sistema de seguretat pública de Catalunya sobre la base d'una major complementarietat.
  - Sobre salvament marítim, que corresponen a la Generalitat.
- Els mossos, en tant que policia integral de Catalunya, han de poder tenir ple accés a les bases de dades policials internacionals, fent-los partícips com a membres de ple dret en tots els organismes internacionals (EUROPOL, SIENA, COSI), per tal de poder fer front a totes les amenaces.
- En relació amb el bioterrorisme, cal articular una estratègia ambiciosa que incorpori la revisió i l'actualització de l'inventari de medicaments, equips i vacunes disponibles en el marc de la política antiterrorista.
- Treballarem transversalment en la prevenció i intervenció en casos de violència masclista, violència dins la llar i delictes d'odi.

POLICIES LOCALS

- Cal reforçar les plantilles i els mitjans a disposició dels cossos municipals. Apostem per aprofundir en l'estreta coordinació de les policies locals amb els mossos d'esquadra en els aspectes operatius i organitzatius. Per a optimitzar recursos, potenciarem el compartiment de mitjans i recursos entre diferents municipis sense perdre l'àmbit local, sempre dins les Comarques.
- S'ha d'avançar en la coordinació de les policies locals amb l'objectiu d'unificar criteris de funcionament, compartir polítiques de compres i compartir mitjans i recursos entre diferents municipis sense perdre l'àmbit local.
- Perseverarem en la definició i implementació de l'estructura de la Policia local de Catalunya com una eina estratègica al servei dels ciutadans des de la perspectiva local.

TRÀNSIT

- En l'àmbit de trànsit i seguretat viària, la Generalitat fa molts anys que és responsable de la seva gestió, tanmateix, l'Estat s'ha reservat funcions que han de ser transferides a la Generalitat, com ara:
  - El control de la matriculació
  - L'expedició de permisos o llicències de circulació, respecte la qual, en els darrers anys s'han produït reiterats problemes per la manca d'examinadors, dependents de l'Administració de l'Estat
  - La capacitat per autoritzar transferències, duplicats i baixes de vehicles
  - La competència per poder fixar la velocitat a totes les carreteres
  - La gestió sobre la pèrdua i l'administració i la devolució de punts del carnet de conduir o sobre el traspàs del registre de vehicles de la inspecció tècnica de vehicles.
- Promourem una mobilitat segura i sostenible que tingui com a eix central reduir el nombre de víctimes d'accidents de trànsit, d'acord amb els objectius internacionals. Promourem la recerca de les millors pràctiques a nivell d'innovació en seguretat viària, alhora que continuarem millorant l'atenció a les víctimes d'accidents de trànsit i els seus familiars, i ens focalitzarem en les polítiques de prevenció i sensibilització.
- En seguretat vial, reclamarem al una normativa específica relativa a l'ús dels nous vehicles de mobilitat personal (VMP) en la via pública, que sigui la base jurídica de referència per les noves modalitats de mobilitat personal i que estableixi quins d'aquests vehicles han de disposar d'una assegurança obligatòria enfront de tercers.

COS D'AGENTS RURALS

El Cos d'Agents Rurals és una instrument necessari per contribuir a la preservació del Patrimoni Natural de Catalunya, a través del qual la Generalitat exerceix les competències en matèria de medi ambient establertes a l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

- Dotar al cos d'Agents Rurals dels mitjans humans i materials necessaris per poder fer front a les creixents funcions que han d'assumir destinades a combatre incendis forestals, controlar les espècies invasores, vetllar per la sostenibilitat dels nostres ecosistemes naturals i donar suport a l'agricultura i la ramaderia, actuacions que van a l'alça en el context de les mesures destinades a mitigar els efectes del canvi climàtic.
- Desplegar l'estructura orgànica i les categories professionals previstes a la Llei i el Reglament del cos, reforçar l'estructura tècnica, facultativa i administrativa.
- Renovar la flota de vehicles i embarcacions i la implementació de noves tecnologies, així com finalitzar l'adequació de les dependències de les àrees bàsiques a les necessitats actuals d'equipament i d'espais,
- Millorar la formació continuada dels Agents Rurals amb la seva integració a l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya i culminar la implementació del Pla Estratègic del Cos d'Agents Rurals (PECAR) 2019-2024.

TRASPÀS D'EQUIPAMENTS VINCULATS A LA DEFENSA

- Reclamarem el traspàs urgent d'equipaments militars, com ara la caserna del Bruc a l'Ajuntament de Barcelona i a la Generalitat de Catalunya amb l'objectiu de destinar-lo a la universitat, a habitatge social o a d'altres equipaments cívics, socials i de recerca que la ciutat necessita. No té sentit que en ple segle XXI hi hagi un gran equipament de defensa enmig de la ciutat de Barcelona, allotjant unitats d'infanteria i un arxiu de la Regió Militar Pirinenca que podrien situar-se en molts altres indrets, quan aquests equipaments podrien tenir usos molt més prioritaris per a la ciutat i el país.

IMPLANTAR L'ESTRATÈGIA EN CIBERSEGURETAT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

L'organisme que concentra i governa la ciberseguretat a Catalunya és l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya, encarregada d'executar les polítiques públiques en aquesta matèria i desenvolupar l'estratègia de ciberseguretat de la Generalitat de Catalunya.

Aquesta estratègia és clau per fer front al paradigma dels propers anys. Requerirà una aposta real que cal afrontar de forma transversal, des de diversos àmbits com la seguretat, l'educació, la R+D, la societat de la informació, el foment de l'activitat econòmica, l'exterior i les relacions institucionals, però coordinada i basada en una estratègia integral.

Aquesta proposta es basa en considerar la ciberseguretat com a una necessitat per fer front a un risc que ens afecta a tots i en tots els àmbits de la nostra vida, al teixit empresarial, a les nostres institucions, inclús a la nostra integritat a mitjà termini. Tots els canvis de paradigma signifiquen també una oportunitat, una oportunitat de creixement, de generar ocupació, de resiliència i de promocionar la imatge de Catalunya.

L'estratègia sobre ciberseguretat proposada es basa en abordar els següents àmbits:

- Establir una estratègia de prevenció, detecció i reacció davant dels riscos que puguin comprometre la seguretat en tots els àmbits dependents de la Generalitat de Catalunya. Per abordar-la caldrà:
  - Detectar prematurament els atacs a infraestructures i organitzacions públiques.
  - Realitzar accions preventives envers la ciberdelinqüència.
  - Adoptar les mesures adequades per millorar la gestió de la ciberseguretat, fomentant la realització d'accions de detecció d'atacs i vulnerabilitats.
- Fomentar i millorar l'educació i conscienciació en ciberseguretat i protecció de dades mitjançant campanyes de conscienciació i formació per la població en general.

- Fomentar la creació i implantació a Catalunya d'empreses relacionades amb la ciberseguretat, així com la inversió del teixit empresarial en ciberseguretat i protecció de les dades.
- Mantenir una estreta interrelació amb els organismes estatals i internacionals en ciberseguretat i enfortir les aliances públiques i privades.

EMERGÈNCIES I PROTECCIÓ CIVIL

La política d'emergències i protecció civil té per objectiu tenir una societat resilient davant qualsevol escenari de risc i, per tant, cal incorporar-la a tots els nivells de les polítiques de seguretat, integrant la gestió de riscos i emergències en les seves diferents fases per tal de donar una sola resposta basada en el coneixement i la prevenció.

La incorporació de la societat civil als serveis d'emergències i protecció civil a través del voluntariat també ha tingut una àmplia implantació arreu de Catalunya i, de fet, en molts territoris hi té un paper molt determinant pel que cal vetllar, no només perquè aporta una seguretat reactiva de molt ràpida resposta, sinó també preventiva.

Així doncs, en una societat interdependent, connectada i tecnificada com la catalana, cal treballar de manera molt transversal per actualitzar el model i donar respostes més ràpides i flexibles als riscos emergents en el territori i els seus impactes, reformulant el model d'emergències i protecció civil de Catalunya per adequar-lo a les necessitats i realitat del segle XXI.

Per aquest motiu, a la propera legislatura, el PDeCAT vol dur a terme les següents línies d'actuació:

- Aprovar una llei d'emergències que garanteixi una resposta integral, col·locant la ciutadania en l'eix de l'atenció en l'emergència, que reconegui i garanteixi les necessitats de cobertura, que millori la capacitat de resposta en l'emergència i garanteixi el compliment de la carta de serveis del cos de Bombers de la Generalitat.
- Dotar d'un marc competencial eminentment integrador que permeti coordinar els diferents recursos operatius que es destinen a les emergències i catàstrofes.
- Avançar cap a un comandament integral de les urgències i emergències sanitàries.
- Preparar l'administració per respondre a les crisis, impulsant la resiliència i la continuïtat de les activitats.
- Millorar els serveis d'emergència tot apostant per un renovat model de Bombers que reconegui i s'integri en el territori, que garanteixi una eficient cobertura territorial amb una distribució que permeti donar compliment a la carta de serveis, que revisi com i quin suport es presta als municipis en les emergències per tal d'adequar-lo a les necessitats actuals i que incorpori la tecnologia actual per millorar la resposta i guanyar eficiència.
- Desenvolupar un model de carrera professional dels cossos operatius basat en competències i habilitats estandaritzades, fent especial esforç en la tecnificació i especialització, que facilitin la mobilitat professional.
- Dotar del finançament permanent les polítiques d'Interior per posar i mantenir al dia els serveis d'emergència i fer front a les exigències del model, la qual cosa comporta la necessitat de major dotació de recursos humans i materials; incloent-hi un pla d'inversions capaç de garantir la millora i adequació constant als diferents avenços tecnològics i a la correcta cobertura de les necessitats del servei.
- Incorporar la promoció de la cultura de la protecció civil a l'educació obligatòria, dissenyant un programa de formació de coneixement i de sensibilització sobre el risc i primers auxilis amb l'objectiu d'anticipar-nos a les situacions de crisi i millorar la capacitat de resposta col·lectiva.
- Lluitarem per derogar al Congrés dels Diputats la recent aprovada 122/000082 Ley de coordinación de los servicios de prevención, extinción de incendios y salvamento en el marco del Sistema Nacional de Protección Civil, que coordina els serveis de bombers, a l'envair competències de la Generalitat.

- Treballar la col·laboració publicoprivada per a aconseguir una millor gestió de les emergències, reducció dels danys i resolució en menys temps.

7.8 POLÍTICA EXTERIOR: SER PARTÍCIPS D'EUROPA I DE LA UNIÓ EUROPEA, SER PRESENTS AL MÓN

INTERNACIONAL

Catalunya necessita una política de relacions internacionals que li permeti participar activament en el diàleg global per aportar la seva mirada, defensar els seus interessos i mantenir la societat catalana connectada amb el món sense intermediaris.

- Intensificarem la presència institucional catalana als organismes, fòrums i conferències internacionals als quals Catalunya té accés directe com la UNESCO, l'OMS i l'OIT per participar en el debat i la definició de polítiques globals.
- Consolidarem i ampliarem la xarxa de delegacions del Govern a l'exterior per tal de promoure els interessos de Catalunya al món.
- Reforçarem aquesta presència institucional, en tant que territori motor al sud d'Europa, enfortint les relacions amb el Cos Consular present a Catalunya i en organismes internacionals com l'Assemblea Parlamentària de la Francofonia (APF), organitzacions interestatals i altres entitats de cooperació internacional institucionalitzada com ORU Fogar.
- Impulsarem la formació de professionals d'excel·lència al servei de les necessitats i interessos del Govern i dels catalans a l'exterior.
- Desenvoluparem noves eines de servei i suport als catalans que resideixen a l'exterior.
- Promocionarem Catalunya com a seu d'organismes internacionals.

UNIÓ EUROPEA

Catalunya sempre s'ha sentit estretament lligada a Europa i a la Unió Europea, és aquest el nostre àmbit polític, econòmic i social principal d'acció. Volem contribuir a l'enfortiment del projecte europeu i a la consolidació de la Unió Europea com un espai creixent de sobirania compartida i projectes en comú. Catalunya ha de ser un dels nodes de dinamisme més importants del sud d'Europa.

- Contribuirem a la construcció d'una Europa federal, forta en la defensa dels drets socials i culturals, en matèria de fiscalitat, política monetària, política comercial, seguretat i defensa, migracions, crisi energètica i canvi climàtic.
- En el sí de la Unió Europea seguirem demanant empara i plantejant els conflictes judicials i de manca d'independència judicial que afecten a l'estat espanyol i, en particular, els que es deriven del referèndum de l'1-O i de l'empresonament i exili del President i consellers de la Generalitat, així com de la Presidenta del Parlament i dels líders de les principals entitats socials de Catalunya.
- Potenciarem el nostre lideratge a l'Assemblea de les Regions d'Europa.
- Enfortirem i millorarem l'acció i la posició institucional al Comitè de les Regions, un dels principals òrgans consultors de les institucions de la UE i farem un seguiment del seu control de la subsidiarietat.
- Treballarem perquè Catalunya participi activament de la conformació de la posició de l'estat a la Unió Europea.
- Potenciarem la funció de control de l'adequació al principi de subsidiarietat dels actes legislatius de la Unió Europea, tal com es disposa en els seus Tractats i, en el pla intern, en l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, en la Llei que regula la Comissió Mixta per a la Unió Europea i en el Reglament del Parlament.
- Reforçarem el seguiment legislatiu previ de les iniciatives legislatives de la Unió Europea que afectin competències o interessos de la Generalitat i del programa de treball de la Comissió Europea, col·laborant amb

els eurodiputats catalans, aportant-los informació del que convé a Catalunya a cada votació i iniciativa, raonant la posició de vot.

MEDITERRÀNIA

- Reforçarem la participació catalana en la Política Europea de Veïnatge (PEV) per fomentar relacions més sòlides i eficaces amb els països veïns de la Mediterrània sud i de l'est. Aquesta política de bon veïnatge estarà centrada en la cooperació, l'intercanvi cultural i la voluntat de prosperitat compartida al sud d'Europa.
- Incidirem per mobilitzar el múscul polític i financer de la Unió Europea per desenvolupar el gran potencial del Mediterrani i les seves costes en energies renovables amb iniciatives parlamentàries i acostant els programes ENI CBC MED a totes les institucions catalanes.
- Serem proactius amb la Comissió Europea, liderant i presentant Catalunya des de les xarxes i les estructures multinivell on som presents: Quatre Motors, Euroregió Pirineus-Mediterrània, Conferència de Regions Perifèriques Marítimes (CRPM), Comunitat de Treball dels Pirineus (CTP), etcètera.
- Reclamarem davant la Unió Europea una acció més sensible i solidària en relació al flux de persones migrants que travessen la Mediterrània en condicions d'alta precarietat i incertesa. Els actes de salvament en el mar són prioritaris, com també ho ha de ser la configuració d'una política d'acollida comú per part de tots els països membres i l'enfortiment de la política Europea comú per frenar la migració des dels països d'origen.
- Cooperarem amb la Unió per la Mediterrània, amb seu a Barcelona, per crear programes de col·laboració territorial amb els països de la mediterrània, donant un nou impuls al Procés de Barcelona +25.
- Participarem activament en la Conferència d'Assemblees Legislatives Regionals Europees (CALRE).

CORREDOR DE LA MEDITERRÀNIA

Impulsarem el desenvolupament del Corredor de la Mediterrània amb l'activació de la Taula Estratègica del Corredor Mediterrani com a prioritat pel desenvolupament de la zona.

- Reactivarem la Taula Estratègica del Corredor Mediterrani, aturada des de 2016 per l'incompliment del compromisos i calendaris per part dels Estats espanyol i francès.

MUNICIPALISME EUROPEU I INTERNACIONAL

Els ens locals, com a administració pública més propera al ciutadà, són els responsables de l'aplicació del 70% de la normativa de la Unió Europea. Tenir uns municipis enfortits, integrats i proactius en l'aplicació de la normativa i la presa de decisions és clau per la cohesió i legitimació democràtica d'Europa. El procés d'integració europea afecta a les competències pròpies dels ens locals, és per aquest motiu que els municipis han d'estar interconnectats, apoderats i implicats en els processos de decisió de la Unió Europea. Cal facilitar que els municipis catalans tinguin una connexió més àgil i directa amb les associacions sectorials europees.

- Potenciarem l'apoderament dels ens locals involucrant-los en el procés normatiu europeu, incrementant la seva presència a les associacions sectorials europees d'ens locals (Eurocities, Eurotowns, Arc Llatí etc).
- Reforçarem les funcions del Consell de la Catalunya Exterior per incloure-hi les entitats municipalistes en representació dels pobles i ciutats del país.
- Donarem suport i millorarem l'accés del món local i de les PIMES als fons europeus i impulsarem l'economia social per a gestionar i aconseguir més fons europeus (FEDER, LIFE, URBACT, Next GenerationEU, entre d'altres).

COOPERACIÓ INTERNACIONAL

- Aprofundirem en l'estratègia en matèria de pau i cooperació existents en col·laboració amb les entitats catalanes que hi treballen, com és el cas de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament, el Fons Català de Cooperació al Desenvolupament o l'Institut Català Internacional per la Pau).
- Caldrà adaptar la Cooperació a la situació de la nova crisi creada per la pandèmia a nivell mundial. En aquest context, s'agreugen encara més la situació de les persones més vulnerables i dels països més pobres. Aquesta situació ens planteja nous reptes a assolir i la nostra atenció haurà d'encaminar-se a contrarestar aquestes noves necessitats, sorgides d'un escenari que era imprevisible. La pandèmia deixa al descobert les mancances d'un gran nombre de països.
- Treballarem les tres agendes de l'agenda global: l'agenda 2030, amb els ODS, l'Acord de París sobre el canvi climàtic i la nova Agenda Urbana, on Catalunya ha de tenir un lideratge internacional de primera magnitud perquè és on s'hi jugarà la supervivència de l'espècie entre el 2021 i el 2030.
- Cal una visió basada en el respecte i la consolidació dels Drets Humans. Treballarem els conceptes de Justícia Global des d'una perspectiva de gènere, tot promovent l'equitat entre les dones i els homes, fent molta pedagogia en especial en el camp de l'ensenyament. Es fa necessari introduir i promoure el concepte de sostenibilitat com a necessitat bàsica en el desenvolupament futur dels països. Això ha de ser transversal i s'ha d'incloure en tots els àmbits: el social, l'econòmic i l'ambiental.

RECONEIXEMENT INTERNACIONAL DE LA LLENGUA CATALANA

- Reforçarem l'activitat de l'Institut Ramon Llull en la promoció a l'exterior de la llengua i la cultura de Catalunya
- Promourem l'oficialitat de la llengua catalana en el sistema institucional de la Unió Europea. Impulsarem l'oficialitat del català i l'occità a totes les institucions europees i treballarem perquè estiguin presents en les accions de la UE, especialment en l'àmbit cultural i lingüístic.
- Lluitarem per convertir el dret de comunicar-se en català i occità amb les institucions europees en un dret real: els diputats han de poder parlar en català i occità i cal garantir el dret de petició, l'ensenyament i els currículums europeus en aquestes llengües.
- Treballarem per tombar les barreres a l'ús del català i l'occità en l'administració electrònica europea, així com per esmenar tota legislació europea que els arraconi en l'àmbit públic o privat.
- Seguirem donant suport a la Iniciativa Ciutadana Europea de defensa de les llengües minoritàries (Minority Safepack) per tal que la Unió Europea i els seus estats membres protegeixin millor la seva diversitat lingüística i cultura.

7.9 PROMOURE LA REFORMA HORÀRIA

L'any 2017 la Generalitat de Catalunya va impulsar el Pacte per a la Reforma Horària, signat per entitats i partits, on les institucions i organitzacions signatàries ens comprometérem a:

- Recuperar les dues hores de desfasament horari en relació a la resta del món,
- Impulsar una nova cultura del temps a les organitzacions a favor de models més eficients i més flexibles per atendre les noves necessitats socials
- Consolidar el factor temps com a nova mesura de llibertat, equitat i benestar,
- Assolir uns nivells més alts de conciliació de la vida familiar, laboral i personal.

Sincronitzant els nostres hàbits horaris amb els de la resta del món aconseguirem guanyar temps al temps. Per això, en aquest legislatura treballarem per complir amb la carta de compromisos cap a l'Objectiu 2025 assumits en el Pacte per a la Reforma Horària.

L'Objectiu 2025 pretén, entre altres, fer una distribució més racional del temps en la vida quotidiana, millorar el rendiment escolar, incrementar el temps per al descans, millorar la productivitat i la competitivitat de les empreses, fer possible la sostenibilitat energètica per l'estalvi d'energia derivat de la compactació d'horaris i per la reducció dels desplaçaments al lloc de treball.

Treballarem per tal que en els propers anys tendim a:

- Avançar l'hora d'anar a dormir i recuperar el son perdut,
- Potenciar el teletreball,
- Reduir a una hora el temps per dinar a la feina,
- Reduir l'absentisme laboral injustificat,
- Avançar els horaris de l'activitat extraescolar,
- Avançar l'horari dels espais informatius a la televisió i a eliminar l'oferta televisiva destinada a infants i adolescents en horari nocturn.
- Augmentar la compactació horària dels comerços,
- Disminuir el temps esmerçat en desplaçaments de residència a la feina
- Incrementar l'oferta de transport públic i col·lectiu en els horaris de màxima afluència.

Els poders públics competents i els agents socials han de fer l'adaptació i el seguiment de l'aplicació de la reforma horària al llarg del període de transició per tal d'assolir l'Objectiu 2025.

Aquest any 2021, sota les circumstàncies de restricció horària i de moviments, acompanyades del significatiu augment del teletreball, és un moment adequat per donar una empenta i prendre decisions compartides que ens permetin avançar en la reforma horària.

7.10 COHESIÓ I SOSTENIBILITAT TERRITORIAL: LA CATALUNYA CIUTAT – EL PAÍS RURAL

La idea noucentista de la "Catalunya Ciutat" pretenia vertebrar Catalunya a través de la cultura i les comunicacions i va culminar amb la Mancomunitat en aquell plantejament de Prat de la Riba "Que no hi hagi ni un sol Ajuntament de Catalunya que deixi de tenir, a part dels serveis de policia, la seva escola, la seva biblioteca, el seu telèfon i la seva carretera". No es discutia la capitalitat de Barcelona, es pensava més aviat en dotar al territori d'uns serveis, semblants als de la ciutat i necessaris per expansionar la vitalitat dels pobles.

Aquella ambició de país de fa 100 anys es torna a plantejar en aquest moment. A Catalunya el 90% de superfície està gestionat per menys d'un 1% de la població, amb risc de despoblament de diverses comarques i amb la necessitat de mantenir el territori, el país rural. De l'altra costat, Barcelona i els municipis de l'Àrea Metropolitana es troben densament poblats, l'habitatge és car pel preu del sòl, també ho és el sòl industrial, la congestió no és sostenible. És hora de comprometre'ns en una nova proposta ambiciosa per millorar l'equilibri territorial del país, podem fer compatibles les dues necessitats: donar sortida a la Catalunya metropolitana, i dotar i empoderar el país rural dels serveis de qualitat que necessita i de la capacitat per gestionar el territori des de la proximitat. Emprendre aquest repte avui és possible, però cal compromís, estructura i agenda.

Un element afavoreix especialment aquest procés, és l'evolució de les telecomunicacions, l'evolució de les TIC i el teletreball. Avui podem treballar amb la NASA des del Pirineu o des de la Terra Alta, l'únic requisit és disposar de les xarxes de telecomunicacions i connectivitat adequades. A la Catalunya rural hi falten carreteres, sí, però el que més hi falta són tres coses:

1. La connectivitat, la qual ara ja revoluciona tota l'activitat productiva i laboral del segle XXI;
2. Els serveis de proximitat que la metròpolis té, però que a la Catalunya rural sovint li queden lluny, parlem de serveis bàsics que es poden aproximar al territori i que cal que ho facin, serveis de salut, d'atenció a la dependència, d'atenció a la infància, de cultura, de mobilitat,...
3. Governar amb visió de territori i no només de gran ciutat. Un exemple recent, són les decisions sobre confinament municipal, les quals poden tenir sentit i lògica en municipis grans, però no en tenen cap en petits municipis isolats.

És hora de repensar gestió del territori i de l'administració amb alternatives diferents de les que s'han vingut aplicant des fa moltes dècades.

El PDeCAT es compromet a impulsar en la propera legislatura una estratègia plurisectorial de revitalització del país rural a Catalunya, amb la constant participació dels representants del conjunt de petits municipis. Millor dit, dels petits per població, però que són grans municipis per extensió, per riquesa territorial, paisatgística, ecològica, patrimonial, grans municipis en potencial de sostenibilitat per a la nostra societat de les properes dècades. Aquest compromís es concreta en :

- Promoure l'elaboració d'un Projecte de Llei marc per el desenvolupament del país rural a Catalunya, el qual ha de contenir les bases d'una estratègia plurisectorial de desenvolupament rural per als propers anys.
- Determinar l'Agenda rural, que permeti fixar les fites d'un procés que sabem complex, però necessari per avançar en un veritable reequilibri territorial del país
- Constituir una Conferència d'alcaldes del País Rural des de la qual participar i impulsar el procés de configuració de les diferents accions i polítiques destinades al desenvolupament rural.
- Crear una Secretaria de País Rural dins del Govern amb capacitat de coordinació de totes aquelles polítiques plurisectorials, destinades al desenvolupament del país rural.
- Incorporar un informe "d'impacte territorial i estímul al desenvolupament rural" a tota norma legislativa de caràcter econòmic o social, amb la finalitat d'incorporar in-

centius específics per les àrees rurals o que permeti una simplificació de procediments o exempció de requisits per activitats que es realitzin en zona rural.

- Constituir un Fons de cohesió territorial per finançar els programes a impulsar.
- Vetllar per una efectiva millora en el desplegament dels diferents serveis en salut, atenció a la dependència, educació infantil, ocupació, cultura, ... per tot el territori.
- Garantir la connectivitat a tots els municipis. En primer lloc a través de l'execució d'inversions a la xarxa de fibra òptica i on hagi més dificultats garantir-la a través del desplegament dels elements radioelèctrics per a les xarxes d'accés sense fils.
- Revisar la normativa urbanística que afecta al territori rural i dels municipis més petits per adaptar-la a les singularitats del territori.
- Revisar la normativa forestal per una millor sostenibilitat del territori en la perspectiva del canvi climàtic i de l'aprofitament d'usos. També la regulació de les activitats cinegètiques ha de ser revisada per evitar una sobrepoblació de determinades espècies.
- Impulsar les activitat agràries i agroalimentàries, però també les industrials i de serveis, aprofitant la transformació que representen les tecnologies TIC per potenciar la realització d'activitats del sector secundari i terciari en el món rural.
- Garantir als joves que vulgui romandre al país rural, que ho puguin fer. Per això caldrà assegurar la oportuna oferta formativa, de serveis i laboral en el món rural, estimulada si cal amb estímuls addicionals de caràcter fiscal o pressupostari.

PDeCAT

Chacón